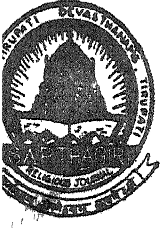
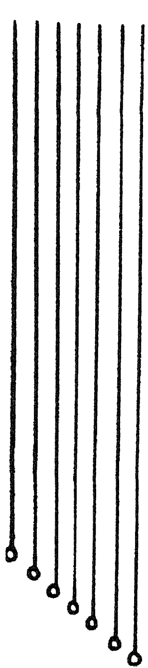

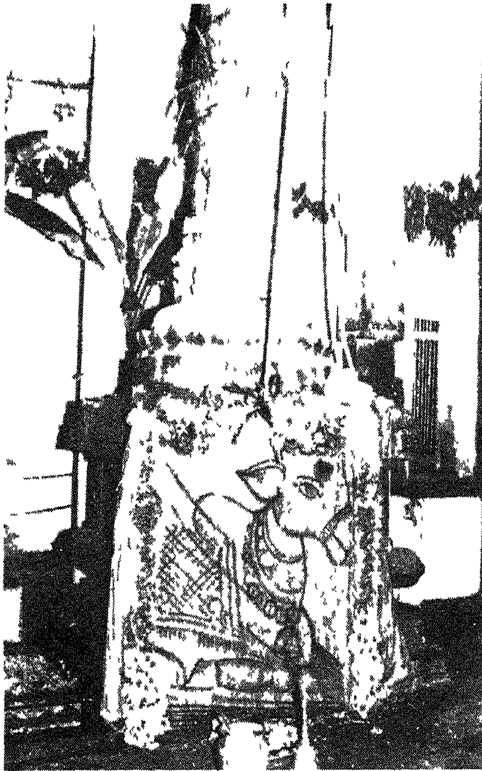
மார்ச், 1988

விலை ரூ. 1/-

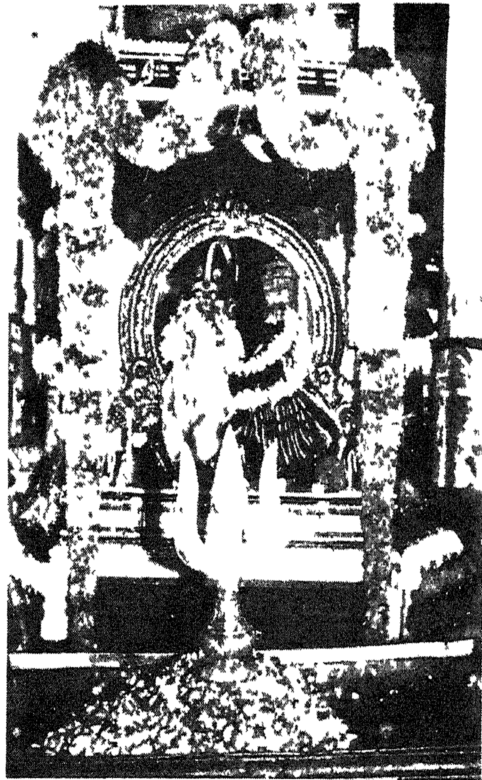
ஸப்தகிரி

திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தான சமய மாத இதழ்

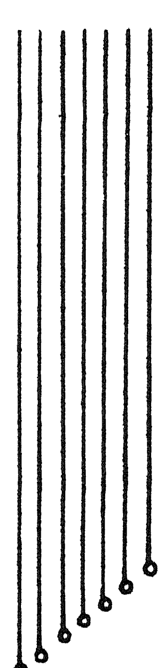

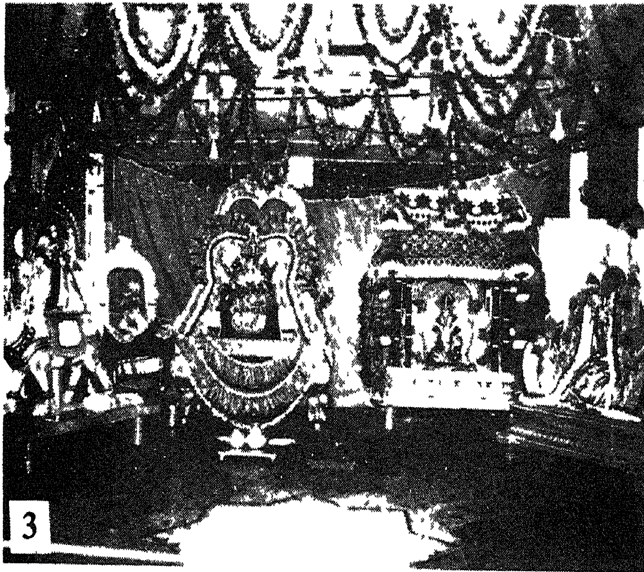

1

2

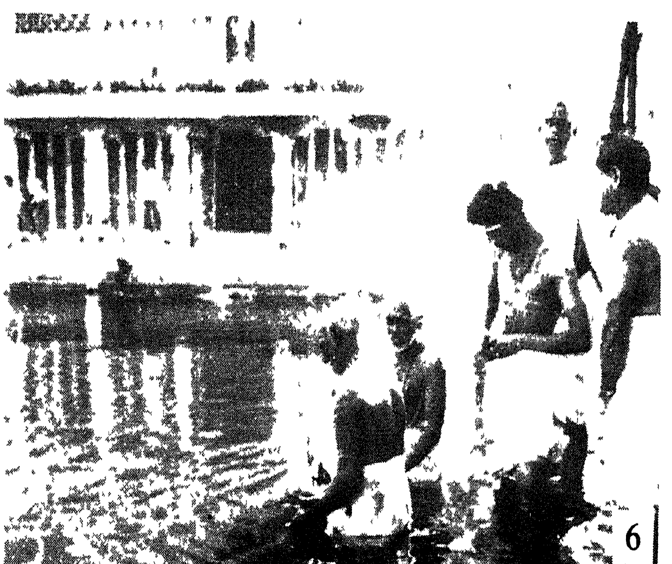
3

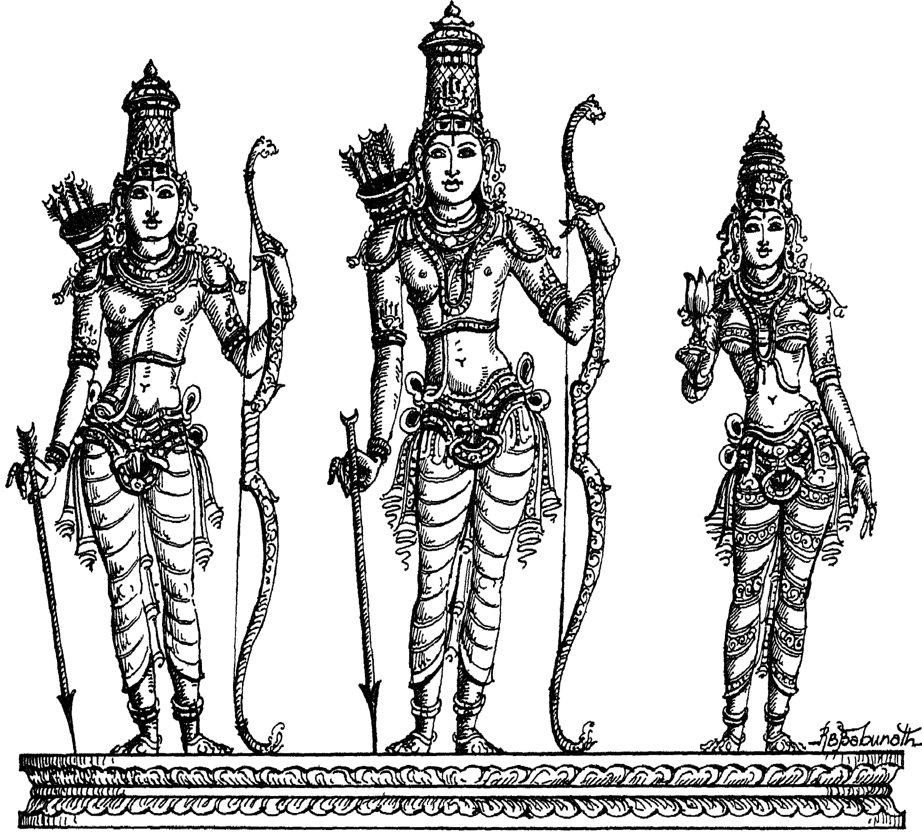
4

5

6

ஆயிடைப பருவம வந்து அடைந்த எல்லேயில்
மா இரு புவிமகள மகிழவின ஓங்கிட
வேய் புனர்பூசமும் விண்ணுளோர் புகழ
தூய கர்ககடகமும் எழுந்து துளளவே.

சிததரும இயககரும தெரிவை மார்களும
வித்தகம முனிவர்களும விண்ணுளோர்களும
நிததரும முறைமுறை நெருங்கி ஆர்பபுறத்
தததுறல ஒழிந்து நீளதருமம் ஓஙகவே

ஒருபகல் உலகு எலாம் உதரத்துள பொதிநது
அருமறைக்கு உணாவு அரும அவனே அஞ்சனக
கருமுகில் கொழுந்து எழில் காட்டும சோதியைத்
திருவுறப பயநதனன திறங்கொள் கோசலே

தேவிமார்கட்கு பிரசவ காலம் வந்தடைநதபோது, பூமிதேவி மகிழ்ச்சியால் பூரிக்கவும், புனர்வசு நட்சத்திரமும், கர்ககட லக்கினமுமு குதித்துத் துள்ளவும், சித்தர்களும், இயக்கர்களும், முனிவர்களும, தேவாகளும், நித்யசூரிகளும் வரிசையில் வநது ஆரவாரிககவும, தரும தேவதை மகிழவும், கௌசல்யா தேவியானவள், வேதங்களும அறிதறகு அரிதான, கார்முகில் எழில் கொண்ட தேஜோருபியான திருமாலே உலகம இகபர செல்லங்கள் பெறுமபடி, பெற்றுள்.

(கமப ராமாயணம்: திருவ' 101, 102, 103.)

மார்ச் - 1988

தனிபபிரதி ரு 1 | மலர் 18

வருடச் சநதா ரூ 12 | இதழ 10

உள்ளுறை

பக்கம

அட்டைப்பட விளக்கம

முனனட்டை — சிததிரம ஆர். பி. பாபுநாத்

2-வது, 3-வது — பட விளககங்கள உளளே.

பினனட்டையில — யுகாதி சித்திரம் · கே ஜெகதீஷ்

சில தவிர்க்க முடியா காரணஙகள் முனனிட்டு இம்மாத இதழில 'சித்தி ரத் திருப்பாவை'த் தொடரினை வெளியிட இயலவிலலை (ஆ—ர்)

சிறபபாசிரியர்
திரு சி.எச். வெஙகடபதிராஜு I.A.S.,
செயலாட்சித தலைவா,
தி தி தேவஸதானம, திருபபதி.

அசசிடுபவா
திரு. எம். விஜயகுமார் ரெட்டி,
மேலாளர்,
தி தி தேவஸ்தான அச்சகம்,
திருபபதி.

ஆசிரியர்
திரு கே சுபபாராவ், எம்.ஏ.

துணையாசிரியர்.
என் எஸ். ராமமூர்த்தி, எம்.ஏ.,

பிரதிகளுக்கு .
EDITOR,
"Sapthagiri"
T. T. Devasthanams,
TIRUPATI

உங்களுடன் . . . .

மனிதனின ஒரு நிமிட தூய உணாவானது இரு வரி கவிதைகளில மிளிரும. அவவரிகள விளக்கம பெறும் போது கதையாக விரிகினறது கதையை சமபவங்களின பினனணியில பினனிடுமபோது அதுவே புதினமாகினறது. அப புதினமே, வாழககை உண்மைகளைப் பசுமரததாணி போனறு, கதை மாந்தாகள மறறும காட்சிகள வாயிலாக படிபபோா மனதில நினறிடச செய்யும்போது, ஒரு காவியமாகினறது. காலம கடநது அககாவியம் நினறிடுமபோது அதன பெருமை மேலும் பேசபபெறும. ஆனால் காலத்தையும வென்று, இன, இட, மொழி கடந்து, கலாசார எலலைகளையும மீறி, நேரிடையாகவும, மறைமுகமாகவும உருபபெற்று உலக இலககியச் சரித்திரததில அககாவியம தனககென ஓா இடம பெற்று விட்டால அதன பெருமைக்கு ஈடேது!

ஆம், பாரத மணணின இரு கலாசாரக் கண்களாக விளங்கிடும மஹாபாரததிலும, இராமாயணத்திலும் இராமாயணம இநதியாவின் ஆனமீக வாழ்கையில தனனைப பெரிதும ஈடுபடுததிக் கொணடுள்ளது எனபது ஊாறிநத செயதி. வாலமீகி செயயுடகளுககுப் பலவாறு கருதது விளககஙகள தநதிடும அறிஞா பெருமககள முதல், நாட்டுப் புறங் களில் இராமாயணக் கூததினை விடியவிடியக கேட்டும, பாாததும வரும் பாமரன வரை, சமுதாய பாகுபாடுகளையும மீறி, இனம மறந்து, நாடடின எலலை கடந்து, மொழி மறநது ஏன கடமையும மறந்து பலரும 'ராமாயண' தொலைககாட்சி நிகழசசியினைப பார்ககும காடசி, மேறகூறிய செய்திககு ஒரு நிதாசன சாடசியாகும.

சாதாரணமாக கதை எனபது யாவராலும் கேட்டோ, பாாததோ இன்புறககூடியதுதான. அதுவும அடுத்தவர் கதை என்றால மறறவாககு அதில ஒரு தனி ஈடுபாடுதான வேதஙகளிலும, புராணங்களிலும ஏராளமான கதைகள மலிநதுள்ளன அவை கூறும அறவுரைகள எல்லோராலும, எககாலததும நினைவிற கொள்ளும வகையில விளஙகி, வாழககையை மேமபடுததும படிககறகள்தாம். ஆனால் அவையாவும துணுககுகள போல சிதறியுள்ளன அவை இலககணம் போனறு சிநதையில தேககி வைக்கக் கூடியனவாக உள்ளன. ஆனால அவை இராமாயணம் போனறு ஓா வாழககை இலககியமாக நம உணாவில ஊடுருவவிலலை மகாபாரததின மூலம பல வாழககை ரகசியஙகள அறியப பெறறாலும, நமககும அவஇலககியததிற்கும நடுவே ஏதோ ஒரு புனிததிரை, நமமை அவஇலககியப பாததிரஙகளோடு ஐககியமாக்கிக கொள்ள முடியாத வகையில திகழகின்றது.

ஆனால இராமாயணததில அக்காவிய நாயகனை பரமபொருள எனறு படைததவனே அழைததாலும, நாம் அவனை மனிதருள மாணிககமாகவே போறறுகினறோம. அதாவது அவனிடம நிறை கணடபோது போறறியும குறை கண்டபோது விமாசிததும்வரும நாம அவநாயகனை ஒரு அவதார புருஷனாகப பாாககாமல், ஓர் உதாரண புருஷனாகவே ஏறறுக் கொணடுள்ளோம. அதனால்தான அவன கதை நமககு ஓா அமுதூறறாக விளஙகுகிறது. இககாதையில நாம பெறபபடும அறவுரைகள பலபபல. ஆயினும,இககாகுததன கதையில, வாலமீகி காட்டிடும ஓா உணமையை நாம கணடிப்பாக உணர்ந்திடல வேண்டும். 'விதி'யெனும இயறகை விதியை-அதன ஆறறலை நமது இநது சமயம வலியுறுததவே செயகினறது. இவவிதி செயயும சதியை நாம நனறாக இககாவியததில கணடிடலாம.

யதார்ததமான வாழககை ரகசியஙகள மனிதனின உணாவுகள, சூழநிலைக் கேறறவாறு மாறும் அவன போககுகள யாவும உலகததில எலலோருககும ஒனறுதான, உணாசசிககு ஆட்படாமல, உணாவுகளுககு அடிமையாகாமல, சிநதனைககுச சிறிதளவு வாயபபுக கொடுததால மனிதனும மகானாவான. இதனை மறநதால விளைவுகள எபபடியெலலாம அமையும எனபதைததான இராமகாதை நமககுக கூறும வாழககை ரகசியமாகும. விதியை வெலல முடியாதுதான ஆனால மதி கொணடு அதனாறறலைத் தணிககலாம

திருமாலின திருவவதாரமாகக் கூறபபடும இராமன கறறறிநதவனாகவும, கலைகளில தோநதவனாகவும விளஙகி, பெறறவர்ககுப பெரும நிதியாக, உடனபிறநதோாககு உறற உறவினனாக, கைப்பறறியவளுககுக காதற தலைவனாக, நடபிறகு நலலிலககணமாக, நாட்டிறகு நமபிககை நடசததிரமாக விளஙகிய இராமன இறுதியில மைதிலியின மைவிழியின காரணததால, வநதது பொன மான அலல பொய் மான எனபதை உடன பிறநதோன எசசரிததும மானைப பின் தொடாநது சூழசசிககுப பலியானான. விதியாரை விடடது! தாடகை அடாது செய்தபோது பெண எனறு அவளைக கொலலத தயஙகிய இராமன சூாபபணகையை நகையாடி அவள்மூலம இராவணன எதிாபபை எதிாகொண்டது விதியின் ஆறறலோ' பதிமூனறு ஆணடுகள இராமனின நிழலென வாழந்தும, இராமனினமீது அளவிலா அனபு கொணட இலககுமணனின அருமை பெருமை உணர்நதும, பொய மானைப பின தொடாநது சென்ற இராமனின வீரததில குறை காணும் வகையில, பூமிதேவியே நாணுமளவு இலக்குமணனின குணததில சநதேகம கொணடு, தன பாதுகாபபினையும இழநத சீதையின போககிறகுக காரணம விதிதானே! இரு தடவை தோறறுச சென்று மறுமுறையும போருககு வநத போதும, தாரை பலவாறு எசசரிததும சுகரீவனுடன் போருககுச சென்று, வாலி இராமனின பாணததிறகுப பலியானது விதி வகுதத வழியோ! இராவணனைவிட வீரததிலும, விவேகததிலும உயாநதவனான குமபகாணன, இராவணன சீதையை அபகரிதத போதும இராமனுடன இராவணன போர் முரசு கொட்ட முயறசிததப போதும உடனிருநது உடன பிறபபாளனை வழிநடததாது உறககததில வீழநதது விதி செயத சதியோ! வேத வித்தகனும், செயலதிறம மிககோனுமான இலஙகை வேநதன சூாபபணகையின பாசககணணீரில் தடுமாறி, சீதையின அழகில மயஙகி மாரீசனின அறிவுரையைத துறநது சீதையை அபகரிததும, அக்ஷயன, இநதிரஜித முதலிய உறறாா உறவினா மரணததையும, இராமனின அறவுரையையும மறநது தோறகும் போரில தேரேறிச சென்று மரணததைத் தழுவியதும விதியின வலிமையாலனறோ'

விதியின் முன்னே ஆற்றலுள்ளோரும அலலலுறுவது திண்ணம என்றாலும், அவவிதியும தன் தாக்குதலகளுக்குமுன் ஒருவனின் அறிவுக்கும மதிப்பளிக்கும எனபதை உணாந்தால அதுவே பிரசசனைகளாலும துனபஙகளாலும சூழ்ந்த வாழ்க்கையைத் தன் நற் சிந்தனையால் ஒரு கருத்துள்ள வாழககையாக ஒருவன அமைத்துககொள்ள உதவும்

செய்திச் சுருக்கம்

விஜயவாடா, சென்னை, ஹைதராபாத், பெங்களூர் ஆகிய இடங்களில உள்ள தி. தி தேவஸதான தஙகுமிடங்களின் வாடகைக் கட்டணங்கள் கீழவருமாறு மாறறஞ் செயயப் பட்டுளளன.

வெளி நபர்களுககு .

ஒரு படுககை வசதி கொண்ட
அறை ஒனறிறகு ரூ. 100/-
(குளிர்சசாதன வசதி உள்ளது)

ஒரு படுக்கை வசதி கொணட
அறை ஒனறிற்கு ரூ 50/-
(குளிர்சசாதன வசதி இல லாதது) ரூ. 50/-

குடுமபம ஒன்று தஙகும
அறை ஒனறிற்கு ரூ. 150/-
(குளிர்ச்சாதன வசதி உளளது)

குடுமபம ஒனறு தஙகும
அறை ஒனறிற்கு ரூ. 75/-
(குளிர்சசாதன வசதி இல்லாதது)

தி. தி தே. பொறுபபாணமைக குழு உறுப்பினர் மறறும தி.தி. தேவஸதான ஊழியாகளுககு

படுககை ஒனறினைக கொண்ட
அறை ஒன்றிறகு ரூ 10/-
(குளிாசசாதன வசதி கொணடது)

படுககை ஒனறினைக கொணட
அறை ஒனறிற்கு ரூ. 5/-
(குளிர்ச சாதன வசதி இலலாதது)

குடும்பம ஒனறு தஙகும்
அறை ஒனறிற்கு ரூ. 15/-
(குளிாசசாதன வசதி கொணடது)

குடும்பம ஒன்று தஙகும
அறை ஒனறிறகு ரூ. 8/-
(குளிாசசாதன வசதி இல்லாதது)

ஃ ஃ ஃ

திருமலைக் கோயில் பிராசதமான லட்டு விலை ரூ 3/-இலிருநது ரூ. 4/- ஆக 1-3-88 முதல உயாததபபட்டுளளது.

ஃ ஃ ஃ

திருமலைகு வருகை புரியும் யாத திரிகாகளுககு உதவிடும வகையில் ஆந்திர மாநில பேருநதுப போககு வரததுக கழகம, திருப்பதியிலுள்ள மலைககுச் செலலும பேருநது நிலையங களில திருமலைககு மட்டுமனறி, மீணடும திருப்பதிககுத் திருமபி வரவும், 'போய் வரும' பயணச சீட்டுக களை விறபதெனறு முடிவு செய்துள ளது. இபபயணச சீட்டுககள் 24 மணி நேரங்களுக்கு மட்டுமே செலலுபடியாகும. இத்திட்டம ஒரு பரி சோதனை முறையாக தறபோது புகுத தப்பட்டுள்ளது. இது செயல முறையில வெறறிப் பெறறால, இத்திட்டம் முழு அளவில் செயறபடுததபபடும.

2, 3 உள் அட்டைகளில் உளள புகைப் பட விளக்கஙகள ·

முதன முறையாக, திருபபதியில் தி. தி. தே. மேலாணமையின கீழ் உள்ள ஒரே சிவன் கோயிலான ஸ்ரீ கபிலேஸவர சுவாமி கோயிலின வருடாந்திர பிரமமோதசவம் 15-2-88 முதல 19-2-88 வரை 5 நாட்களுக்கு வெகு விமாசையாகக் கொணடாடப் பட்டது. இப்பிரமமோததசவத்தின் போது உறசவா மேறகொண்ட பல் வேறு அலஙகாரக் காட்சிகளும, கோயிலில நடைபெறற பல வைதீகச சடஙகு காட்சிகளும கீழவரும் விளக் கங்களுடன இமமாத இதழின் உள் அட்டைப் பககஙகளில வெளியிடப் பட்டுள்ளன அவை வருமாறு

1. துவஜாரோஹணம், 2. திரிசூல திருமஞசனம, 3. கல்யாணோத் சவததினபோது பஞ்சமூாததிகள, 4. கலயாணோதசவம், 5. ஸோமஙகநதர், 6. திரிசூல ஸநாநம, 7. மஹாசிவ ராததிரியன்று ஸோமஙகந்தா, 8. பஞசமூாத்திகள, 9. சேஷ வாகனம, 10. நநதி வாகனம், 11. ஸ்ரீகாமாட்சி தாயாா, 12. அஸவ வாகனம்.

இலவச கண் அறுவை சிகிச்சை முகாம்.

இலவச கண அறுவை சிகிசசை முகாமொனறு தி. தி. தேவஸதானத தின ஆதரவில திருப்பதியில 20-2-88 மற்றும் 21-2-88 தேதிகளில நடை பெறறது. இமமுகாம் ஹைதராபாத் சரோஜினி தேவி கண் மருத்துவமனையைச சார்நத டாகடா. ரஙகாரெட்டி அவாகளின் மேறபாாவையில் நடை பெறறது. சிகிசசை அளிககப்பட்ட நோயாளிகளுக்கும, அவாகளுடைய உதவியாளர்களுககும் இலவச உணவும, தஙகு வசதியும தேவஸ்தானத தாரால மேற்கொளளபபட்டன. அறுவை சிகிச்சை மேறகொண்ட நோயாளிகளுககு தி. தி. தேவஸதானமும், சரோஜினி தேவி மருத்துவமனையும் இணைநது இலவசமாக மூக்குக் கண்ணாடிகளை வழங்கியது.

ஃ ஃ ஃ

சந்தாதாரர்களுக்கு ....

30-4-88—ஆம் தேதியுடன முடிவடையும் ஸப்தகிரி சநதாதாராகளின் எணகள் கீழே கொடுககப்பட்டுளளன. சநதாவைப் புதுபபிததுக கொளளும்போது, தங்கள் சநதா எணகளைக கணடிபபாகக குறிப் பிடவும. ஆஙகிலததில கடிதத் தொடாபு கொள்ளவும.

15 21 34 44 107 108 177 178 181 183 186 301 302 307 308 393 395 396 516 520 522 524 525 526 639 640 641 642 644 647 648 651 652 653 654 667 1409 1412 1414 1422 1438 1442 1447 1462 1473 1485 1488 1491 1493 1509 1518 1532 1533 1538 2840 2841 2844 முதல் 2852 2856 2859 முதல் 2877 2879 முதல் 2889 2891 முதல் 2895 2898 முதல் 2903 2906 முதல் 2918 2920 முதல் 2927 2929 2931 2933 முதல் 2957 2961 2963 2964 2965 2968 முதல் 2971.

கம்பன் கண்ட கருங்கடல்

எம்பெருமான ஸ்ரீமந் நாராய ணன் பாற்கடலுள் பாமபணையில் பள்ளி கொண்டிருககிறுன இதனே ஆழ்வாாகள் அனுபவித்துப் பாடுவார் கள். பையத்துயினற பரமன என் றும, பாறகடலுள் பள்ளிகொள் ளும் பரமன் எனறும கூறு வார்கள்

ஆழ்வாாகள் பாடலகளில் மிக வும் ஈடுபாடு கொணடவர் கம பர் ஆயினும அவர் பரமன பள்ளி கொணடிருககின்ற கடல் கருஙகடல் என்று குறிப்பிட் டுக் காட்டுகின்றுா. பரமன கொண டிருக்கினற பள்ளியை 'கருஙகடல பள்ளி' என்று காட்டுகின்றுா.

பாறகடலைப போய கமபா கருங் கடல் எனறு குறிபபிடலாமா? பாற் கடலுக்குக் கருங்கடல் என்ற பெயா உணடா? பின் ஏன கமபா அவவாறு பரமன் பளளி கொணடிருககினற கடலைக் கருஙகடல என்று குறிபபிட் டுக காட்டினுர்!

விசுவாமிததிர முனிவா மிதிலே நகரததிறகு இராம இலககுமணாகளே அழைத்துச் செல்லுகின்றுா. அகணட தெருககளேயும வானளாவிய மாட மாளிகைகளேயும் வேடிக்கைப பார்த்தபடி இருவரும் நடந்து கொணடிருக்கினறனா.

இநத நேரத்தில் தன் தோழிகளு டன அரணமனே மேல் மாடததில் ஜானகி நின்றிருககிறுள எதிா பாராமல இராமன மேலே பாாகக வும் ஜானகி கீழே பாாக்கவும இருவ ரின கண்களும் தறசெயலாயச சநதித துக கொளகினறன. சநதிததுக கொளளுகினற அககணகள் ஒனறை ஒனறு கவர்நது இழுத்து உணாவை ஒனற வைத்தன. இருவரும மாறி, ஒருவர் மறறெருவர் இதயததிலே புகுநது கொள்கினறனர்.

ஒரு கணம மடடுமே நடைபெறும காட்சி இது. இக்காடசியால் இரு வரும் காதல கொள்ளுகின்றனா. அபபோது கமபன தன கூற்றுக மருங் கிலா நங்கையும் குறறமில்லாத ஐய னும் இப்போது சநதிததுக கொண டாலும இவாகள இருவரும கருங கடல பளளியில் இருநது பிரிநது வந தவாகள். அவதார நோக்கம நிறை வேறும பொருட்டு இபபோது ஸ்ரீமந் நாராயணனும, லட்சுமியுமே மானிடர்களாய்ப் பிறந்துளளனர்

மானிடாகளாயப பிறந்துள்ள இவர் கள முன்னா பாமபணையிலே பள்ளி கொணடிருநதவர்கள பிறப்பினுல பிரிநதுள்ள இவர்கள தற்போது கூடினுர்கள். பிரிநதவா கூடினுல பேசவும வேணடுமோ? எனகிறுா

" மருஙகிலா நஙகையும, வசையில்
ஐயனும
ஒருஙகிய இரண்டு உடறகு, உயிர்
ஒனறு ஆயினுா
கருஙகடல பளளியில கலவி நீஙகிப
போய
பிரிநதவா கூடினுல பேசவும
வேணடுமோ "
—கம்ப—மிதிலேக்காட்சிப்படலம்

ஆக ஸ்ரீமநநாராயணனும லட சுமியும் முனனர் பளளி கொணடி ருந்த கடல் கருஙகடல என்பார். பாற்கடலில பளளிகொணட இவா களேப் பறறி குறிப்பிடும போது அக கடலைக் கருஙகடல எனறு சொலலலா மோ! இது சரியா? கமபா இவவாறு குறிபபிட்டமைககுககுரிய காரணத் தை ஓர் உதாரணம மூலம அறிய லாம.

ஒரு சுததமான குவளை நிறைய பாலை எடுத்துக கொணடு ஒணபான மணிகளுள் ஒனறுக நீலமணி ஒனறை எடுதது அதன உள்ளே போட்டால் சற்று நேரததில பால் முழுவதும நீல மாக மாறிவிடும. நீலமணியை வெளி யே எடுத்து விட்டால பால் மீண டும் வெணமை நிறமாகி விடும. நீலமணி பிரதிபலிககும ஒளிக் கீறறுனது பாலை நீலமாககுகினறது. அவ்வாறு மாறுமானுல் அது உண் மையான நீலமணி.பாலில நீலக் கல் லைப போட்டால் பாலில எநதவித நிறமாற்றமும் ஏற்படாவிட்டால அதுபோலி நீலம.

ஒரு நீலககல்லுக்குப் பாலே நீலமாக் கும சக்தி உண்டெனறு இதன்மூலம் தெரிகினறது. எம்பெருமான கரு மை நிறமானவன். கார்மேக கண ணன் அவன பாற்கடலுள பள்ளிக கொணடிருக்கும்போது அப்பாற்கடல் அவனின கருமை நிறத்தைப் பெறு கிறது. அதாவது பால் நீலமணியின் ஒளியைத தான் ஏற்றுககொளவது போல கருமேனியின வணணததைப் பாறகடல் ஏறறுககொள்கிறது.

வ. ஜோதி, எம ஏ.,
புதுப்பேட்டை.

நீலமணிககே பாலின நிறததை மாறறும் சகதி இருககும போது பர மனுககு அச்சக்தி இருககாதா? என வே அடியாாகளின கணகளுக்குப பாறகடல கருஙகடலாய்த தோறறம் அளிககிறது.

எனவே ஆழவாாகள் பரமன பள்ளி கொள்வது எனறு எணணுமபோது பாற்கடல எனறே குறிபபிடுகிறுர் கள அவாகள் ஆதமானுபவத்தில் திளைதது அவனே அககககண்ணுல் கணடு மகிழநது நெகிழ்ந்து பாடும போது அவன பளளி கொண டிருக்கினற கடல கருங்கடலாகக் தோறறம அளிககினறது. எனவே கருங்கடல பளளியில துயில் கொண டவன எனறு பாடுகினறுர்கள்

இவவாறு அடியார்களுககுப் பெரு மான பள்ளிககொணடிருககின்றபாற கடல் கருங்கடலாய்ததான காட்சி அளிககும எனபதையும் தமிழில் ஒரு பாடல மிக அருமையாகத் தெரிவிக் கினறது.

இராமபிரான் அடியைச் சொல்வோம்!

மலேஎடுதத இராவணனுே எடுப்பதறகே
முடியாமல மலேததாண, அநதச
சிலேயெடுததே வளே ததொடிதது வியபபதனேச
செயவிதத சிறநத வீரன
நிலேததபுகழ் மாடசியினுல ஆரணஙகுச
சீதையினே நெஞசில வைததோன
அலேயுடைதத கடலவணணன இராமபிரான
உயாநதபொன னடியைச சொலவோம

ஒருததிககே ஒருவனென உயாகறபு
நெறிகாததே ஒளிாநதான, பெறற
அருமையான தநதையுரை பெரிதெனவே
ஏறறுவநதே அடவி சென்றுன
பெருமையுற வேடடுவனே, குரஙகதனே
உடனபிறப்பாயப பேசி நினறுன,
தருவாமரஏழ மரஙகளேயே துளேத்துவென்றுன
இராமபிரான சாலபைச சொலவோம!

இலங்கையினேச செறறவனதான செஞசொலலால்
அறமவளாததாா இடர ழிததான்
வலஙகொணட புளளுயாததி அனேத்துயிாககும
காவலனுய வாழ்வ ளிததான
கலஙகரையின விளககமென அருளசொரிநதே
கடமையினேக காடடி நினறுன
நலமருளும அருளாளன எனபபுகழும
இராமபிரான நாமம சொலவோம!

அறுபொருளகள இவனஎன்றே அமரரெலாம
தொழுதேததும அமைதி வளளல,
உறுபசியொன நிலலாமல உலகனேத்தும
உணடவனே உணமை அணணல,
பொறுபபுணாநது சொலகாத்துத தமபியுடன
வனமசெனற புனிதன, அனபால
பொறுமையுறற திருவுருவம இராமபிரான
மாணடியைப புகழநது சொலவோம

இரககமனம இலலாரும இராமாவென
றியமபுவரேல எரிதான படட
அரககினேபபோல மெழுகினேபபோல உருகிநிதம
பாடுகினற அகமே பெறறுத
தரணிதனில சீவனமுகதன போலதிகழநதே
கடனுறறித தனிசசிறபபாயப
பரததுவமே பாடிநிறபாாக கருளபுரியும
இராமபிரான பணபைச சொலவோம்!

பணணுளாரின மொழியாழின நரமபுகளில்
எழுமஇசையே பாலே யாகி
மணணுளாரின நெஞசமெலாம கவாநதினப
மறைபபணபை வழஙகி ஞானக
கணணுளாரின அருட்பணிகள யாவையுமநல்
லுயாவருளிக காபபாய நிறகும
விணணுளாரின பெருநதெயவம இராமபிரான
திருவடியை வியநது சொல்வோம.

கவிஞா வி மு உலகநாதன—சென்னே.

தமிழில் "மாறனலஙகாரம்" என்ற அணி இலககண நூல உளளது. அதில பததாவது அணி "தற்குணம" எனப் படும அதில அவவணியின இலகக ணம மேறபடிக கருததைச சிறபபாக விளககுகினற அளவில அமைநதுள ளது

"தற்குணம" என்றுல என்ன! இவ விலககணததை மாறனலஙகாரம கூறுமபோது "ஒரு பொருளே மற் றெரு பொருள சாாநத பொழுது சாரபபடட பொருளின குணததைச சாரும பொருள பறறிக கொணட தாயக கூறுவது 'தறகுணம' எனப் படும" என்று கூறுகிறது.

அதை விளககவநத ஆசிரியா ஒரு அருமையான உதாரணப் பாடல் மூலம இதனே விளககுகின்றுா. அந் தப்பாடலினகருததினேஇஙகும காண போம 'எமபெருமான பளளிக கொணடிருககும திருபபாறகடல் கருஙகடலாகும அககடல கருங்கடல என்ற பெயரையே பெறும எவவாறு எனில பூமாதேவியான லககுமியுடன நாகணேயில அபபரமன பளளிக் கொணடிருககும் போது அவனுடைய காாமேக வணணததை அபபாறகடல கவாநது கொள்வதால அது கருங கடல என்ற பெயரையே பெறுகிறது. எனவே கமபா பாறகடலேக கருங கடல என்று சொலவது சரியாகவே அமைகிறது.

"காமா திருபபாற கடலும கருஙகடலாம
நாமம தனேப பயிலும நாடோறும
—பூ மடநதை
சீாமேனியைத தழுவும தேவேசு
நாகணேயான்
காாமேக வண்ணம கவாநது"
(மாறன-தறகுணம-உதாரணப்பாடல்)

இவவாறு வருவது தற்குண அணி என்று என்று மாறனலஙகாரம விளக குகிறது. இககருததை அடியொற்றி யே மாறனலஙகாரமும கமபரும ஆத மானுபவததில திளேத்து எமபெரு மானே மனககண கொணாநது நிறுததி அவன பளளி கொணடிருக கினற கடலேக கருஙகடலஎன்று விவ ரிததுளளனா. நாமும அவாகள் அடியொறறிக கருஙகடலில் பளளி கொணட அபபரமனேப் பணிநது பயனபெறுவோம

கவந்தன தனு என்பவனுடைய மகன். மகா தேஜஸ்ஸுடையவன். அழகுக்கேற்ற வல்லமையுங் கொண்டவன. அருந்தவமியற்றிப் பிரம தேவனிடமிருந்து தேக வலிவும் நீண்ட ஆயுளும பெற்றவன். செருக்குற்றுத் தேவேந்திரனுடனேயே போரிட, வஜ்ராயுதத்தைக்கொண்டு தேவேந்திரன, கவந்தனுடைய தலையை மார்பிலும் கால்களை வயிற்றிலும அழுந்தச் செய்தான்! எனினும மனமிரங்கிய இந்திரன், கவந்தன் உயிர்த்தரித்திருக்கும் வண்ணம, அவனுடைய வயிற்றிலேயே வாயையும் கூரிய பற்களையும் அமைத்து, ஒருயோஜன நீளமுடைய கைகளையுமளித்தனன். காரணம்? ஓா சாபத்தின் விளைவு! அதாவது சாபத்தின் கடுமையால் கவந்தன் கோர ஸ்வரூபந்தாங்கிக் காலத்தைக் கடத்தி வரலானன்.

இராவணனல் கவர்ந்து செல்லப்பட்ட சீதாபிராட்டியாரைத் தேடிக் கொண்டு புறப்பட்ட ஸ்ரீராமர் இலக்குமணர், ஜடாயுவைக் கண்டு விபர மறிந்துகொண்டு ஜடாயுவுக்கு ஈமக கடன்களாற்றிச் செல்லுகையில் எதிர்பட்ட அயோமுகி என்ற அரக்கியைக் கண்டனர். எவருமே அஞ்சத்தக்க வடிவங்கொண்ட அவள் இலக்குமணன் மேல் மையல் கொண்டவளாய் எழிலமைந்த தோற்றங் கொண்டு, இளையோனை மயக்கி, அவனைத் தூக்கிககொண்டு ஆகாயத்தில் கிளம்பியவள அவனைத் தன்வசப் படுத்த முயன்ருள். அதற்குள் ஸ்ரீ ராமபிரானும் இளையவனும் அங்கு வந்தடைந்தபோது ஒரு பெருங்கூடடம! அதனைத தன் கைகளால் கூட்டத்தினரின பின்புறமும பக்கங்களிலும் ஊர்ந்து வந்து நெருககலாயின ஒருககால் கூட்டத்தினா ராவணனது கையாட்களாயிருப்பார்களோ, பாமபு போல் ஊர்ந்து வருவது வாசுகியெனும் பாமபோ என்று ஐயமுற்ற ஸ்ரீராமரும இலககுமணனும் இன்னும் மூனறு யோசனை தூரம் செனறு பாாககலாயினா. அஙகே அவர்கள் கணடது? ஒரு பெரிய பூதம! சூரிய சநதிரர்களையொத்த ஒளி வீசும் இரு கண்கள். கடல போன்ற வாய். வளைநத பற்களும மேருபர்வதம் போனற வயிறும, வாசுகியைப

கவந்தனின் ஸ்ரீராம கைங்கர்யம்

மகாதேஜஸ்வியான கவந்தன தன வல்லமையை துஷ்பிரயோகம் செய்தான. எழில்மிக்க வடிவத்தினை விடுத்து, கோர ரூபங்கொண்டு ரிஷிகளையும் தபோதனர்களையும, கொடுமையாகப் பயமுறுத்திக கொண்டிருந்தான். அப்போது 'ஸ்தூலசிரஸ்' என்ற மகரிஷியானவர் காட்டில் ஆகாரம் தேடிக் கொண்டிருக்கையில், கவந்தன் திடீரென்று அங்கு போய், அவரையும் பயமுறுத்தி, அவர் கையிலிருந்த பொருட்களை அபகரித்தான். மிகச் சினநத மகரிஷி கவந்தனை நோக்கி 'நீ இப்போது கொணடுள்ள கோலமே எப்போதும நிலைத்து நிற்கட்டும்!' என்று சபித்து விட்டார்! பிழையஞ்சி, மன்றாடி, மனனிபபுக் கேடகையில், 'ஸ்ரீராமசந்திர மூர்த்தி எப்போது உனனை ஸ்பரிசிக்கின்றாரோ, அககணமே நீ உன சுய வடிவு பெறுவாயாக!' எனறு ஸ்தூலசிரஸ் மகரிஷி கவந்தனுககுச சாப விமோசனமருளிச் செயதார்.

மயக்கம தெளிநத இளையோன சினங்கொண்டுத் தன் வாளினல் அவளுடைய மூக்கையும் காதுகளையுமறுத்துத் தள்ளிவிட்டுத் தமையனரான ஸ்ரீராமரையடைநதனன்.

தாம தங்கியிருநத இடத்தைச் சேர்ந்து சற்று இளைப்பாறி விட்டுப் பொழுது புலர்ந்ததும் மீண்டும் புறப்படலானாகள். நண்பகல் நேரம்! கவநதனின் இருபபிடத்தை வந்தடைநதார்கள்.

தனனைக் கண்டாா யாவரும அஞ்சததகக வடிவங்கொண்டு தனக்கு ஆகாரம தேவைபபட்டபோது தன இரு கரங்களையும் நீட்டி வளைத்துக கொண்டு, அதனுள சிககிககொண்ட உயிரினஙகளனைத்தையும் தன் வாயினருகில நெருக்கிக்கொணடு வநது விழுங்கிக் கொளவது அவன் உணவு தேடும் வழியாகும்!

'மயூரபரியா'

போன்ற கைகளைக கொணடதாய் அமர்ந்திருப்பதைக் கணடார்கள்! இந்த பெரும் பூதத்தின் பிடியினுள் தாங்களும் சிக்கிக்கொணடிருந்ததைத் தெரிந்து கொணடனர், விரைவில்! ஸ்ரீராமபிரான் தான் மட்டுமே பூதத்துக்கு ஆகாரமாய் விடுவதாகவும இளையவனைத திரும்பி நகருக்குச் செல்லுமாறும் கூற, இலககுமணன் ஸ்ரீராமரைத் தேறறிக தமையனருடன் அந்த பூதத்தை நெருங்கினை பூதவுருக் கொணட கவநதன் அந்த இருவாகளையும பற்றி விசாரிக்க, அவாகள் பதிலளிக்காமல தைரியமாக நிற்பதைக கணடு, அவாகளை சும்மா விடலாகாதென்று கருதி விழுஙகத் தயாரானன். அந்த வேளையில் ஸ்ரீராமனும் லக்ஷ்மணனும் மேலே எழும்பி, வாளால் கவநதனது இரண்டு கைகளையும வெட்டி வீழ்த்தினர்கள.

गृहीतौ तौ कबन्धेन भुजौ तस्य न्यकृन्तताम् ।
ततस्तु याचितौ तेन तद्देहं देहतुश्च तौ ॥
— ஸ்ரீ ராமோதந்தம்.

(கவந்தனுல் பிடிக்கப்பட்ட அவர்கள், அவனுடைய இரு கைகளையும் துண்டிததனர். பிறகு அக்கவந்தனுல் வேணடப்பட்ட அநத ராம லக்ஷ்மணர்கள் அவனுடைய சரீரத்தை எரித்தனர்).

ஸ்ரீராமபிரானின் ஸ்பரிசம பட்டவுடனே, சாபம நீங்கப் பெற்ற கவந்தன சுயவடிவம் வரப்பெற்று, துதிககலானுன!

" மூலமே இல்லாத முதல்வனே!
நீ முயலும
கோலமே யாாக்கும தெரிவரிய
கொள்கைததால்
ஆலமோ ஆலில அடையோ அடைக
இடந்த
பாலனே வேலைப பரபபோ பராபரமே!
— கமப ராமாயணம

'நின்னைக் காண்போர், காணப்படும் பொருட்களின் உறைவிடமாக, எதனையுமே விருமபிப் பூணுமல், அனைத்துப் பொருட்களையும் தாங்குபவன் போல நிற்கின்றனையே! பிரளயத்தின்போது வையகத்தையே உன் வயிற்றினுள் ஒளித்து வைத்துப் பின வெளிப்படுத்துகின றனை! நீ ஆணே, பெண்ணே, அலியோ - அறியமாட்டேனே' மேலும,

" ஆதிப் பிரமனு நீ யாதிப பரமனு நீ
ஒதியுறுபொருளுக்கபபாலுண்டா
யினுநீ
சோதிச் சுடர்ப்பிழம்பு நீயென்று
சொலலுகினற
வேத முறை செய்தால வெளகாரோ
வேறுள்ளார் "

என று பலவாருகப போற்றித் துதித்தான் கவந்தன்!

பின்னர், ஸ்ரீராமபிரானிடம் தன் பூாவ வரலாற்றினையும் தானிழைத்தத் தீயச் செயல்களால் சாபமேற்பட்டதையும் அதறகேற்ப தேவேநதிரனுல் தனது அவயவங்கள் முடங்கபபெற்றுத் தான் பெறற கோர வடிவத்தால் இனனலுற்றதையும், சாபவிமோசனுர்த்தம் ஸ்ரீராமபிரானின் ஸ்பரிச விசேஷத்தால சுயவடிவம வாயககப் பெற்றமையின் விசேஷ அநுபவததையும விவரித்துக கூறினுன்

ஸ்ரீராமரது காருணயத்தைத வியந்து புகழ்ந்துப் பன்முறைப் பலவாருகப் போற்றித் துதித்து, மேலும பேசினுன்

"அண்ணலே! உஙகள் கரம்பட்டு சாபவிமோசனம் பெறறேன். நீங்கள் மகா புண்ணியவான்கள். சமர்த்தர்கள். வீரத்தில் மிக்கவர்கள் நீங்கள பிராட்டியாரைப் பிரிந்து ஆருத மனத்துயருடன் அவரைத தேடிச் சென்று கொணடிருக்கிறீர்களெனபதை யானறிவேன். தீயவர்களான அரககாகளை வெல்லும வலிமைமிக்கீராயினும் அவர்களை எதிர்ப்பட ஓர் தக்க துணையும் தேவையாயிற்றே! எனவே சீதாப் பிராட்டியாரை எளிதிலடைவதற்காக 'ரிச்யமுகம்' என்ற பர்வதத்திலிருக்கும் சுக்ரீவனிடம் சென்ருல் காரியம் விரைவில் கைகூடும். மேலும் அருகிலேயே 'சவரி' என்ற பெண தவசி தங்களது நல் வருகைக்காகவே காத்திருக்கின்ருள. அம் மங்கையிடம் செல்வீராயின், உங்களுக்குத் தக்க துணைவரையடையும் மார்க்கத்தினை விளக்கிடுவாள்!" என்று கூறி, ஸ்வாக்கம் புகுநதான் கவநதன.

स तु दिव्याकृति र्दृष्ट्वा रामं "सीतोपलब्धये ।
सुग्रीवं ऋश्यमूकस्थं याहि" इत्युक्त्वा दिवं
ययौ ॥
— ஸ்ரீ ராமோதந்தம்.

(அந்தக் கவந்தனே தேவ சரீரமுடையவனுகி, ராமரை ஸீதை அடைவதற்காக ரிச்யமுகம் என்ற பர்வததிலிருக்கும் ஸுக்ரீவனிடம் செல்வீராக! என்று சொல்லிவிட்டு ஸ்வாக்கத்துக்குச் சென்ருன்).

கருணைக் கடலன்ருே ஸ்ரீராமபிரான்! ஸ்ரீராமர் கைங்கர்யம்தான் எவவளவு மேன்மையானது! கபந்தன் ஸ்ரீராமர் கைங்கர்யத்தில் சிறிய பங்கேற்றுக் கொண்டு விட்டானன்ருே?

ஸ்ரீமத் ராமாயணமும் சரணாகதியும்

ஸ்ரீமத ராமாயணத்தை அறியாதவர்கள் அநேகமாக இருகக முடியாது. பணடிதாகளும, புலவாகளும் நன்கு அறிவார்களா. சாதாரண மனிதாகள் இராமாயணக கதையை அறிவாாகள். ஆனால் இராமாயணததில் உள்ள சரணாகதிகளைப்பறறி, அதிகம் தெரிநது இருகக வாயபபிலலை முக்ய மாக, பரத சரணாகதி, சுகரீவ சரணாகதி, விபீஷண சரணாகதி முதலியவை அநேகமாக எலலாரும அறிவாாகளா. இக்கட்டுரை இராமாயணத்தை நனகு அறிந்தவர்களுககாக எழுதப் படவில்லை சாதாரண மனிதனும் இராமாயணததில எததனை சரணாகதிகள் உள்ளன என்பதை எளிதில புரிந்து கொளளும் வகையாக எழுத வேணும் என்ற அவா ஏறபட்டதால் அடியேனுடைய சிறறறிவுககு எட்டியபடி, யதாசக்தி, யதாமதி ஆராயந்து எழுதுகிறேன. இதில ஏதாவது விட்டுப் போயிருககுமாகில் அது அடியேனுடைய அறியாமையே.

பாற்கடலில் பளளி கொணடிருந்த பரமன தேவர்களின வேணடுகோளுககு இணங்கி, சகரவாததி திருமகனாக தசரதருககு அவதாரம் செய்தார். அவ்வாறு அவதாரம செய்த போது எபபெருமானைக கூறும் வேதமும் ஸ்ரீராமனைத தொடாநது, ஸ்ரீமத ராமாயணமாக, மகரிஷி வால்மீகியின வாயிலாக வெளிபபடடது என பர் பெரியோர். கீழ்கணட ஸலோகம் இககருததைத் தெரிவிககிறது.

"வேத வேதயே பரே புமஸி ஜாதே
தசராதாத்மஜே
வேத: ப்ராசேததாஸூத ஸாக்ஷாத
ராமாயணாத்மநா"

வேதம் கூறும் வழி :

வேதம நமக்கு உபதேசம் செய்வது பக்தியும், பரபததியும. பக்தி எனபது, வேதங்களை கரமமாக, நனகு அதயயனம் செயது, கர்மானுஷ்டானங்களைச் சரிவர செய்து, சுதத மான மனததோடு, ஆதம சிநதனையினால், ஆதம ஸாஷாத்காரம் பெறற பிறகு, ஆதமாவிறகும் ஆதமாவான பரமாதமாவை, உகப்போடு இடைவிடாது சிநதனை வழி இருபபதே பகதியாகும். இது எல்லோராலும அனுஷடிகக முடியாததாகையாலே, பகவான உகநது அருளியதே பர பததி மாாககம என்னும சரணாகதி மாாககம

காமானுஷடானஙகளில ஆத்ம சிநதனையாகவும, ஆத்மஸூத்தியாகவும ஈடுபட முடியாதவர்கள் இவைகளை விட்டு, பகவானிடம தனனையும், தன் உடைமைகளையும தனது எனறு எணணுமல, எல்லாம பகவானுடையது, அவன் ஆணடான், நாம தாஸாகள என்ற எணணததுடன பகவான திருவடிகளில் சரணாகதி செய்வது தான ப்ரபததி வழியாகிற சரணாகதி யாகும.

வேதத்தின் முடிவாக இருப்பது தான் உபநிஷத்துககள. உபநிஷத்துககளில் கூறியுள்ள வேதாநதக் கருததுக்களை விளக்க வந்ததே இதிஹாசங்கள். இதிகாசஙகளில மிகவும உயர்ந்தது "ஸ்ரீமத ராமாயணமே" என்பது பெரியோர்களின முடிவு. "சிறையிருநதவளின ஏறறததை சொலலுகிறது இராமாயணம" என்று வயாக யானச் சக்ரவர்த்தி பெரியவாசசான் பிளளை கூறுகிறார். "சீதாயாஸ் சரிதம் மஹத" என்ற ஸலோகம நினைவில் கொள்ள வேணடியது. ஸ்ரீமத் ராமாயணததை ப்ரபத்தி சாஸ்திரம் (சரணாகதி சாஸ்திரம்)எனறு பூர்வாசார்யர்கள் கூறியுளளனர். ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில் தேவர்கள், மனிதர்கள் மட்டுமின்றி, மிருக ஜாதியைச சேரநத வானவர்களா, அரககனான விபீஷணன உடபட பலவகைப்பட்டோரும சரணாகதி செய்துள்ளனா. ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில் உளள சரணாகதியை ஆராயநதால் பாலகாணடத்தில் 2, அயோத்தியா காணடத்தில 2, ஆரணய காணடததில் 2, கிஷ்கிநதா காணடததில் 1, சுந்தர காணடததில் 1, யுத்த காணடத்தில் 2 ஆக சுமார் 10 (பத்து) சரணாகதிக் கடடங்கள இருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில் வரும் சரணாகதிகளைச் சுருக்கமாகத் தெரிவிககப்படுகிறது. சரணாகதி எனற சொலலுககு அடைககலம, அபயம் என்ற பொருளும் உணடு. இதையே ஆங்கிலத்தில் self surrender என்கிறாாகள. சரணாகதியின லக்ஷண விவரங்கள் கட்டுரையில விவரிககப்பட்டுள்ளன. சரணாகதிககுப் பலனும் உணடு.

திரு. D. கேசவன்-அல்லூர்.

1- ஸ்ரீமத ராமாயணத்தில முதலில் வருவது பால காணடத்தில், தேவர்கள் பகவானைச் சரணாகதி செயதது. நானமுகக் கடவுளின வரத்தால் பலம் பெற்ற இராவணனும், அரககர்களும் மூவுலகஙகளையும வெனறு, தேவர்களையும், நவ நாயகர்களையும், தன் சேவகாகளாக ஆககி கொடுமை புரிந்து வநதான. அரககர்களுடைய கொடுமை தாஙக முடியாமல், தேவர்கள நானமுகனை அணுகி தங்களை ரக்ஷிகக வேணடியும, இராவணனை ஸமஹாரம செய்ய வேணும் எனறும் ப்ரார்த்திததனர். அதற்கு நான்முகன், இராவண வதம தன்னால் ஆகாத காரியம எனறும், திருமால் ஒருவராலதான் இது நடக்க முடி

திருமுருக கிருபானந்த வாரியார் அவர்களின் பொன்மொழிகளில் சில...

1. சிந்தனையும், தெய்வ வநதனையும மனிதனுடைய வாழ்வை உயாததுகினறன.

2. எல்லாந் தெரிநதவர்களும, ஏதும தெரியாதவாகளும் உல கில் இல்லை.

3. கலஙகிய தணணீரில் சூரிய பிம்பம தெரியாது; அதுபோல தெளிவில்லாத உளளத்தில கடவுள் தெரியமாட்டார்.

4. மணணாசை, பெணணாசை, பொனனாசை எனற மூன்று சங் கிலியால நாம் கட்டுணடு இருக்கிறோம். அதிலிருநது விடுபவனே ஜீவன முததன.

5. சுகமாக வாழும்போதே துக்கத்தையும் பழகிக் கொள். ஏனென்றால், வாழ்வும் தாழ்வும் மனிதனுக்கு மாறி மாறி வரும்.

6. தாய், தநதையர்கள பழககந்தான் பிளளைகட்கும வரும்; ஆகவே குழநதைகட்கு நலல பழககங்கள உணடாகத தாய் தந்தையர் ஒழுககமாக இருகக வேணடும்.

7. மானத்திற்கு அஞசாதவன் எது வேணடுமானாலும செய் வான, நாணததிற்கும அவனுக்கும் எத்தனையோ தூரம.

8. நீ உயர்வடைய வேணடுமானால் உன்னை மிகவும் தாழ்ந்தவனா கவே எப்போதும் கருது.

9. செல்வம் இருக்கிறது என்று திமிராகப் பேசாதே; உன் செல வம் அழிவதற்கு மணடை கர்வம ஒன்று போதும்.

10. ஆடம்பரமும் டாமபீகமும் அறற எளிய வாழ்க்கையில் பழகு.

அனுப்பியவர் : திருமதி கமலவேணி தனபதி.

யும என்றும சொலலி, தேவாகளை யும் அழைத்துக கொணடு,பகவானை ஸ்ரீமநநாராயணனதான், தங்களை காப்பாற்ற முடியும் என்ற முழு நம் பிக்கையுடன், நாராயணனை சரண டைநதுபோற்றித் துதிததனா.ஸ்ரீமந் நாராயணனும் தான தசரதனுக்கு, புத்திரராக அவதாரம் செய்து, தேவர்களின் குறைகளைக களைவதாக வாக்குக் கொடுத்தான. இதிலிருநது நாம் தெரிந்து கொள்ள வேணடியது என்னவென்றால், பகவான் நம்மை ரக்ஷிக்க வேணுமானல், அவனது ரக்ஷணத்தைத் தடுக்காமல் இருப்பது மட்டுமன்றி, அவனே நம்மை ரக்ஷிக்க வேணும் என்று நமக்கு அவாவும் ஏற் பட வேணும் எனபதும அவசியம். இதில 'ரக்ஷயாபேக்ஷாம பிரதீக்ஷதே' ரக்ஷிக்கப்பட வேண்டும் என்ற அவா எனற தததுவம் வெளிப்படுகிறது. இநத தேவர்களின சரணாகதிக்கு பலன, இராமாவதாரமும் பின்பு, இராவண குமபகர்ணர்களின வதமும் ஆகும்.

2. இரணடாவதாக வரும சரணா கதி தசரதன் பரசுராமரிடம் சரணா கதி செய்தது. இராமன் சீதா பிராட் டியைத் திருமணம் செய்து கொண்டு பெற்றோருடன் அயோத்திககுத் திரும்பும் வழியில் பரசுராமனைச் சந் திக்கிறார். தசரதன் பயந்து நடுங்கி, ''பாலானும் மம புத்ராணும், அபயம் தாதுமாஹூதி'' என்று பரசுராமனை சரணமடைகிறான். ஆணவத்துடன் வந்த பரசுராமனை ஸ்ரீராமன் வென றார். காரணம் பரசுராமனுககு சரண மாகப் பறறுதற்குரிய, குணம் காதது ரக்ஷிககக கூடிய குணஙகளில்லை. ஸ்ரீராமனுக்கு எலலா குணங்களும பூர்ணமாக இருநதபடியால், பரசு ராமனிடம தசரதன் செய்த சரணா கதி பயனறறதாகி விடுகிறது. இது வும பாலகாணடததில் வரும சரணா கதியே.

அடுதது வரும சரணாகதி அயோதயா காணடத்தில வருவது.

3. கைகேயியின் வரததால் இராமன காட்டிறகுப் புறப்பட்டபோது சுமித திரையானவள, இராமனைப் பார்த்து, ''இலககுவன் உனக்கு அடைக்கலம், உங்களுககு வேணடிய எலலா காரி யஙகளையும செய்வான'' என்று இலக்குவனை இராமனிடம அடைக்கல மாககுகிறாள. இங்கு 'ராமம தசரதம வித்தி, மாம்விததி ஜனகாத் மஜாம், அயோத்யாம் அடவீம வித்தி, கச்ச தாத யதாஸுகம்' என்ற ஸ்லோகம் நினைவில கொள்ளத்தக்கது.

4 அடுததததாக வருவதும் அயோத்யா காண்டததிலதான். கைகேயி பெற்ற வரத்தினபடி இராமன் காட்டிறகுச் சென்று விட்டான். பஞ்சவடியில தஙகியிருநத ஸ்ரீராமனை, பரதாழ் வான் அயோத்திககு அழைதது வநது, பட்டாபிஷேகம் செய்து வைகக திரு உள்ளம் கொணடு, அமைச்சர்கள், ஆசார்யன் உட்பட வந்து, ஸ்ரீராமனை சரணாகதி செய்தான். ஆனால பர தாழ்வான் சரணாகதி வெற்றி பெற விலலை. காரணம ஸ்ரீராமனுடைய ''பிதரு வாகய பரிபாலனம்'' என்ற ப்ரதிஞை, தந்தை சொல் காத்தலே பிராதன தாமம் என்றும், தவிர சரணாகதி செய்பவனுடைய பிரார்த் தனையானது சரணமாக பற்றுபவ னுக்கும் ப்ரியத்தை கொடுப்பதாக இருக்க வேணடும் என்பதாகும். நேரி டையாக பலன் கிடைக்கவில்லை.

இறைவனது விபூதிகளை அறிய விரும்பிய அர்ஜுனனுக்குக் கண்ணன் கீதையில் (10—வது அத்தியாயம்) தனது விபூதிகளை வெளிபபடையாகக காட்டும் சிலவற்றைக் குறிப்பிடுகிறார். அவையாவன:

வேதங்களில்—ஸாமவேதம
தேவதைகளில—இநதிரன
புலன்களில்—மனம்
மாதஙகளில்—மார்கழி
ஸேநாபதிகளில்—கநதன
அசரங்களில்—இமயமலை
மரங்களில்—அரசு

— தகவல்: கமலவேணி தனபதி.

5. அடுத்ததாக இருககும் சரணுகதி ஆரணய காண்டத்தில வருவது. வனவாசத்தின் பொருட்டு ஸ்ரீராமனும் சீதையும் காட்டில இருந்த போது ஒரு நாள் ஸ்ரீராமன் சீதையின் மடியில் தலையை வைத்து உறங்கும சமயம், ஜயந்தன் என்னும் ஓர் அரக்கன், காக்கையுருக் கொண்டு பிராட்டியின மார்பை, தன் அலகினுல் குத்தி ஹிம்சை செய்து கொண்டு இருந்தான். கண் விழித்த காகுத்தன், பிராட்டியையும், காகத்தையும பார்த்து நடந்ததை அறிந்து கோபங் கொணடு, ஒரு தர்பையில் "ப்ரும மாஸ்த்ர மந்த்ரங்களை" ஜபித்து காக்கையின் மீது பிரயோகித்தான். மகா அபராதியான காகம் ப்ரும் மாஸ்த்திரத்தினுல் துரத்தப்பட்டு, மூன்று உலகங்களிலும் சென்றும் யாராலும் காப்பாற்ற முடியாதவனுக, 'தமேவ சரணம் கத;' என்றபடி இராமனிடமே திரும்பி வந்து அவன திருவடிகளில் சரணுகதியாக வந்து வீழ்ந்தான். அப்போது பிராட்டியும பக்கத்தில் இருந்து, திருவடிகளில் வீழ்ந்த காகத்தையும், பர்த்தாவையும் கருணைக் கணகளால் நோக்கினுள். ஸ்ரீராமனும் தன் திருவடிகளில் வீழ்ந்தவன மகா அபராதியாக இருநதும், 'க்ருபையா பர்யபாலயத்' எனறபடி ப்ரும்மாஸ்த்ரப்ரயோகம் வீண போகாதாகையாலும, காக்கையைத் தணடிக்க வேணடியும், மகா அபராதியான காகத்தின் உயிரை வாங்காமல், காகத்தின ஒரு கண்ணை மட்டும் அழிததான. இதனுல ஸ்ரீராமனுடைய தயையும், க்ஷமை எனற பொறுமை என்ற சகதியும் தெரிகின்றன. இதனையே ஸவாமி வேதாந்த தேசிகன் அமிருதாசுவாதிநி எனற தமிழ் ப்ரபநதம் 15ம் பாசுரத்தில், 'ஆகண்டலன்மகனுகியஆவலிப்பேறிய ஓர் காகம் பிழைத்திட, கண்ணழிவே செய்த காகுததனே' என்று அருளிச் செய்துள்ளார். ஸ்ரீ பிள்ளைலோகாசார் யரும், முமுக்ஷுப்படி தவயப் பரகணத்தின் 19ம் சூத்திரத்தில், 'இவள் சந்நிதியாலே காகம் தலைப் பெற்றது, அது இலலாமையாலே இராவணன முடிநதான்' என்று அருளிச் செய்திருப்பதும் ஞாபகத்தில வைத்துக் கொள்ள வேணடியது.

6. அடுத்து வரும் சரணுகதியும் ஆரண்ய காண்டததில் வருவதே. ஸ்ரீ ராமன, இலக்குவன், சீதை மூவரும் வனவாசத்தின் பொருட்டுத் தணடகாரணயம் என்ற காடடிறகு வருகின்றனர். அப்போது தண்ட காரண்ய வாசிகளான முனிவர்களும், ரிக்ஷிகளும், அரக்கர் கொடுமை தாஙக முடியவில்லை. தங்களை ஸ்ரீராமன் தான் காப்பாறற வேணுமென்று ஸ்ரீராமனை சரணமடைகின்றனர். 'அருள்வீர் நின் அபயம்' என்பது கம்பரது வாக்கு. இராமனும் சரணமடைந்த முனிவாகளுக்கும, ரிக்ஷிகளுக்கும் அபயம் அளித்து, 'வேறறுப்பன் வெருமின்நீர்' (கம்பர் வாக்கு) என்று ஆறுதல் கூறி, கரன், தூஷணன், திரிசிரஸ் முதலான பதினுன் காயிரம் அரக்கர்களையும் வதம செய்தான் இது முனிவர்களுடைய சரணுகதிக்குப் பலன

7. அடுததபடியாக வரும் சரணுகதி கிஷ்கிநதா காண்டததிலாகும். இதில் வரும் சரணுகதியானது தேவரோ, மானிடரோ அல்லாது, மிருக ஜாதியைச சேர்ந்த வானர அரசனுன சுக்ரீவன் ஸ்ரீராமனை சரணமடைவதும், ஸ்ரீராமனும் சுக்ரீவனுக்கு உதவி புரிவதும், பின் இராமசுக்ரீவ, நட்பும் ஏற்படுகிறது. சுகரீவனுடைய சரணுகதியின் பயனுக, அவன் இழநத ராஜயத்தையும், மனைவியையும் அடைதலும் வாலி வதமும்நடைபெறுகினறன. ஸ்ரீராமன் சுக்ரீவனை அண்டியதால் பெற்ற பயன, பிராட்டியைத தேடுவதற்கு வானர வீரர்களின உதவியும், தவிர ஸ்ரீமத் ராமாயணததிலேயே மிக முககியமான காண்டமான சுந்தர காணடத்தின நாயகனுன அனுமனின நட்பும் கிடைக்கிறது.

8. அடுத்து வருவது சுநதர காண்டத்தில் பிராட்டி அக்னியை சரணமடைதல: அனுமனஇலங்கையில் பிராட்டியைக் கணடு கணையாழியைக் கொடுத்து, சூடாமணியைப பெறறு, இராவணனுடைய இலங்கா நகரையும் சைன்ய பலத்தையும் அறியும் பொருட்டு, அசோக வனத்தை அனுமன் அழித்தார். பிறகு அனுமன் ப்ரும்மாஸ்த்ரத்தினுல் கட்டுணடு இராவணன் சபையில், இராவணனுடன வாதம் செய்து, இராவணன் உத்திரவின்படி, அனுமன வாலில் அரக்காகளால் தீ வைககப்பட்டுளளது என்று அரக்கியர் மூலமாகக கேள்விப்பட்ட பிராட்டி, உடனே நெருபபினுல் அனுமனுக்கு யாதொரு தீங்கும் ஏற்படக் கூடாது என்று அக்னி தேவனைச் சரணமடைநதாள் என்று கீழ்வரும் ஸ்லோகம் கூறுகிறது.

" ச்ருத்வா தத்வசனம் க்ரூர மாத்மாப
ஹரணேபமம்

வைதேஹி ஸோக ஸந்த்ப்தா ஹுதா
ஸன முபாகமது''
மங்கலாபிமுகீ தஸய ஸா ததாவீன
மஹாகபே
உபதஸதே விசாலாக்ஷீ ப்ரயதா
ஹவயவாஹனம
(சுநதர காணடம், 53ம் ஸாககம,
ஸ்லோகம் 25, 26)

அகனி தேவனை சரணமடைநததும் நெருப்பு அனுமனுககு ஒரு கெடுதலும் செய்யாமல், மிகக குளிர்ச்சியாக இருந்தது எனறு இராமாயணம கூறுகிறது. பிராட்டியின சரணுகதியின பயன, அக்னியினுல அனுமனுககுக் கெடுதி எதுவும் ஏறபடாமல் இருந்ததே.

9. அடுதது வருவது சரணுகதி கடடஙகளிலேயே மிக முகயமான விபீஷண சரணுகதி. யுதத காண்டததில நடப்பது. ஸ்ரீமத் ராமாயணத்திலேயே விபீஷண சரணுகதி கட்டமதான மிக முககியமானது எனறு சொலலலாம. ஸவாமி வேதாந்த தேசிகன இதை அயபப்பிராதனஸாரம என்று குறிபபிடுகிருர். தவிர இநத விபீஷண சரணுகதிதான், சரணுகதிக்குரிய சகல இலக்ஷணங்களுடன் பூர்த்தியாக இருந்தபடியால்தான, மிக முக்கியமானதாக உளளது. ஸ்ரீராமனுடைய பத்னியான சீதாபிராட்டியை, இராவணன் அபகரித்து வந்து, அசோகவனத்தில் சிறை வைத்திருநததை ''தவறு, தகாத செயல், இதனுல் இராவணனுககுமினறி, அரககர் கூட்டத்திற்கே அழிவு ஏற்படும்' என்று இராவணனுக்கு உபதேசம செய்த ஒரே நபா தாமாதமாவான விபீஷணனதான. தமையனுக்கு பல படியும் எடுத்துரைததும செவி மடுககவிலலை. இநத ஹிதமான உபதேசத்தை அவன விருமபவுமிலலை. தவிரவும் ஏற்றுக கொளளவுமில்லை. பல முறை எடுத்துரைததப்படியால் கோபங் கொணட இராவணன, விபீஷணனை 'தவாம துதிக குலபாமஸனம்'-'என குலததிறகே கேடு நினைக்கும கோடாரிக காமபாகத் தோனறினையே' எனறு வெறுதது விபீஷணனைபபோய்விடுமபடிக்கடும் சொற்களால் கூறினுன். அணணுவான இராவணனின கொடூரமான வார்த்தைகளை கேட்டு தாமாதமாவான விபீஷணன,

''இத யுகதப பருஷம வாகயம நயாய
வாதீச விபீஷண:
உத்பபாத கதாபாணி: சதுாப்பி: ஸஹ
ராக்ஷஸை:
அப்ரவீத்ச ததாவாக்யம் ஜாதக
ரோதோ விபீஷண:
அந்தரி-க்ஷ கத: ஸ்ரீமாந ப்ராதரம
ராக்ஷஸாதிபம
ஆஜகாம முகூர்த்தேன.''

என்கிறபடி, கையில் கதையுடனும், தன்னுடன் தனக்கு மிகவும் வேண்டியவாகளாகஇருக்கும்நானகுராக்ஷஸர் களுடன இலங்கையை விட்டு, ஆகாசததில இருந்தபடி மறுமுறையும இராவணனுககு உபதேசம செய்தும் பயனிலலாததால், ஒரு முகூர்தத நேரத்திற்குள் ஸ்ரீராமன இருககுமிடத்திறகு மேல் ஆகாசத்தில் வந்து நினறுன். ஆகாசததிலிருந்தபடியே விபீஷணன,

ராவனோநாம துர்விநதோ ராக்ஷஸோ,
ராக்ஷஸேஸவர
தஸயாஹம் அனுஜோப ராதா
விபீஷண இதிஸருத

எனறும,

ஸோஹம பருஷ்தஸ தேந தாஸவச
சாவமாநித·
தயகத்வா புதராமசச தாராமசச
ராகவம சரணம கத:

எனறும உரககக கூவினுன். அதாவது கெட்ட நடவடிக்கைகளை உடையவனும் ராக்ஷஸ அதிபதியுமான இராவணேஸவரனுடைய தம்பி நான, விபீஷணன் என்று பெயா. அவன் செய்கைகளை அதாவது 'பிராட்டியை இராமனிடம் திருப்பிக் கொடுததுவிட்டால அவனும் ராக்ஷஸ கூட்டமும் வாழலாம இல்லையெனில எல்லோரும் அழிய வேணடும்', எனறு பலமுறை எடுத்துச சொல்லியும கேட்காததாலும தவிர தன்னை அவமதித்து கொடூரச் சொறகளைச் சொன்னதாலும், தனககுக கிடைத்துள்ள எல்லா ஸம்பத்துக்களையும் மனைவி, புதராகள், போகங்கள் எலலாவற்றையும் துறந்து விட்டு வந்ததாகக் கூறி, இராகவனே சரணம எனறு உரத்தக குரலில பேசினுன். தவிர விபீஷணன் சுகரீவனையும் மறற வானவர்களையும பார்த்து,

''நிவேதயததமாம் ஷிப்ரம் விபீஷணம
உபஸதிதம
ஸர்பலோக சரண்யாய ராகவாய
மகாத்மனே,''

என்றும் உரத்தக் குரலில் சொன்னுன.

(அடுத்த இதழில் முடியும்)

யோகமாயாவுக்கு ஒரு கோயில்

''உன் கதையை முடிக்க கணணன் பிறநது விட்டான். தயாராக இரு'' என்று செயதியை மதுராபுரி மன்னன கமசனிடம கூறிவிட்டு யோகமாயா (ஸ்ரீ துர்கா)வானவெளியில் மறைநது சென்றுள அல்லவா? அவள வேறு எஙகும சென்று விடவில்லை. விநதியாசலா மலைப்பிரதேசததில ஐமபத்திரெணடு சக்தி பீடங்களில் ஒனருய் விளங்கும் விந்திவாஸினி ஆலயத்தின் அருகில் வந்து அமர்நதாள. இத் தலம் வடநாட்டில் மீர்ஸாபூா என்னும் ரெயில நிலையத்திறகு சமீபம் உளளது.

திருக்கோவலூர் — ஆர். சுப்பராவ்.

தத்துவ ராமாயணம்

திருமதி. என். இராஜலட்சுமி-விழுப்புரம்.

இராமாயணம் வெறும கதையல்ல; பல உணமைப் பொருளகளை (தத்துவஙகளை) மககளிடத்திலே கணடு அவற்றை மககளுககு உணாத்தி அதன பயனை மககள அடைய வேணடும எனகின்ற எணணததிலே ஏறபட்டதுதான இராமாயணம். இராமன ஒரு மனிதனுக அவதாரம் புரிநதான். இநத அவதாரததிலேதான் தான ஒரு சிறநத புருஷனுக, புருஷோத்தமனுக நடந்து காட்டி இப்படித்தான மனித சமுதாயம நடகக வேணடும எனக காட்டியது இராமாயணம்.

அயோத்தி எனற நகரமே இதில மோக்ஷம் எனக கொள்ள வேணடும. இந்த அயோததிககு மூலப பிரகிருதி தசரதன் ஆவார். அவருடைய மூனறு மனைவியரே சுததமாயை, அசுத்தமாயை, மிச்ரமாயை என்பதாகும. இநத மூவரில் சுததமாயை எனகிற கோசலைககுச சுததாத்மாவாகிய இராமன் தோனறினுர். குறைவு ஒன்றிலலா கோவிநதன் என்று ஆணடாளும், மருஙகிலா நஙகையும் வசையிலா ஐயனும என்று கம்பர் தம பாடலிலும கூறுவதற்கிணங்க ஸ்ரீராமன சுத்தாதமா என்பதில ஐயப்பாடில்லை. மெய்யஞ்ஞானமாகிய சிரவண உருவான வசிஸ்ட மகரிஷியினிடத்திலே கற்ற வித்தையின் சாரமாக தேக இந்திரியஙகள அனைததுககும் தானே கோன (அரசன) என்று உணர்ந்து விஞ்ஞானமாகிய விசுவாமித்திரருடன் அக்ஞானமாகிய கானகத்திற்குச் சென்று பெரிய மாயையாகிய தாடகையை சஙகரித்து ஞானமாகிய வேளவிக்காவலை நடாத்தினுர். அப்போது அஙகுப் போருககு வந்த மாரீச்சனே காமம. அந்தக் காமத்தை விரட்டி ஓட்டி குரோதமாகிய சுபாகுவைக் கொனறுர்.

கலலென்னும் திணமைப் பொருளாகக் கிடநத அறியாமையாகிய அகலிகைககு சாபவிமோசனம அளித்துப் பெணணுககி, ஆனநதமாகிய சகதியை அடைய மமகாரமாகிய வில்லை ஒடிதது, ஆனந்தமாகிய சீதை எனனும சக்தியை மணந்து, மனிதன தோனறுமபோதே தோனறி அவனுடனேயே கடைசீ வரை இருநது அவனுேடு ஒடுங்கும ஆணவமாகிய அகஙகாரததை அடகக வேணடும. ஆணவம அழிக்க முடியாதது அடககததான வேணடும என்பதை காடட அகஙகாரமாகிய பரசுராமா எனற சிரஞ்சீவியை அடக்கி, தீர்ககமான கோபத்திறகு மனிதர் ஆளாககூடாது எனபதை தீாககோபமான கூனியின சொறகேடட தனனலமாகிய கைகேசி வரம்வேணட தவமாகிய கானகம் சென்று நிஷ்காமயமாகிய குகனை நட்புகொணடு, குகனுடைய நடபு போல நம்முடைய நடபு வெறுப்பு விருபபு அற்றதாக இருக்க வேணடும அஙகே அவர் குகனுடைய உதவிகொணடு கடந்தது கஙகை வெளளததை அல்ல, மனிதருடைய ஆசையாகிய கங்கை வெள்ளததைக கடநதார். அதன பிறகு சித்திரகூடத்தில் தஙகி இருநத சமயம பரதன் முதலானேர வநது வலிநது அழைத்தும உறுதியாய இருநதார். மலை எனபது உறுதியை உணர்ததும. இராமா சிதத்ர கூட பாவதத்தில தஙகியிருநதது உறுதியை உணாத்தும். பரதனுககுப் பாதுகைகள் வழஙகியது பரஞானம், அபரஞானம் இரண்டையும வழஙகியதாகும. சிறந்த பகதாகளுக்குத்தான இவை இரணடும் கைவரும். என இஙகுப் பரதனை பக்தியாகவே நம்முன நிறுத்துகிறது இராமாயணம.

பின்பு விரோதமாகிய விராதனை வென்று சென்ருர் என்பது மனிதர்களா விரோதத்தை விடடு ஒழிக்க வேணடும் எனபது ஆகும சமம், தமம், உபரதிதி, தீட்சை ஆகியவைகளை முனிவர்களாககி அவர்களுககு அருளபுரிநது, பட்சமாகிய பக்ஷி ஜடாயுவை நேசித்து, மோகமாகிய சூாபணகையைத தலைகுனியச் செய்து விரட்டினுர். இலலையேல அது நமமைத் தலைகுனிய வைததுவிடும. முககுணஙகளில ஒனருகிய இராஜச குணமாகிய இராவணன் ஆனநதமாகிய சீதையை அபகரிததல் எனபது இராஜச குணத்தால மனிதன் சக்தியை இழககினருன எனபதாகும். அதனைத் தேடிச சென்று அவித்தையாகிய அயோமுகியை நீககிவிட்டு கவலையாகிய கவநதனையும் அகற்றிவிட்டு நிாவிகலபமாக விளஙகும சபரிககு முக்தியை நல்கி மெயஞானமாகிய அனுமானைக கணடு அடஙகாமையாகிய வாலியை வதைத்து பரிசுததமாகிய இளையோன சுக்ரீவனுககுப பட்டம கட்டி மெய்ஞானமாகிய அனுமானுல சீதையின் இருப்பிடத்தையறிந்து, பிறவிபபெருங்கடலுககு அணைகட்டி, துாக்குணங்களாகிய அரககாகளைக் கொன்று (இரக்கம ஒனறில்லாதவா அரக்கா) தாமதகுணமாகிய கும்பகாணனையும் வதைத்து, தசேந்திரயஙகளாகிய பற்றுதலை உடைய இராஜச குணமாகிய இராவணனையும அழிதது, சதவ குணமான விபீஷணனுககுப் பட்டம் கடடி, ஆனநதமாகிய சகதியை சிறைமீட்டு, மோட்சமாகிய அயோததியை அடைநது சுததாத்மாவாகிய இராமா அரசாளுகினருர். இவ்வாருக மனிதனுடைய ஆத்மாவும் சுத்தாதமாவாக் செயல்படுமாகில மனிதன தெய்வமாகப் போற்றப்படுவான என்னும் இத்தகைய உட்பொருள்களை தனனகததே கொணடு உணர்த்துவதே இராமாயணமாகும்.

*

வால்மீகி திருவுள்ள விளக்கு

ஸ்ரீ காஞ்சீ காதி அனந்தாசார்யஸ்வாமி அருளிய வால்மீகி பாவ தீபத்தின் மொழிபெயர்ப்பு

விசேடவுரை :

மால்யாதிநாம் .. வதாத்—சிவன பிரமன் முதலிய தேவர்களால் கொலல முடியாதவாகளாயத தேவர் களுக்குப் பகைவர்களாயுமுள்ள மாலி முதலான அரககாகளை அழிததமை யால என்பது இதன பொருள். இக காரணமானது, பரம்பொருளென்று இவ்வுலகோர் மயங்குதற்குரிய சிவன் பிரமன் முதலியவர்களைவிட விஷ்ணு வுககுப் பரமபொருட்டன்மையைச் சாதித்துத தருகிறது; சிலரால அழிக்க முடியாதவர்களை அழித்த லென்பது அழிததவனுககு அச்சிலரை விட உயாத்தியைச் சாதிக்குமென் னும் விஷயம் உலக வழககிலுலேயே அறியப்படுதலால் என்க. சிவன பிர மன் முதலியோரைக காட்டிலும உயர்த்தியைச் சாதிக்கினற இக்கார ணம் ஒருவரையும் விடாமல் மற் றெல்லோரைக் காட்டிலும் விஷ்ணு வுக்குப் பரத்துவததைச் சாதிப்ப

தமிழாக்கம் :

திரு. தி. அ. கிருஷ்ணமாசாரியர்.

சிரோமணி வித்வான

திருப்பதி.

தாகும். இக்காரணமானது உததர காணடம ஏழாம் ஸர்ககத்தில 'ஸூர்ய மணடலம போல் விளங்கும் அச்சககராயுதம தனது ஒளியால் ஆகாசத்தை விளஙகச் செயது கொணடே கால சககரமென்ற யம னது ஒருவகை ஆயுதம் போன்று மாலியின் தலையை அறுத்துத் தள்ளி யது' (43) என்றிது முதலாக மாலி தொடக்கமான அரக்கர்களின் வதத் தைக் கூறும் ச்லோகங்களால் கூறப் பட்டுள்ளது. மாலி முதலியவாகள் சிவன் பிரமன முதலியோரால அழிகக முடியாதவர்களென்பது, ஆறும ஸர்ககததில் 'நான அவர்களைக கொல்ல மாட்டேன், அது என்னால முடியாதல்லவா? ஆனாலும ஒரு உபா யம் சொல்லுகிறேன், அதுவே அவா களைக கொல்லும்' (10) என்று மாலி முதலியோரைக கொல்ல வேணடித தன்னிடம் வநத தேவர்களிடம் சிவன கூறிய வார்ததையினாலும், அந்த ஸர்க்கத்திலேயே. 'இங்ஙனம தேவா களின வேணடுகோளைக கேட்ட சிவ பெருமான தலையையும கைகளையும் அசைத்துக கொணடு தன்னால் முடி யாமையைக் குறித்ததோடல்லாமல்- 'அந்த ஸுகேசனின மைந்தர்களான மாலி முதலியோர் என்னால போரில் கொல்லப்படார். ஆனால உபாய மொன்றைச சொல்லுகிறேன. அது அவர்களை அழிக்கவல்லது', என்றிந்த வார்ததையைக கூறினர்' (28, 29) என்று சிவபிரானும் தேவர்களும் சந் தித்தபோது நடந்த செய்தியைக் கூறும் சமயத்தில் சிவனது வார்த் தையை அனுவாதம் செயது மாலய வான் கூறிய வார்த்தையினாலும் அறியப்படுகின்றது; கீழ்ககாட்டிய இரணடிடங்களிலும ஸுகேசன மக் களான மாலி முதலியோரைத் தன் னால் கொல்ல முடியாமை சிவபெரு மானாலேயே கூறப்படுதலாலென்க. ஏழாவது ஸர்க்கத்தில 'இராம பிரானே, ஸுமாலி மால்யவாந் மாலி என்னுமிவர்கள்-உன்னால கொல்லப் பட்ட புலஸ்தியர் மக்களாகிய ராவ ணாதி ராக்ஷஸர்களைவிட மிகவும் பல முடையவர்கள். தேவர்களுக்கு இடர் விளைக்கும் பகைவர்களான அரக்கர் களை அழிக்குமாற்றல் பெற்றவன். சங்கு சக்கர கதைகளைக் கையிலேந் திய நாராயணப் பெருமானைத் தவிர வேறு யாருளர்? அந்த நாராயணன் நீயே?' (24, 25) என்றுள்ள அகஸ் திய வசனத்தில் ஸுமாலி முதலி யோா நாராயணனைத் தவிர வேறு யாராலும் கொல்லப்பட மாட்டா ரென்பது மிகவும விளக்கமாகக் கூறப் பட்டது. அதனால் அவ்வரக்காகள் சிவன் பிரமன் முதலியவர்களால் கொல்ல முடியாதவாகள எனபது கிடைததது. ஆக, சிவன பிரமன முதலியோாககு அழிகக முடியாத மாலி முதலியோரை அழித்தலென பது அவர்களைவிட உயர்த்தியை விஷ்ணுவுக்குத் தடையின்றி நிலை நாட்டுமென்பது சித்திததாகிறது.

அமபுஜபவ ஜநகதவாத்—தாமரை யினின்று தோன்றிய பிரமனைப் பிறப் பித்ததனாலென்பது இதன பொருள். நான்முகனைத் தோற்றுவித்தலென பது பரப்ஹ்மததின் தனமையாகும; ''யாவனொருவன முன்பு பிரமனைப் பிறப்பித்தானோ, யாவனொருவன் அப் பிரமதேவனுக்கு வேதங்களையும் உப தேசித்தானோ, தன்னைப்பற்றிய தெளிநத அறிவைத் தருகின்ற அநதத தேவனை முகதி பெற விரும்பிய நான் சரணம் பற்றுகிறேன்'' (ச்வேதாச்வ 6-18) என்ற சுருதியினாலும், ''பிறப பிலியான பரஹ்மததின் திருநாபியில் கமல மலர் ஒன்று தோற்றுவிககப் பட்டது. அதில இவ்வுலகமெல்லாம ஆதாரப்பட்டிருக்கின்றன, எல்லா வற்றையும் படைககும் பிரமம தேவனே அது தன்னில தோன்றினா னன்றோ?' (தைத். யஜுர். 4-6-2) என்ற ச்ருதியினாலும் அங்ஙனமறியப் படுதலால் என்க. இத்தன்மை இங்கு நூற்று நான்காம் ஸர்க்கத்தில் ''பூஜிக்கத் தக்கவனும் உலகிற்குத்

தலைவனும் எனக்குத் தலைவனுமான பிரமமதேவன—நலலோனே உன்னுடைய ப்ரஹமலோகம் தொடக்க மானவற்றைக காப்பதற்காக நீ செலலுவதறகாக உன்னால் ஸங்கல்பிக்கப் பட்ட காலம் இதுவாகும். (இராமாவதார காரியம முடிந்துவிட்டதென்ற படி.) நீ முன்பு உலகையெல்லாம் வியக்கத்தக்க உனது சக்தியினால் சுருககி (வயிறறில் அடக்கி) பெருங கடல் நீரில சயனித்துக்கொண்டே முதன் முதலில் (பிரமனாகிய) எனனைப் படைததருளினாய்'' (3, 4) எனறும, ''நாபியிலுளளதாய்ச சூரியன்போல ஒளி படைதத திவ்யமான பத்மத்தில் என்னைப் பிறப்பித்து, படைத்தல் முதலிய நான் செய்யத் தக்க காரியங் களையும் எனனிடம் ஒப்புவித்தருளி னாய்'' (7) என்றும், பிரமம தேவனது வார்த்தையை அனுவதித்து இராம பிரானிடம கால புருஷன் கூறிய வார்த்தையினால் விஷ்ணுவுக்குக் கூறப்பட்டு அது அப்பிரானுக்குப் பரப்ரஹ்மத்துவத்தை அறிவிக்கின் றது.

ததாபத் விநாசாத—அந்நான்முக னுக்கு மதுகைடபர்கள வேதத்தை அபஹரித்ததனால் நேர்ந்த ஆபத்தைப் போக்கியதனால் என்பது இதன் பொருளாம். ஒருவனுக்கு உண்டான ஆபத்தைத் தீர்த்த மறறொருவன அவ் வொருவனைவிட உயர்ந்தவனாயிருக்க வேணடிய அவசியமுள்ளதனால் நான் முகனது ஆபத்தைப் போக்கினமை யென்பது - விஷ்ணுவுககு அநநானமுகனைவிடப் பரத்துவத்தை அறிவியா நினறு கொணடு, அநநான் முகன மறறெல்லாத் தேவர்களைவிட உயாந்தவனாகையால் அவனைவிடப் பரததுவததை அறிவிக்கும் வாயிலாக விஷ்ணுவுக்கு எல்லோரைக காட்டிலுமே உயர்த்தியைச் சாதிக்கிறது. நானமுகனுடைய ஆபத்தைப் போக்கினமை இங்கு நூற்று நானகாம ஸர்ககததில் ''மதுவென்றும் கைடப னென்றும் பெயர் பெற்ற மிக்கபல சாலிகளான இரண்டு அரக்கர்களை யும் நீ உனது விசித்திரமான சக்தியினால் படைத்துப பின்பு அழிதத தனால் அவர்களுடைய உடலிலுள்ள எலுமபுக் குவியல் நிறையப் பெறற தனால் இநதப் பூமி மலைகள் நிறைநத தாகவும், அவாகளது மேதஸ்ஸினால (=கொழுபபினால) நிறைநத அபபூமி மேதிநியெனற பெயர் பெறறதாக வும ஆயிற்று.'' (5, 6) என்று மது கைடபர்களைக் குறித்துள்ளதனாலும் அவர்களின் எலுமபுக் குவியல்களை கூறியுள்ளதனாலும் நினைவுபடுத்தப் பட்டது. அறுபததொனபதாம ஸர்க கததிலும ''உலகைப் படைப்பவனும் அதற்காக முதன்முதலில் தோன்றிய கடவுளுமான விஷ்ணுவின மிகப் பழமை பெறறதாய் ஒளிமயமான இந்த பாணம மதுகை டபரென்னும் அரக்கரிருவரை வதை செய்வதற்காக மஹாத்மாவான அவ் விஷ்ணுவினால் ஸ்ருஷ்டி செய்யப்பட் டது. அப்பாணநதான் இப்போது லவணனை வதைப்பதற்காகச சத்துருக் கனனால் கையில் எடுக்கப்பட்டு உல கிற்கு அச்சத்தை விளைவிக்கிறது'' (26, 27) என்று மதுகைடபவதத்திற் காக விஷ்ணு ஒளிமயமானதொரு பாணம் ஸ்ருஷ்டிததததைப்பறறிக் கூறியதனாலும இவவிஷயம் குறிப் பாக அறிவிக்கப்பட்டது.

ருதரேண ஸ்பஷடமேவ ப்ரபுரிதி கதநாத்—சிவபெருமானால் ஸ்பஷ்ட மாகவே 'விஷ்ணு எனக்கு ப்ரபு (=காக்கும தலைவன)' என்று சொல் லப்பட்டபடியினால் எனபது இதன் பொருள. இது இஙகுக் கருதத் தககது. — தன்னைவிடத தாழ்ந்த வனையோ தன்னையொத்தவனையோ உலகில் ஒருவனும் 'எனக்குத் தலை வன' என்று குறிப்பிடமாட்டா னன்றோ? பின்னையோவெனில் தனனை விட உயர்நதவனையே அஙஙனம் குறிப்பிடுவான. ஆக, சிவபெருமா னால் 'தலைவன்' என்று குறிப்பிடப பட்டதனால சிவனைவிட விஷ்ணுவுக்கு உயர்த்தி இருந்து தீரவேண்டுமாகை யால் அவ்வுயர்த்தி சித்தித்த தனாலும், முற்கூறிய காரணங் களினால் நான்முகனை விட உயாததி சித்திததததனாலும், மிக வுயர்ந்தவர்களாக ஊகிககு இடமுள்ள பிரமன விஷ்ணு சிவன் எனனும இம் மூவரில் விஷ்ணுவுககு எல்லோரை யுமவிடப் பரத்துவம சிததிககின்றது. விஷ்ணுவைப பற்றிய 'ப்ரபு' சப்தம் ஆறுவது ஸாக்கத்தில் ''ஓ மகரிஷி களே, இநத மாலி ஸுமாலி மால்ய வான்களின உபத்ரவத்தையே முன் னிட்டுக கொண்டு விஷ்ணுவைத் தஞசமாகப் பற்றுஙகள், எனக்கும் ப்ரபுவான (=தலைவராகிய) அவர் அவ்வரககரை அழித்தருள்வர்'' (11) என்று தேவர் முனிவர்களிடம் சிவ பெருமான் கூறிய வார்ததையில் காணப்படுவது அறியத்தக்கது.

ப்ரஹ்மணா உபாஸயதா உக்தே:— நானமுகனால்—தனனால த்யாநம் செயயப்படுமவா விஷ்ணு வெனறு சொல்லப்பட்டதனாலென்பது இதன் பொருள. இக்காரணமும முறகூறிய இரண்டு காரணஙகளைப் போலவே விஷ்ணு நான்முகனைவிட உயாந்தவ ரென்பதை அறிவித்துக் கொண்டே எலலோரைக காட்டிலும் அப்பெரு மானுக்குப் பரத்துவத்தைச சாதிக் கின்றது. ''நீ உனது நாபியிலுள்ள தாய்ச சூரியன் போல் தேஜோமய மான திவ்ய பத்மத்தில் எனனை உண டாக்கி பிரஜாபதியான நான செய்யத் தகக ஸ்ருஷ்டி முதலான காரியமும் உன்னால் என்னிடம் ஒப்புவிக்கப்பட் டது. அத்தகைய நான் அப் பொறுப்பை உன்னிடமே வைத்து உலகிறகெல்லாம் தலைவனாகிய உன்னையே இடைவிடாமல் த்யானம் செய்கிறேன. அக்காரியத்தை நான் நன்கு நிறைவேறறுமாறு அருள் செய்யக் கடவாய்'' (7, 8) எனறு நூறறு நான்காவது ஸர்க்கத்தில் கால புருஷனால அநுவாதம செய்யப் பட்ட நான்முகனது வார்த்தையில், இராமனுருக்கொணட விஷ்ணு தன் னால் த்யானிக்கப்படுமவராகப் பிரம்ம தேவன் கூறியது உணரததககது.

தேவாநாம் ஈச்வரத்வாத், ஸகல ஸுரகணை அர்ச்சிதத்வாத், ஸ்துதத் வாத்—தேவர்களுக்கு அதிபதியா

யிருக்கையாலும, எல்லாத் தேவா கணங்களால் பூஜிககப்பட்டதனுலும், அவாகளால துதிககப்பட்டதனுலும - எனபது இதன பொருள். இம்மூனறு காரணஙகளும் பால காணடததில கூறிய மூனறு காரணங்களைப போலவே விஷ்ணுவுக்குப் பரமபொருளாந் தனமையைச சாதிககினறன இவ்விஷயம முனனமே ஆராயநது முடிக்கபபட்டிருப்பதனுல இஙகு மறுபடியும விவரிக்கபபடவில்லை. இம மூன்றும் "ஸுரேசவரனும (தேவர்கட்கு அதிபதியும) மூவுலகிறகும் தலைவனுமான விஷ்ணுவல்லவா தன மணவாளபபிளளையாக என தகபபனுரால கருதபபட்டார். ஆகையால என பிதா அவரைததவிர வேறொருவாககும் என்னைக கொடுக்க விரும்பமாட்டார்" (11, 12) எனறு பதினேழாம் ஸர்ககததில், தனனைககாமுறற இராவணனிடம வேதவதி கூறிய வார்ததையில் 'ஸுரேச்வர' சப்தத்தாலும, "இங்ஙனம் அமருதம போல இனிய வார்ததையைத தேவர்களிடம் கூறிவிட்டு தேவேசனுன (தேவர்கட்கு அதிபதியான) விஷ்ணு அவாகளால துதிக்கப்பட்டவராயக் கொண்டு சுவர்ககலோகம சென்ருர்" (22) எனறு எணபத்தைந்தாம் ஸர்க்கத்திலுள்ள "தேவேச" சப்தத்தாலும, "விருததிரனெனனும பகைவன அறியப்பெறறவராய் விருத்திரனை அழித்ததனுல ஏற்பட்ட பிரமஹததி தோஷத்தினுல ஒளியிழந்த இந்திரனைத் தலைவனுக உடைய அகநி முதலிய தேவர்கள் மூவுலகிறகும் தலைவரான விஷ்ணுவை மேன்மேலும் பூஜை செய்தனர்" (17) எனறும, "தேவர்கட்குத் தலைவரான விஷ்ணு அவர்களால் துதிககபபடடவராய்க் கொணடு சுவாக்கலோகததுககுச் சென்றனர்" (22) எனறுமுள்ள எணபத்தைந்தாவது ஸர்ககத்திலுள்ள ச்லோகங்களாலும், "இராமபிரான அவதார காரியத்தை நிறைவேற்றி மீணடும பரமபதத்திற்குச் சென்ற பின்பு தேவர்கள் விஷ்ணுவான தேவனைப் பூஜை செய்தனா" (13) என்று நூற்றுப் பத்தாம ஸர்ககத்திலுள்ள சலோகத்தாலும் முறையே கூறப்பட்டிருத்தல் காணத்தககது.

ஸாவேப்ய பூர்வஜதவாத—எல்லாவுலகிறகும் காரணமெனறு வேதத்தில் பிரசித்தமான ஆகாசமாக இருப்பதனுலெனபது இதன கருத்து. "இவ வெல்லாப பிராணிகளும ஆகாசததிலிருநதே உணடாகினறன" (சசாநதோகய 1-9-1) எனறு ஸகல ஜகததுக்கும் காரணமாயிருததலெனபது ஆகாசததுககு உளளதாகக் கேட்கப்படுகிறது. அததகைய ஆகாசம பரபரஹ்மமே வேறனறு எனறு 'ஆகாச, தலலிஙகாத' (பரஹ்மஸூ 1-1-23) எனற ஸூதரததினுல வேதவியாஸ பகவான் ஸ்தாபித்தருளினா. (முற கூறிய ச்சாநதோகயச்ருதியில ஆகாசமெனற சொல்லால் குறிககபபட்ட பொருள்—பஞ்ச பூதஙகளில ஒனறுன ஆகாசததைக காட்டிலும வேறுபட்ட ஆகாசமேயாகும; அவவேறுபட்ட ஆகாசமாகிய பரபரஹ்மத்திற்கே உரியவைகளான—பூதாகாசத்திற்குச் சிறிதும பொருநதாதவைகளான, எல்லாவுலகிறகும் காரணமாயிருததல எலலாவுலகும் ஒடுங்குமிடமாயிருததல் எலலாப் பொருள்களைவிடச் சிறநதிருத்தல எல்லாவுயிர்களும் சென்று சேருமிடமாயிருத்தல முதலிய தனமைகள இவ்விடததில கேட்கப்படுதலால—என்பது இநத ஸூத்ரத்தின கருத்து) இத்தகைய ஆகாசதவமானது இங்கு விஷ்ணுவுக்கு "தடநதோளனுன இராமபிரானே உனனுடையதான எநதத் திருமேனியை ஆசைபபடுகிருயோ அது தன்னில புகக்கடவாய், அல்லது மிகப்பழமையான ஆகாசத்திலாவது புகக்கடவாய்" (9) எனறு நூற்றுப்பத்தாம் ஸாககத்திலுளள நானமுகனது வார்த்தையில், ஆகாசத்தில் புகும்படியாக ப்ரார்த்தித்துள்ளபடியால் அறியப்படுகிறது. ஆகாசமல்லாததொரு பொருள், (அதாவது ஆகாசத்திலிருந்து முன்பு புறப்படாததொரு பொருள) ஆகாசததில் (மீணடும) புகும்படி வேணடப்பட மாட்டாதனறே? இராமாவதாரம் செய்த விஷ்ணு ஆகாசததில் புகும்படி வேணடப்பட்டுள்ளது. இதனுல விஷ்ணு ஆகாசமே யெனறு அறியப்படுகிறது. ஆகையினுல் அததகைய ஆகாசததுவம விஷ்ணுவினிடம பரப்ரஹ்மததுவத்தைச சாதிப்பதாகக கூறியது மிகப பொருந்தியதேயாம.

ஸேநதரை தேவை அசேஷை· ஸததமபி ஸமாராதநீயத்வத—இந்திரனுள்ளிட்ட தேவாகளனைவராலும எபபோதும ஆராதிககத தகுதி பெற்றுளளமையினுலெனபது இதன் பொருள். உத்தரகாணடம் நூற்றெட்டாம ஸாககததில "அரககா நலைவனே இநதிரனுள்ளிட்ட எல்லாத் தேவாகளாலும எப்போதும ஆராதிக்கததககவனும இக்ஷ்வாகு குலத்தின தேவதையுமான ஜகநநாதனை ஆராதிததுவா" (31) எனபது விபீஷணனைக குறிதது இராமசசநதிரன் கூறிய வாாத்தை. இதில இக்ஷ்வாகு வமசததிற்குத திருவாராதனப் பெருமாளான ஸ்ரீரஙகநாதனெனனும விஷ்ணுவுக்கு எல்லாத் தேவாகளாலும ஆராதிக்கத் தகக தனமையை இராமபிரான் ஸ்பஷ்டமாகக கூறியுளளான. அத்தனமையானது விஷ்ணுவினிடம தேவர்களனைவரைவிட உயாததியைக காட்டித்தரவலலதேயாகும்.

அந்த்யே காணடே...... ப்ரஹ்மவேதாந்தவேதயம்—(இங்ஙனம் முற் கூறிய பதினெரு காரணங்களாலே) கவிகள் திரளில சிறந்தவராயப புற்றில (வலமீகத்தில) உதித்ததனுல வால்மீகியெனறு பெயர் பெற்ற முனிவர் பெருமான் இறுதியான இவவுத்தர காணடத்தின் கண இராமாவதாரம் செய்த முராரியை (=விஷ்ணுவை) வேதாநதஙகளினுல் அறியத்தக்க பரம ப்ரஹ்மமென்று விளக்கமாகக் கூறினரென்றபடி.

(தொடரும்)

கடல் கொண்ட துவாரகை

கண்ணனுக்குப் பிறகு துவாரகையைக் கடல் கொண்டதாக மகாபாரதக் காப்பியம் கூறுகிறது. கட்சு வளைகுடாவின் கடற்கரையில் இன்றளவும் துவாரகைக் கோயில் உள்ளது. புராண காலத்துவாரகை எங்கிருந்தது? 3000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்திய நுழை வாயிலாக இது இருந்தது என்று நம்பப்படுகிறது. தொலை தூர நாடுகளில் இருந்து வந்த கப்பல்கள் துவாரகைத் துறைமுகத்தில் தங்கின. கோவாவிலுள்ள தேசியக் கடலியல் கழகத்தார் மறைந்த துவாரகையைப் பற்றியும் ஆய்வு செய்ய வேண்டியிருந்தது.

கடல் மூழ்கி எஞ்சிய நிலப்பகுதியில் இன்றைய துவாரகை நிர்மாணிக்கப்பட்டதாக ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். யாதவர்களை உடல் வலிவும், மன உறுதியும் பெற்ற மக்களாகக் கண்ணன் செய்த இடம் இங்குதான் என்பதை நினைக்கும் போது, இந்திய இயலைப்பற்றி (Indology) ஆய்வு செய்வோரை இந்நகர் வியப்பில் ஆழ்த்துகிறது. மகாபாரதக் கதையை ஏற்கவோ, மறுக்கவோ போதுமான சான்றுகளை கடலில் மூழ்கிய துவாரகை வரலாற்று ஆசிரியர்களுக்குத் தரும்.

1965 ஆம் ஆண்டு பூனா டெக்கான் கல்லூரிக் குழு நடத்திய அகழ்வாய்வின் முடிவு, மகாபாரதப் போர் நடந்ததாகப் பொதுவாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட (கி. மு. 1424) ஆண்டிலிருந்து 1000 ஆண்டுகள் பின் நோக்கிச் செல்லுகிறது.

கி. மு. இரண்டாம் நூற்றாண்டில் நடந்தேறிய குடியேற்றத்திற்குப் பிறகு அப்பகுதியில் 6 மீட்டர் தடிப்பிற்குச் சேர்ந்துவிட்ட படுகை, அந்நகரம் கடலால் மூழ்கடிக்கப்பட்டதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறது.

1979-80 ஆம் ஆண்டு, கோவாவிலுள்ள தேசியக் கடலியல் கழகத்தைச் சேர்ந்த டாக்டர். எஸ் ஆர். ராவ் துவாரகைக் கோயிலின் முற்றத்தில் ஓர் அகழ்வாய்வு நடத்தினார். இதன் நோக்கம் கி. மு. 15 ஆம் நூற்றாண்டில் இங்கு மனிதர் குடியேற்றம் ஏதேனும் நடந்துள்ளதா, புராணக் காலத் துவாரகை கடலால் மூழ்கியதா என்று அறியவே ஆகும்.

ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தின் காலத்தை உறுதி செய்ய தொல்பொருள் ஆய்வாளர் நிலத்தடியில் புதைந்துள்ள பண்டைய மண்பாண்ட ஓடுகளையே நம்பியுள்ளனர். இவ்வகை மண் பாண்டங்கள் எளிதில் அழிக்க முடியாததும், பல்லாயிரம் ஆண்டுகள் நீடித்திருக்கக் கூடியவையும் ஆகும். காலந்தோறும் மண்பாண்டங்களின் வகையும், அவற்றில் செய்யப்படும் வேலைப்பாடுகளும் மாறுபடும் இயல்புடையன.

புதையுண்ட மண் படிவுகளில் கருகிய மணிகளோ, மரத்துண்டுகளோ காணப்பட்டால் அவை கார்பன்-14 என்னும் முறையில் பரிசோதனை செய்யப்பட்டுக் காலக் கணக்கிட முடியும்.

துவாரகைக் கோயில் வளாகத்தில் செய்யப்பட்ட மூன்று அகழ்வாய்வுக் குழிகளில் 8 முதல் 10 மீட்டர் ஆழத்தில் செய்யப்பட்ட அகழ்வாய்வு ஆணித்தரமான முடிவுகளைப் பெற்றுத் தந்துள்ளது. ஒவ்வொரு முறை கடல்நீர் நிலப்பகுதியை ஆக்கிரமித்துக் கொள்ளும் போதும் அம்மக்கள் அவ்வப்போது தமது இருப்பிடங்களையும், கோயிலையும் மாற்றிக் கொள்ள வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒன்றன்பின் ஒன்றாகக் கடல் கொண்டபின் கட்டப்பட்ட கோயில்களின் அடையாளங்கள் இங்குக் காணப்படுகின்றன

முதல் இரு கோயில்கள் கட்டப் பயன்படுத்தப்பட்டக் கட்டடப் பொருட்களும், கட்டட அமைப்பும் ஒன்றுக்கு ஒன்று மாறுபட்டுள்ளன. கி.மு. முதலாம் நூற்றாண்டில் இருந்து கி. பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டின் இடைப்பட்ட காலக் கட்டத்தில் கட்டப்பட்ட முதல் துவாரகைக் கோயில் கட்டுவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட கருங்கற்கள் சிறிய அளவுடையனாக இருக்கின்றன. ஆனால் கி. பி. மூன்று முதல் கி. பி. ஏழாம் நூற்றாண்டின் இடைப்பட்ட காலக் கட்டத்தில் கட்டப்பட்ட இரண்டாம் கோயிலுக்கு 'ashlar block' என்னும் வகைக் கற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. பா. அன்பரசு M A , B.Ed.
சேலம்

முதல் கோயிலின் மூலஸ்தானத்தின் மேலுள்ள சதுரமான விதானத்தின் மேலேயே இரண்டாம் கோயில் கட்டப்பட்டுள்ளதால் இந்த இடம் புனித இடமாகக் கருதப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஒன்றின் மேல் ஒன்றாக உள்ள இவை இரண்டுமே கருங்கல் பாவப்பட்ட பாதைகளைக் கொண்டவை. இரண்டாம் கோயிலும் கடல் கொந்தளிப்புக்கு ஆளாகிச் சுவர்கள் இடிந்து கடல் மணலால் மூழ்கியது.

மூன்றாம் கோயில் கி. பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் இரண்டாம் கோயிலின்

உறுதியான அடித்தளத்தின்மீது மூல ஸதானம, இடைககட்டு, மகா மண டபம், முன மணடபம ஆகியவற் றுடன் நிறுவப் பெரு முயற்சி மேற கொள்ளப்பட்டுளளது. இதன சுவர் களும, விதானமும தேவா, மனிதா, விலஙகுகள, தாவரஙகள் ஆகிய செதுககு வேலைப்பாடுகள் அமைந்த போதிகைகளுடன கட்டப்பட்டன. இக்கோயிலின் ஒரு பகுதி புயல அல லது கடல கொநதளிப்பால் கி. பி. 12 முதல் 13 நூறறுணடுகள வரை யுளள இடைப்பட்ட காலக கட்டத் தில் அழிவுறறது. கோயிலின விதா னம் வீழ்சசி அடைநத போதிலும் அழகுடன் செதுககப்பட்ட கொடுங் கைகள, சுவாகள் இவற்றிலிருநத விஷ்ணு, வராக அவதாரச சிறபஙகள நன்கு பாதுகாககப்பட்டுவருகினறன.

இன்றைய துவாரகைககும் கடலுக குமஇடைபபட்ட பகுதியில் கி. மு. முதல நூறறுணடு முதல் கி பி பதின மூன்றும நூறறுணடு முடிய அழி வுறற மூனறு நகரியஙகளையும், கோயிலகளையும பறறி நனகு அறிய முடிகிறது

பெரு முயறசிக்குப் பிறகு ஆாவ மூட்டககூடிய ஒரு கணடுபிடிப்பு காததிருந்தது. களிமணணுல் ஆகிய மூனறு படுகைகளில் வேலைப்பாட மைநத மண கலஙகள, கிளிஞசல்கள, கைவினைப் பொருளகள அடஙகி இருந்தன. ஒன்றினமேல ஒனறுக அமைநது அவைகளின் இடையில் மணல படுகை காணபபடுகிறது. இவறறில் ஒனறு இனறிலிருநது 3500 ஆணடுகளுக்கு நமமைக கொணடு செலகிறது.

அரஙகபூர, சோமநாதபுரம், ஆஹார் ஆகிய இடஙகளில கண டெடுககபபடடு, காலககணக்கிடப் பட்ட கி. மு 15ஆம நூறறுணடைச் சோநத செஞசாயம் பூசப்பட்ட மண கலஙகளைப் (lustrous red ware) போலவே வணணம தீட்டப்பட்ட, தீட்டபபடாத கிணணஙகள, தெளி வாக வனைநது செயயபபட்ட மண தாமபாளஙகள இங்கும காணப் பட்டன. இதிலிருநது துவாரகை 3500 ஆணடுகளுககு முனபே மககள் குடியேறிவாழ்நதபகுதியாக இருநது, பிறகு கடலால மூழகியது எனறு தெரிகிறது. சில நூறறுணடு களுககுப பிறகு மீணடும கி.மு. 1000 ஆம ஆணடு வாககில கடலகோள ஏறபடடு துவாரகை பல துனபங் களுககும், இழபபுகளுககும் ஆளாகி யிருககிறது.

கோமதி ஆறு கடலில் கலககு மிடததில பழைய துறைமுகததின் தொடககப்பகுதியில தெளிவாகக காணப்படும மிசச சொச்சங்கள், கடல் தெய்வததிறகு அாப்பணிக்கப் பட்ட சமுததிர நாராயணா கோயில உளள பகுதியே துறைமுகத்தின வாயில எனபதைக காட்டி நிறகின றன. ஆகவே துவாரகையின அடி யிலுளள கடல் படுகையையும, கண ணனின உறைவிடஙகில ஒனறுக விளங்கிய 'ஓகா' (okha) துறைமுக முளள சஙகோதரா தீவும முதலில் ஆய்வு செயய வேணடி இருநதது. இஙகு இடைககாலததைச சோநத துவாரகதீஸ, நீலகணட மகாதே வா, சஙகநாராயணர், அபயமாதா கோயிலகள உளளன.

கடல கொணட துவாரகை, பெயிட் சஙகோதரா ஆகியவை பறறிய மண ணியல, உயிரியல பூாவமான ஆயவு தேசிய கடலியல கழகததைச சோநத அறிவியல அறிஞர்களால மேற கொளளபபட்டது.

பெயிட் துவாரகா தீவின கட லோரப பகுதியைப பறறிய கவன மான அளவீடு செய்த பிறகு, கடலின் ஆழபகுதியில வரலாறறுத தொடக் கக காலக கலாச்சாரததைக் காட் டும மலை முகடு ஒனறு கணடுபிடிககப் பட்டது. இதறகாகக கடலின ஆழத் தில சென்று புகைப படஙகள எடுத் தல, ஆய்வு செயதல, ஆயவு செயத தைக குறிபபெடுததல ஆகிய திறமைகள உளள, கடல மூழகு வோர் (divers) தேவைபபட்டனர்.

கடல அகழவாய்வு செய்யவும், அதுவரை எவருககுமே தெரியாம லிருநத மலைமுகட்டைபபறறிஅறிநது கொளளவும உதவியாக இருநதவை:

1. எதிரொலி முறை (echo-sounding [sonar] systems.)

2. நீா மூழ்குவோா மூலம கிடைதத டெலிவிஷன படஙகள (under water television).

3. நீா மூழ்குவோரிடமிருந்து கிடைதத நேரடி அறிககைகள. (first hand report of the divers).

துவாரகா, பெயிட் துவாரா ஆகிய தீவுகளை ஆராய்நதறிய வழககமாகப் பயன்படுததககூடிய, குறுககு வெட்

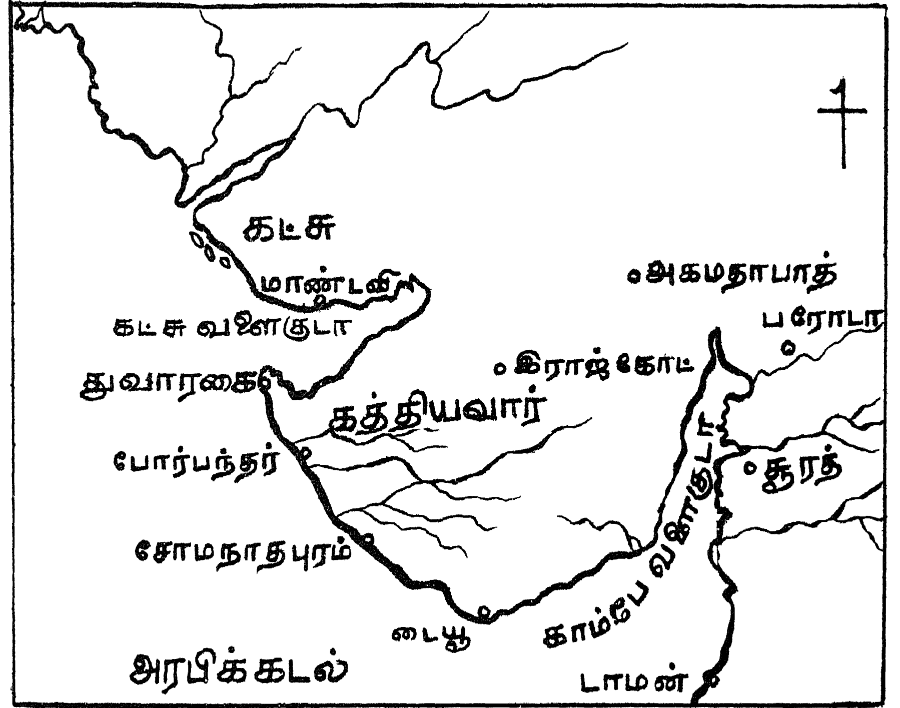
டாகக கடல் அகழவாயவு செய்யக கூடிய sonar கருவி தேவைபபட விலலை துவாரகைக் கடலில நிறைநத வணடலகளால முழகடிககபபடடுளள சிதைநத பகுதிகளையும, இடஙகளை யும கணடறிய செங்குததது ஒலியதிர்வு முறை அவசியமாக இருநதது

கண பாாவைககுத தெனபடும் சிதைநத பகுதிகளைவிட, ஆழமாகப் புதைநத சிதைவுகள் மிகவும பாது காபபாக இருகக வாயபபு உணடு. செஙகுததான குவிநத ஒலிககிரணம (sonar sound beam) ஒனறு கீழ நோககிப பாய்சசப்பட்டது.

sonar survey—இன் ஒரு பகுதி யாக சிதைநத பகுதிகள பறறிய விவ ரஙகளை அறிய உலோக ஆயவும, காநதமானியும பயனபடுததப்பட டன. குறிபபிட்ட இலககை அடை யாளம கணடறிநத பிறகு, அவை அடையாளமிடபபடடன கடலின மேலாகக காணப்படும இலககுகளை அளவீடு செயய 'sextant' எனனும கருவி மிகப பயனுடையதாக இருந தது.

கடலில மூழகிய எசசஙகள கடற கரைககு அருகில இருப்பின, பெயிட துவாரகா, துவாரகைக கோயில் கோபுரம், தீவைச சார்ந்த நிலப் பகுதியில் உளள அடையாளஙகள ஆகியவறறை ஆய்வு செயய கோணம் அளககும 'sextant' எனனும கருவி யும, தூரம, உயரம, கோணம் இம் மூனறையும அளக்கும 'theodolite' எனனும கருவியும தேவைபபட்டன. கணடறிநதவற்றை அவவப்போது அட்டவணையிட வேணடியதும அவசிய மாக இருநதது

கடல கோளால் சேதமுறற நுட்ப மான பொருளகளை அகழந்தெடுபப தற்கும், மேலே கொணடு வருவதற கும நீரினுள பலதரபபட்ட தொழில நுட்பஙகள கையாளபபட்டன. கண டெடுககப்படும பொருளகளின தனமை, அவறறைப பாதுகாப்பதின் அவசியம், அவை புதைநதுளள இடத்தின் அடாத்தி, கிடைக்குமிடம்

இவறறைக கருத்தில் கொணடு அவற்றை அகழநது எடுப்பதில பல் வேறு முறைகள கையாளப்பட்டன.

நுண கலைப்பொருளகள் கடலி லிருநது வெளியே கொணடு வரும போது பெரும்பாலும பழுதடைநது, காறறுப்பட்டதால சேதமும் ஏற் பட்ட காரணததால் உடனுக்குடன் பாதுகாக்க வேணடிய அவசியம் ஏறபட்டது.

1983ஆம ஆணடு ஏபரல் மாதத் தின மூனறாம வாரம கடலியல் தொல பொருள் ஆயவுக்கழகத்தைச சோநத (National Institute of Oceanography) டாகடர். திரு. எஸ். ஆர ராவ அவாகளின் தலை மையில், கடல் சார்நத பொறியியல கழகததின தலைவர் டாகடர். திரு. பி. யு. நாயக அவாகளின் ஒததுழைப் புடன மகாபாரதம் குறிப்பிடும துவா ரகை, பெயிட் துவாரகை ஆகிய இரு நகரியஙகளைப் பறறிய ஆய்வு மேற கொளளப்பட்டது. இககடல்கோள ஹரி வமசம், பாகவத புராணம், ஸ்கந்த புராணம மறறும வாயு புரா ணம் ஆகியவறறில் பேசபபடுகினறது.

தேசியக் கடலில கழக அறிவியல அறிஞர்கள் கட்சு வளைகுடாவில் செய்த புவியியல, உயிரியல் புலனாய் வின முடிவில கடலில் வண்டல் படிவு கள், 'biogenic' பறறிய தெளிவான படஙகளை அளிததனர். 'Bathymetric' ஆயவுகள கடல் தரை அதிக அளவு மாறுபட்டிருநததைக காட்டி யது. ஒழுஙகற்ற, பத்து மீட்டர் உயரமுள்ள திட்டுகள் கரிமப் படிவு களால் பிரிக்கபபட்ட எணணற்ற பரப்புகளை அவை கொணடிருநதன.

முக்கியமான மேடிட்ட பகுதிகள் இரனவாரா, லூசிஙடன் என்னும் பெயர் கொணடவை, கட்சு வளை குடாவின் வாயிலில உள்ள பள்ளத் தில நீர் துள்ளியோடும வாய்க் காலாக உள்ளன. இவ் வளைகுடா வின தெற்குக் கரையில் இருபது மீட்டர் அல்லது அதறகும குறைநத ஆழததில் எணணற்ற தீவுக கூட்டங் கள காணப்படுவது குறிப்பிட வேண் டிய ஒன்றாகும். இஙகுள்ள வணடல் படிவு சகதியும, களிமணணும மண லுடன் கலந்து காணபபடுகிறது. ஆற் றின முகத்துவாரத்திறகும், வளை குடாவின மையப் பகுதிக்கும் இடை

Statement about ownership and other particulars about

SAPTHAGIRI

(MONTHLY)

FORM IV

(See Rule 8)

1	Place of publication	TIRUPATI
2	Periodicity of its publication	Monthly
3	Honorary Editor	Sri Ch. Venkatapathi Raju, I A.S Executive Officer, T T D
4	Printer s Name Whether citizen of India Address	Sri M Vijayakumar Reddy, L P T., Yes Manager, T T D Printing Press, Tirupati.
5	Editor & Publisher's Name Whether citizen of India Address	K. Subba Rao, M A , Yes Editor, Sapthagiri, T T D. Journal, Tirupati
6	Names and addresses of individuals who own the Newspaper and partners or shareholders holding more than one per cent of the total capital.	Board of Trustees represented by the Executive Officer on behalf of T T. D , Tirupati

I, K Subba Rao, hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief

TIRUPATI,
Date · 29-2-1988

(*Sd.*) K. SUBBA RAO,
Signature of the Publisher.

யில் சுண்ணும்பு கலந்த மணற்கல (calcarous sand stone) கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளது.

கடலின் தரை மட்டத்தில உயிரி னங்கள் வாழாமைக்கு அங்குக காணப்படும அதிவேகமான அலை வீச்சும் ஒரு காரணமாகும். இந்த வளைகுடா, அலைகளால ஆககிரமிக்கப் பட்டுள்ளது. அலைகளின ஆதிக கத்தை, அருகிலுள்ள சங்கிலித் தொடா பாறைகளில இருந்து வளை குடாவிற்குக் கொண்டு சென்று குவிக்கப்பட்டுள்ள வண்டல்களால் அறியலாம்.

வேகமான அலைகள் உள்ள, ஆழ மற்ற பகுதியில முதன்முதல மூழ்கி ஆயவு செய்ததில் அப்பகுதியைப் பற்றிய பழமையை அறிய முடிந்தது.

பரிசோதிகக வேணடிய பகுதிகளை அடையாளமிடுவதறகாக கனமான கமபிகள பயனபடுததப்பட்டன. கல சுவர்கள் இரணடும கடலில கணடு பிடிக்கபபட்டன. கல் சுவர்களுககுப பயனபடுத்தபபட்ட கறகள் ஒவ வொனறும ஒனறு முதல இரணடு டன எடையுள்ளவை. அவை அலை களால் சேதமடையாதபடி ஒழுஙகான முறையில் அமைககபபட்டுள்ளன. அலைகளும, நீரோட்டஙகளும அவறறை நகாததுவது எனபது மிகக கடினம. சுவரிலுள்ள கறகள நோக் கோட்டில், ஒனறுகொனறு நெருகக மாகவும, ஒரே மாதிரியாகவும, இயற கையின சீறறததிறகு ஆளாகாத வாறும அமைககப்பட்டுள்ளன.

இசசுவாகள அனறைய நகரியத் தின எல்லையாக இருநதிருகக வேண டும. இவை அனைத்தும 36 மீட்டர் ஆழததில வேகமான அலைகளின இடையே கண புலனுகக கூடியவை யாக உளளன. இநதச சுவர்களுககு இடையில காணபபடும ஆரபபா நாகரிகததின பிறபட்ட கால மண பாணடஙகளும(lustrous red ware), முறபட்ட பிரபாஸ பகுதியில காணப பட்ட (ware-type) மண பாணடங் களும கி. மு. 15ஆம நூறறுணடிற கும முறபட்டவை அலல.

மகாபாரதக காபபியத்தில் தொனறு தொட்டுக கூறபபட்டு வருவதும, சோதிடச சானறுள்ளதும, பல அறிஞாகளால ஏறறுககொளளப பட்டதுமான பாரதப போரின காலம கி. மு. 1424. இது நடந்து சில நூறு ஆணடுகளுககுப பிறகு, கி மு. 1400—1390கக இடைபபட்ட காலக கட்டததில வாழநத அநதகர் களும, விருஷ்ணி வமிசாவழியினரும ஒருவருககு ஒருவா போரிட்டு அழிநத பிறகு துவாரகை கடலில மூழகிய தாக நமபபபடுகிறது

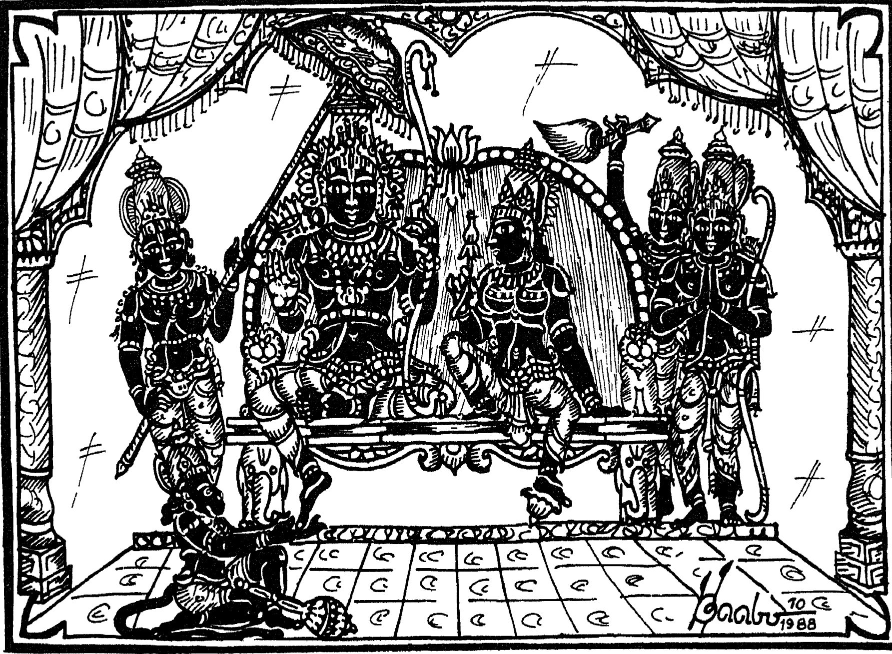
கடறகரையிலும, கடலிலும செய யபபட்ட ஆயவுகளின பயனுக நமககுக கிடைதத பொருளகள உறுதியான மண பாணடஙகள, (ஆரப்பா நாகரிகததின இறுதிககால ஜாடிகளைப போனறவை), கட்டை யான அடிபபகுதியையுடைய பாண டஙகள, வளைநத பககஙகளையுடைய பாணடஙகள இவை செநநிறம கொணடவை. மஙகிய மஞசள நிறம கொணட ஒரு குவளை காலத தால முறபட்டதாகக கருதபபடு கிறது.

ஆரபபா நாகரிகததின தொடககக் காலததைச சோநத பளபளக்கும செஞசாயம பூசபபட்ட மண கலங கள (lustrous red ware) சொறப மாகவே கிடைததுள்ளன. தாமிரத தட்டாா பயனபடுத்திய ஆரப்பாவில கிடைததது போனற,கல அச்சு ஒனறு (Stone mould) ஆழநத அலைகள் நிறைநத பகுதியில் காணப்பட்டது.

(34-ம பககம் பாாகக)

ஸ்ரீ ராமச்சந்திரன்

டி. மைதிலி — டாலமியாபுரம.

ஸ்ரீராமபிரானுக்கு ராமச்சந்திரன் என்ற நாமமும உள்ளது. அவருககு இபபெயர் வரக் காரண மெனன? இதன் அடிப்படையில ஒரு புராண வரலாறு உளளது.

ஒரு சமயம் சந்திரன் ஸ்ரீராம பிரானைத் தரிசிக்க வந்திருந்தான். அவனுடைய மூகம் பிரகாசமாக இருப்பதறகுப் பதிலாக வாட்ட முற்றிருநதது மனதில ஒரு கலககத துடன நின்றிருநதான்.

ஸர்வ வியாபியும ஸர்வத்தையும அறிந்தவருமான ஸ்ரீராமபிரான சந திரனைப் பாாத்து, "மிகவும் பிரகாச முடன இருக்க வேணடிய உன முகம ஏன சோகததுடன கூடியிருககிறது? உன்னுடைய மனதிலுளள பாதிப்பை என்னிடம கூறு" எனறூர்.

மிகக கிருதக்ஞையுடன சநதிரன "ராம பிரானே, தேவரீா ஒரு பதித பாவனர். ஸரணாகத வதஸலன! ராவண ராக்ஷஸர்களின ஸமஹாரத்தின் பொருட்டு ஏற்பட்ட அவதாரம் தேவரீருடையது. துஷட நிக்கிரக சிஷ்ட பரிபாலனத்தின் பொருட்டும தர்மததை நிலைநாடடவும் அவதாரம் எடுததுள்ளீர்.

தேவரீருடைய அவதாரமோ பகல் வேளையில. இதன தாத்பர்யத்தை எனனுல் புரிநதுகொள்ள முடியவில்லை இரவு மிகவும் இருண டிருப்பதால் பாதகச் செயல்கள இரவிலதான நடைபெறுகின்றன. திருட்டு, கொலை, கொளளை முதலியவைகள் இரவிலதான நடக்கினறன. அப்பாதகாகளை நலவழிபடுத்தத் தேவரீர் இரவில்தான அவதாரம் எடுததிருகக வேணடும.

தேவரீர் சூர்ய வம்சததைச் சேர்நதவர். சூர்யனுடைய ஆதிகக மும் பகல் வேளையில்தான். இநதப் பகலிலதான் தேவரீா அவதாரம் எடுத்துள்ளீா. சூர்யனிடமுளள மிக்க பரீதியினுல்தான் தேவரீர் பகலில் அவதாரம எடுத்துள்ளீர். இது பாரபக்ஷமனறே" என்று கேட்டான.

ஸ்ரீராமபிரான பொறுமையுடன சநதிரனின கூற்றைக கேட்டார். பிறகு சிரிததுக்கொணடே கூறினர் ·

"மிகவும் நன்றுய் கூறினுய் சந்திரனே. உனனுடைய மனப் பிரதிபலிப்பை நல்லமுறையில் எடுத்துக் கூறிஞய. மறறவர்கள் உணரும் வணணம் கூறினுய். உன்னுடைய தாக்கததில் நியாயமும உள்ளது.

உன்னுடைய வருததததைப் போக்க இஙகே இபபொழுதே ஒரு உறுதி அளிக்கிறேன. கேள்.

எனனுடைய அடுத்த அவதாரம் கிருஷ்ணுவதாரம. நீ உசசியில் இருககுமபொழுது அதாவது நடுநிசியில் இருககுமபொழுது என்னுடைய கிருஷ்ணுவதாரம ஏறபடும்".

சநதிரனுடைய முகம் இதைக் கேட்டும் தெளிவடையவில்லை. ராமபிரான் சந்திரனைப் பார்தது, "சந்திரனே என்னுடைய வார்த்தையில் உனககு இனனும் நம்பிககை ஏற்படவில்லையா?" என்று கேட்டார்.

சநதிரன உடனே, "அபசாரம் அபசாரம். தேவரீர் வார்த்தையை நம்பாதிருப்பதா? அப்படியில்லை. பகவான அடிக்கடி அவதாரம் எடுப்பதில்லை. ஆயிரககணக்கான வருடங்களுக்கு ஒருமுறைதான் அவதாரம் எடுக்கிறா. நான் இன்னும் எவவளவு வருடங்கள் காத்திருக்க வேண்டும்?" எனறு கேட்டான்.

ராமபிரானும் புன்சிரிப்புடன், "சந்திரனே நீ கூறியது முறறிலும் உணமையே. உன்னை என்னின் பாகமாக ஆககிக்கொணடு விடுகிறேன். இனறு முதல உன்னுடைய பெயரை (சநதிரன்) என் பெயரின் பின்னுல் சோத்து 'ராமச்சந்திரன்' எனறு வழங்கப்படும" என்று கூறினுா.

சந்திரனும ஸ்ரீராமபிரானின் கமலபாதத்தில சாஷடாங்கமாக ஸேவித்து தனனை க்ஷமித்துக்கொள்ளுமபடி வேணடிக்கொணடு பிறகு தன இருப்பிடம் சென்றுன.

இவவிதமாகத்தான ராமசசந்திரன் என்று பெயர் ஏற்பட்டது.

சிறுவர் பகுதி

[ஒரு கோரிக்கை : பிரபந்தம் என்றதும் அது ஏதோ வைஷ்ணவ விஷயம், நமக்கென்ன தெரியும் என்று மற்றவர்கள ஒதுங்கிவிட வேண்டாம். பச்சை மாமலைபோல் மேனி, ஓங்கி உலகளந்த உத்தமன ஆகிய பாசுரங்கள் யார்க்குத் தெரியா? திருவரங்கமும் திருவேங்கடமும் செல்லாதவர் நம்மில் உணடோ? திருமாலும திருமகளும் வேணடாம் எனபார் எவரேனும் உணடோ?]

அ-குறிபபிடப்படும் ஆழவார் யார்?

ஆழவார் வரலாற்றுக் குறிப்புகள இவை. இஙகே ஆழவாரின் பெயர் மட்டும அச்சில் விடடுப் போயிற்று. நீங்கள் யார் யார் எனக கணடு பிடிக்க வேணடுமம.

இ-யார் பாடியது?

1. பல்லாண்டு பல்லாண்டு... பல கோடி நூறுயிரம...

2. கணடு கொணடேன் நாராயணு என்னும் நாமம.

3. பசசை மாமலை போல மேனி.

4. அரஙகத்தம்மா பள்ளி எழுந தருளாயே.

5. ஆழி மழைக் கண்ணு.

6. கற்பார்இராமபிரானை அல்லால் மறறும் கற்பரோ?

ஈ-கோயிலும் ஊரும பொருததுக :

1. நாதன் கோயில் - பரமேச்சுர விண்ணகரம்.

2. நாசசியார் கோயில்-கரம்பனூர்.

3. பாணடவ தூதர் கோயில-நநதி புர விணணகரம.

திற்கு நாம் யாருமே நம் வாழ்நாளில் சென்று தரிசிக்க முடியாது.

2. இஙகு உள்ள எமபெருமானுக்கு உபபு இலலாத பணடங்களே நிவேதனம் ஆகினறன.

3. இக்ஷ்வாகு முதல் இராமபிரான வரையில குலதெயவமாக வணஙகப பட்ட மூர்த்தி,விபீஷணனுல கொணடு வரபபட்டவர்.

4. இத்தலததின் சமஸகருதப் பெயர் தர்பப சயனம எனபதாம்.

5. இததலத்து மூர்ததி வீரராகவப் பெருமாள எனும் திருநாமம பூணடவா.

6. வணடினம் முரலும் சோலை
மயிலினம் ஆலும சோலை
கொணடல் மீதணவும சோலை
குயிலினம் கூவும சோலை.

திவ்யப் பிரபந்தத்தில் 'விநாடி வினு'

1. ஸ்ரீ வில்லியுத்தூரில் திருத்துழாய்ச் செடியின் அருகே அவதரித்தவர்.திருநட்சத்திரம ஆடிப்பூரம்.

2. ஆழ்வார் திருநகரி என்கின்ற திருககுருகூரில் அவதரித்தவா. திரு நட்சததிரம் வைகாசி விசாகம. திரு வாய்மொழி அருளியவர்.

3. திருசசி உறையூரில் அவதரித்தவர். அமலன் ஆதிப்பிரான எனத் தொடங்கும பத்தே பாசுரங்களை பாடியவர். அரங்கப் பெருமான் கனவில் இட்ட ஆணையினபடி, லோக சாரங்கரால் திருவரஙகச் சந்நிதிககே தோளில் எழுந்தருளச செய்யப்பட்ட பக்தர்.

ஆ-பொருத்துக :

(இங்கே ஆழ்வார்க்கு உரிய பெயரோடு, வேறு பெயரும உள்ளது.)

1. நம்மாழ்வார்-பட்டநாதர்
2. திருமங்கையாழ்வார்-பக்தாங்க்ரிரேணு.
3. தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார்-பரகாலர்.
4. பெரியாழ்வார்-பராங்குசர்.

4. வைகுணடப் பெருமாள் கோயில்-பாடகம.

5. உத்தமா கோயில்-திருநறையூர்.

உ-எந்த ஆழ்வாரைக குறிப்பிடுகிறோம?

1. இவரை விஷ்ணுசிததா எனபர்.

2. மனனு புகழ்க கௌசலை தன் மணி வயிறு வாய்த்து எனத் தாலாட்டுப் பாடியவா.

3. பெருமாளைக கூடப்பாட மாட்டேன; நான திருக்குருகூர் நமபியையே பாடுவேன எனறு கூறியவர்.

4. இவாதாம் மிக அதிக எண்ணிக்கை பாசுரஙகள் அருளியவர்.

5. இநத ஆழவாரையே பெருமாள் எனப் போறறுவது வைணவ உலகம்.

ஊ-எநதத் தலததைக கூறுகிறோம்?

1. 108 திவ்ய தேசங்களில் ஒனறுகக கருதபபடும் இத்திருததலத்

இந்தச சோலையெல்லாம் உளள க்ஷேத்திரம்.

எ-கொடுததுளளவறறில என்ன பொது வானது?

1. தாடாளன் சந்நிதி (சீகாழி), திருககோயிலூா, காஞ்சித திருவிளாகம.

2. சிங்கவேள் குனறம, திருக் கடிகை.

3. திருவனந்தபுரம், திருவாட்டாறு, திருமூழிககளம.

4. ஸ்ரீரங்கம திலலைச சித்ரகூடம், திருவனநதபுரம, மலலை (மகாபலி புரம்).

5. திருநீரமலை, திருமாலிருஞ் சோலை, திருசசோளசிஙகபுரம்.

ஏ-பல்சுவை :

1. ஓர் ஆழ்வாா இன்னெருவர்க்கு வளர்ப்புத தநதை. அவவிருவர் யார்?

2. இந்த மூன்று ஆழ்வார்களும் ஒரு வீட்டுத் திண்ணையில் திவய தரி

திரு ஏ. வேங்கடரத்தினம்
நெயவேலி.

சன அனுபவம் பெறறவாகள. யாா யாா?

3 நாமெல்லாம பொருளுக்காக வும் பதவிககாகவும் மறறும் உலகியல் இன்பஙகளுக்காகப் பேயாய் அலைநது உழல்பவர்கள. ஓா ஆழ்வார் பகவத கைஙகரியத்திலேயே முறறும் ஈடு பட்டுப் போயத திரிந்து பெருமகன ஆவார். யார் அவர்?

4. வைரமுடி சேவை இவ்வூரில் விசேஷம். அது எந்தத் தலம்?

ஐ-சரியா தவறு?

1. ஸ்ரீரஙகததில ஆதிசஙகரர் ஜன ஆகாஷண யநதிரம ஸ்தாபனம செய் தார்.

2. காஞ்சிக காமாடசி, ஏகாமபர நாதர் கோயில்களுக்கு உள்ளே ஆழ வார் பாடிய திவ்விய சநநிதிகள இருக்கினறன.

3. ஆழ்வாாகள் அருளியது அனைத் தும தமிழே. சமஸகிருதத்தில எவரும் பாடவில்லை.

4. பூலோக வைகுந்தம் எனறு திருப்பதிககு ஒரு பெயா உணடு.

5. வைணவத் திருககோயில உற் சவஙகளில கருடன் வாகனமாக இருப் பதுபோல், அனுமாருக பெருமாளை எழுநதருளப் பணணும வாகனமாக வருவதுணடு.

ஓ-தபபுத தெரிகிறதா?

1. . .செமமையுடைய திருககை
யால தோள்பறறி
அம்மி மிதிககக் கனுககண
டேன தோழீ நான

2. மன்னு புகழக கௌசலை தன
மணிவயிறு வாயததவளே

3. ஒருததி மகனாயப் பிறநது ஓர்
இரவில்
ஒருததி மகனாய ஒளிநது வளர,

4. 'அச்சுதா அமரர் ஏறே
ஆயாதம குழநதாய' எனும்
இசசுவை தவிர யான போய்...

ஓ-இநத மலைகள எஙகே உளளன?

அதரி, கிரி, அசலம் எனறால் மலை!

1. கடிகாசலம் 2. அததிகிரி

3. ஔஷதகிரி 4. தோயகிரி

5. சேஷாசலம் 6. தோதாத்ரி.

ஔ-அடுதது உள்ள ரயில்வே ஸடேஷன் எது?

1. சித்ரகூடம (கோவிந்தராஜா)

2. திருமெயயம் (சததியமூர்த்தி)

3. திருஅயிநதிரபுரம (தேவநாதா)

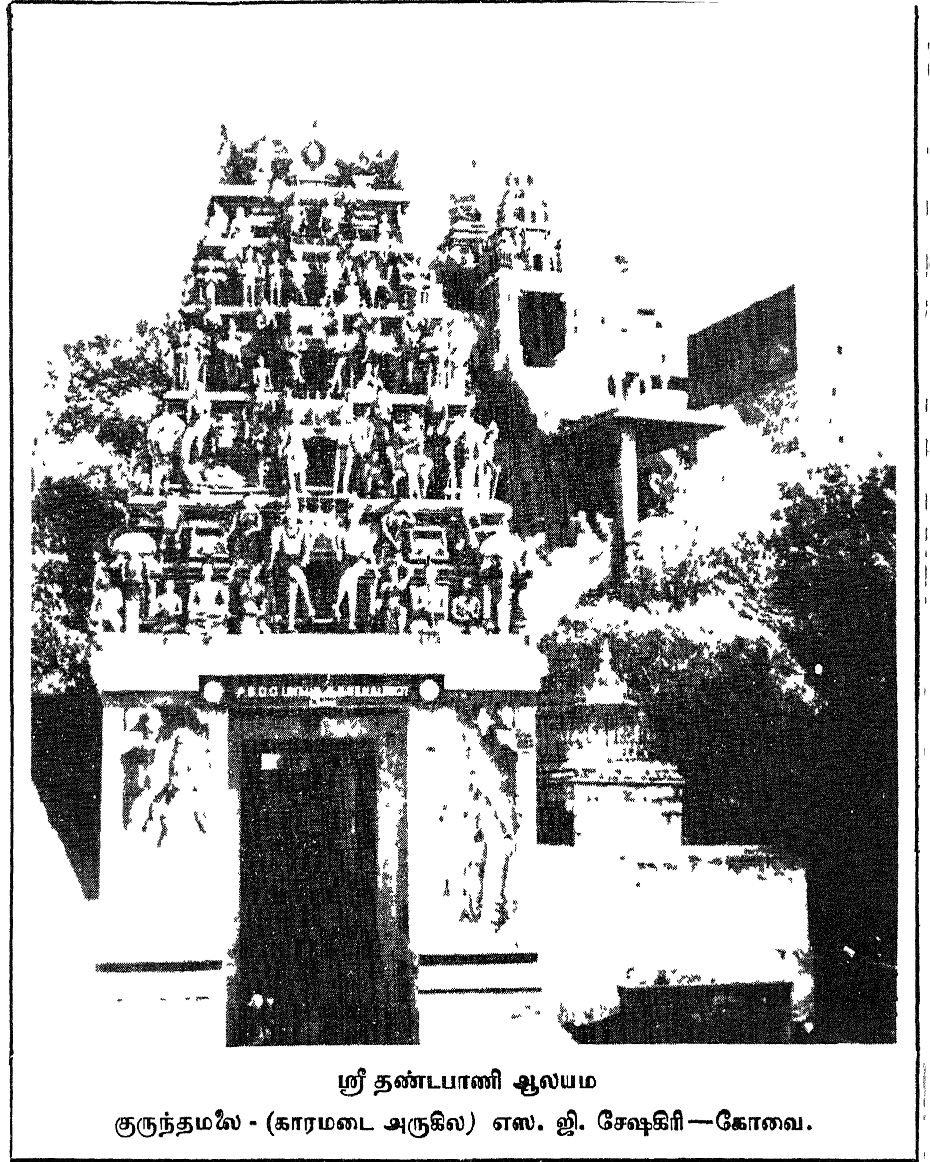
4. (கள)அழகா கோயில (அழகர்)

5. திருவிநதளூர் (பரிமள ரஙக நாதர்).

ஃ ஒபபுக கொளகிறீர்களா?

1. ரஙகநாதா என்று திருநாமம் இருநதால், பெருமாள கட்டாயம் பள்ளிகொண்ட நிலையில இருப்பார்.

2. சயனத திருககோலம என்றால், நிச்சயம் ரங்கநாதர் எனறுதான திரு நாமம இருககும.

ஸ்ரீ தண்டபாணி ஆலயம
குருந்தமலை - (காரமடை அருகில) எஸ. ஜி. சேஷகிரி—கோவை.

3. தாயார் எநதக் கோயிலிலும் அமர்ந்த திருககோலத்திலேயே இருப் பார்.

4. சித்ரகூடமும சிற்றம்பலமும் அடுத்தடுத்து உளளன.

5 திருக்கணணமங்கை, திருஉத் தரகோசமஙகை, சிரீவரமங்கை, வர குணமஙகை யாவுமே வைணவத் திருப்பதிகளதாம்.

6. காஞ்சி நடையழகு
ஸ்ரீரஙகம் குடையழகு
திருப்பதி வடையழகு

7. திருவேஙகடமுடையானின் திரு வுருவிலே ஆழ்வார் ஒருவர், பரந் தாமன - பரமேசுவரன் இருவுருவும் ஒன்றாய் இசைந்து என அனுபவித் துளளார்.

8 கீழ்த் திருப்பதியில் பள்ளி கொணடுளள கோவிந்தராஜரை ஆழ் வார் எவரும பாடவில்லை.

(விடைகளுககு 28-ம் பக்கம் பார்க்க)

தில்லைவிளாகம் ஸ்ரீவீரகோதண்டராமன்

எழில் கொஞ்சும் அழகிய தென்னை மரச் சோலைகள் அடர்நத இததில்லை விளாகம் என்னும் க்ஷேத்ரம் காரைக குடி மாயூரம் (மயிலாடு துறை) இருப்புப் பாதையில் தில்லை விளாகம் ரயில் நிலையத்திற்குச் சிறிது தெறகே மூன்று கிலோ மீட்டர் தூரத்தில், திருமறைக்காடு என்னும் வேதாரண் யத்திலிருந்து கடறகரை யோர மாகவே செல்லும் சேது (இராமேஸ் வரம்) ரஸ்தாவில் அமைந்துள்ளது.

திருக்கோயில் பூர்விக வரலாறு :

இங்குள்ள மூர்த்திகள அனைவரும் கி.பி.1862-ஆம்ஆண்டில் இதே இடத் தில கிடைக்கப் பெற்றவாகள். இஙகே வாழநது வந்த இராமஸவாமி அயயங்கார் பரம விஷ்ணு பகதா; இராமனிடம பேரனபு பூண்டவர். அம்மகான் இவவூரில் தெய்வ வழி பாடடுககுக் கோயிலே இலலாத கார ணத்தாலும், வேதாரணயத்திலிருந்து இராமேஸவரம் செல்லும் யாத்ரீகா கள், காட்டு வழிபபாதையாக இருந்த இவவூரில் தஙகிச செலலவும, உணவு அருநதவும ஒரு மடம் கட்ட வேணடுமெனறு அவவூா பெரிய தனக காரர் நமிசி வேலுத்தேவர் எனபவ ரிடம் சொல்ல அவரும் அதறகிசைந் தார். பினபு இருவரும நல்ல நாள் ஒனறைக் குறிததனர்.

இறைவனின் சித்தப்படி இடம அமைய வேணடுமெனபதறகாகத் தென் கிழக்கிலிருநதும, வடமேறகி லிருந்தும் இரண்டு நபாகளைக் குறிப் பிட்ட இடத்திலிருநது, குறிப்பிட்ட நேரத்தில் கிளமபி வரச் செயது, இருவரும் ஒரு சேர சந்திக்கும் இடத் தில் மடமொன்று கட்டுவதென முடிவு செய்யப்பட்டது. அதனபடி இருவரும் தற்சமயம மூர்த்திகளிருக் கும் கருவரை இடத்தில் சநதிக்கவே, அதே இடததில் மடம் கட்ட அஸ்தி வாரததுககாகக் குழி வெட்டினுர் கள்.

அங்கே அழகிய செங்கல் கட்டிட மொனறு தெனபட்டது. 'குமபிடப் போன தெய்வம் எதிரே வந்தது போல' அவ்விடத்தில் 1862 துநதுபி வருஷம் கார்த்திகை மாதம 12-ம் தேதி புதன்கிழமை காலை 7½ மணிக்கு உத்திராட நக்ஷத்திரமும பஞ்சமி திதியும் கூடிய நனனளில மூர்ததிகள் அனைவரும் கிடைககப் பெறறனர்.

'சன்மிஷ்டை'

வேலுத்தேவர் மூர்த்திகள அனை வரையும் பகதி சிரத்தையுடன் வெளி யில் எடுத்துக கொட்டகை போட்டு பாலாலய கும்பாபிஷேகம செய்வித்த தாக கர்ண பரம்பரையாக இப் பக்கம சொல்லப்பட்டு வருவது வெளிப்படையாகும்.

தவிர, இராமபிரானின் கணக்கற்ற பெருமைகளைப் பாடலகளாகவே எழுதப்பட்டுள்ள 'தில்லை விளாகம் மானமியச சிந்து' என்னும் மிகப் பழைய நூலிலிருந்தும் இச்செய்தி

தெரிய வருகிறது. அந்த மூர்த்தி களின சிறப்பு நாளடைவில் எங்கும் பரவியது.

திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லா, லால் குடியைச் சேர்ந்த கோபாலகிருஷ் ணய்யர் எனபவர், ரூபாய் அறு பதினுயிரம் செலவு செய்து கருஙகல் திருப்பணி செய்து இனறு நாம் காணும நிலையில் கோவிலை உருவாக்கி, சிறந்த முறை யில் 1912ல் பிரமாதிச வருஷம் ஆனி மாதம் 6-ம் தேதி கும்பாபிஷேகம செய்து வைத்தார். அப்படி நிர் மாணிக்கப்பட்ட கோயிலே இன்றும் இளமையுடன் எழில் கொஞ்ச விளங்குகிறது.

எழில் உருவம :

தில்லை விளாகம் தண்டகாரண்ய க்ஷேத்ரமாகும். இலங்கைச் சென்று இராவணனை வென்று சேது கடற் கரை வழியே திரும்பி வந்து இரா மன் இஙகுத தங்கியதாக,இப்பக்கத்து ஊர் ஸதலபுராணஙகள் வலியுறுத்து கின்றன. இங்கே கோயில் கொண் டிருக்கும் எழில் கொஞ்சும் இராம பிரானின் மெய்யழகைக் காண கண் கள கோடியும் போதாதே!

வேதாரண்யத்தில் நீராடி, தில்லை விளாகத்தில் இராமபிரானைத் தொழு வதால், எல்லாக் காரியங்களும் கை கூடும் என்ற நமபிக்கை மககளிடம் பரவியுள்ளது. கருவறையில் இட மிருந்து வலமாக சீதை, இராமர், இலக்ஷ்மணர் சிலைகள் அமைந்துள் ளன. எலலாம் பஞ்ச லோகச சிலை களே! கறசிலைகளே கிடையாது கோயிலில்!

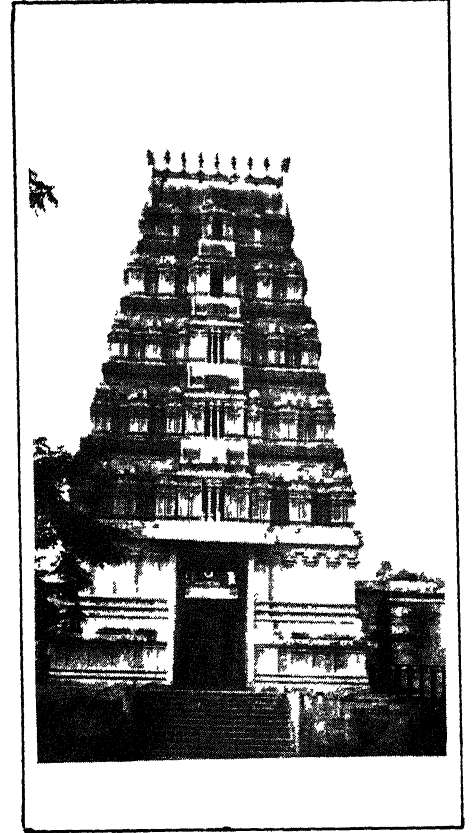
கமபீரமான நின்ற திருக்கோல மும், கிழக்கு நோககிய திருமுக மாக, சுமார் ஐநதடி உயரத் துக்கு ஆஜானு பாஹுவான தோற்ற மும், காண்போரை மெய் சிலிர்கக வைக்கிறதே? 'காமனும் கண்டு காமு றும் அழகினன்' என்ற கூறறுக்கு ஏற்பத் தலையில் கிரீட மகுடமும், உடல் திரிபங்கி இலக்ஷணம் எனறு சொல்லப்படும் மூன்று வளைவுகளைக் கொணடது. அதாவது கழுத்தில் ஒன்றும, இடுப்பில் ஒன்றும், திருவடி யில் ஒன்றுமாய் பெறறிருப்பது இவ் இராமனுக்கே உரிய தனிச சிறப் பாகும

வலப்பக்க மார்பிற்குச சற்று மேலே ஸ்ரீ தேவியாம் திருமகளைத் தாங்கி நிறகிறார் எம்பெருமான். திருககையில் தனித்தனியான விரல் களும் அங்குல்யாபரண மோதிரங் களும விரல நகஙகளும தத்ரூபமாக அமைய, அநதமெனபட்டாம் உள் ளங்கையில் அத்தனை ரேகைகளும் அப்படியே அமைந்து, காணும் நமமைச சிலையாககி விடுகிறதே!

இராமசரமும இரக்ஷாபந்தனமும :

வலது திருககையில் இராமசரமும், இடது திருக்கையில தனுஸும் பகவா னுடன் இதே இடத்திலிருந்தே மண் ணினுள் கிடைத்ததாகும்.'வாமஹஸ் தம' என்னும் இடககையின் மணிக் கட்டில், இராமன கானில் வசிக்கும் போது ஜுர ரோகங்களாலும், மறற கொடிய விலங்குகளாலும் தீணடப் படாமலிருக்க சிபாக காணே, மகா கர்ணே, விசலய கர்ணே எனற ஔஷதங்களால் செய்யப்பட்ட இரட்சாபந்தனததைத் தாய் கௌசலை கட்டியிருக்கிறாள் எனப் பெரியோர் கூறுவர்.

இவ்இராமனிடத்தில் உள்ளது போல் கணுககால், முழங்கால், கெண டைக்கால், மசசஙகள, தேமல்கள், வடுககள் மற்றும நரம்புகளையும் கொணட அத்தனை மெய்யழகையும், அநதக் குஞ்சு இடது காலில் வைகுண் டததின தேவதைகளால் ஸ்ரீமந் நாரா யணனைப் பூலோகத்தில் இராமனாய் அவதரிப்பதறகாகக் கட்டப்பட்ட இரட்சாபநதனத்தையும், திருவடி களில் தனித்தனியான விரல்களையும், கொலுசுகளையும், பத்மாஸனத்தை யும் வேறு எநதக் கோயில்களிலும், வேறு எந்தப் பெருமானிடமும் நம் மால் காண முடியும்? இக்கோயிலில் தவிர!

தில்லை விளாகம் கோயில்

அழகுக்கு அழகு :

ஸ்ரீ ராமபிரானின் வலப் பக்கத் தில் நினறிருக்கும் ஸீதாதேவியின் அழகை அந்தக் கவியரசன கம்பனே பால காணடத்தின் மிதிலைக காக்ஷிப் படலத்தில் நின்று சொல்லட்டும்!

"இழைகளும குழைகளும் இனன
முன்னமே
மழைபொரு கண்இணை மடந்தை
மாரோடும்
பழகியது எனினும் இப்பாவை
தோனறலால்
அழகெனும் அணியும ஓர் அழகு
பெற்றதே!"

என்ற பாடலின இலக்கணமாய் தலை யில் கரணடிகா மகுடமும், வட்ட முகத்தின் குணடுக் கன்னமும், கழுத் தில் மாலைச் சரமும இல்லையோ என எண்ண வைக்கும்.

இடையில் மேகலையும், இடக்கை யில் தாமரைப் பூவும் அதன் மேல் கிளியும நிறக, வலக்கை நீணடு வளைந் தும், பாதத்தில் சலங்கைகளும், கால் விரல்கள் தனித்தனியாகவும் அழ

காய் பத்மாஸனத்தில் அமையக் காட்சி தருகிறுள மைதிலி!

இளைய பெருமாள் ·

இலக்குவப் பெருமானின சிலை நாலரையடி உயரமுளளது. தலையில ஜடா மகுடமும, வலக்கையில் கூரிய அமபையும், இடக்கையில் கோதணட முமகொணடு, பதினைகு ஆணடு களாய அணணன இராமனுககாக கானகததில் ஊணுறககமினறி இருநததால வாடிய வதனத்துடன விளங்குவதைக காணும்போது, கல லான மனமும்கூட கரைநது விடும போல உள்ளது.

ஸீதாதேவியின சிலைக்குமுன் சிறிது இடப்பக்கம தளளி மாருதியின் சிலை உளளது. மாருதியின மெய்யழகை வர்ணிகக வாாத்தைகளே இலலை என லாம்.

'இராமசரம' :

முதலாவதாக இராமனின கையில காணபபடும விசேஷமான அம்பைச சொலலலாம. அமபின தலைப்பகுதி யில ஏறததாழ தலைகீழ் முககோண வடிவில் அமைந்திருக்கும். இதன பெயா 'இராமசரம' எனபது. இதன மேலேயே பெயர் பொறிககபபட் டிருபபதைக் காணலாம்!

எல்லா ஊர் இராமனிடததும் சாதாரண அமபோ அலலது ஆத்த சநதிர பாணமோதான் காணப்படும. ஆனால, இராமாயணததிலோ இநத இராமசரததை மூனறே முறைதான பிரயோகிக்கபபட்டதாகச சொலலப் படுகிறது. இராமசரத்தில சிறபபம் சம எனனவெனறால, யாாமேல பிர யோகிக்கப்பட்டதோ அதை எய் தவனே நினைத்தாலும, கட்டுப்படுதத லாமே தவிர இலககை மாற்றிவிட முடியாது எனபது.

முதலாவதாக, ஸீதா பிராட்டியும் பினனவனும் புடைசூழ ஸ்ரீராம பிரான ஆரணயம சோநது சித்திர கூட மலையில் பாணசாலை (இலைவீடு) அமைததுஅதனில் வசிதது வநதனர். ஒரு நாள அவா தேவியின தொடை மீது தலையை வைத்துப் படுத்து இளைப்பாறிக் கொணடிருநதார். அநத அளவில் அவர் அயர்நது உறஙகி விட்டாா.

அந்தச்சமயம் தெரிந்து காக வடிவ முள்ள காகாசுரன எனனும அரககன அங்குத தோனறி ஸீதா பிராட்டி யாருக்கு அருகில வந்து உட்கார்ந்து, தன் அலகினுல அவளைக கொததத் தலைப்பட்டான்.

காககைக் கொத்திய புணகள் அதிக மாயின. அவைகளினினறும் இரததம வெளிப் போநதொழுகத தலைபபட் டது. இரத்தப் பரிசததினுல உடம்பு சிலிாகக, வீரராமன விழித்தெழுந தாா. கொடியோனுகிய காகாசுரன பறநதோடிப் போனுன.

நிகழ்நத வர்த்தமானமனைத்தும் மனையாளின மூலமாகக கேட்டுத் தெரிநத இரகுவீரா கோபம் மூண்டு, 'நிரபராதியாகிய உனனை நிாநிமித்த மாக வருத்திய கடையோனைக கடி வதே கருமம. இக்கணமே அவனைக கண்டிதது அறன் வலியுறுத்துவேன். இததாப்பைப புலலே அத்திரமாக அவனைத் தேடித் தொடாநது பறறி வதைககுமாக!' எனறு தலைவியைத் தேற்றி அருகிற கிடநததோா தாப் பைப புல்லை எடுதது அபிமநதிரதது ப்ரயோகஞ் செயதாா. 'வலல வனுக்குப புல்லும் ஆயுத'மலலவா?

அநதப் புலலமபு காகாசுரனைத் தேடிச் சென்றது. அவன எஙகுப் போயினும அஙகும் தொடாநதது, அவன பிரமனுலகம புகினும, பினனி டாது அது அடுததுப பாயந்தது. எஙகேனும ஒளிநது உயிர் தபபலா மெனனும ஆசையை அவன துரகக வேணடியவனுனுன. முடிவில அவன ஸ்ரீராமபிரானிடததிறகே ஓடி வநது, அவருடைய திருவடித தாமரைகளிற் பணிநது சரணம புகுந்தான.

தான இழைதத அபராதத்தை மனனிததருளமன்ருடினுன். "காரணமினறி, நீ கனதத அபராதம செயதனை. அதன் பயனுக விளைநத தணடனைக்கு அஞ்சி நீ பதறி வந்து பாதம பணிநது அடைக் கலம புகுநதமையின, உன் குறறத் தைப் பொறுதது உனனை மனனிக் கினறேன்" என அடியாாகளின குறை தீர்கக வந்தருளிய அணணல் அநதக் காகாசுரனுககு அபயமளித் தாா.

அவனுடைய தலையைத துணடித் தெறியும்படி ஏவியிருநத, இராம பாணத்தைத திரும்ப அழைதது ஒதுககி, அவனது உயிரை மீட்டு ஒரு கணணை மட்டும பினனமாகுமபடி செய்தாா. அதனுலதான இனறும் காககைகள் ஒரு கணணை இழநது ஒரு விதமாகச சாயநது இரையைச் சாபபிடுகினறன.

இரணடாம் முறையாக, வாலியை வதம செயயும்போது, அவன சிவ பெருமானிடம பெறற வரவலிமை யால, தன சக்தியில பாதி போய விடுமே எனபதறகாக, மரஙகளின ஊடே மறைநது நினறு இராமனுல பிரயோகிககபபட்டது. இறுதியாக, இராவணேஸவரனை அவனது உயிர் நிலையில் தாககி அழிபபதற்காகப் பயனபடுததபபட்டது. இம்மூனறு முறைகளைத் தவிர வேறு எநநிலை யிலும இராமசரம பயனபடுத்தப்பட விலலை எனபது முககியமான குறிப் பாகும.

வமச விருததிககாக இஙகே ஸந தான கோபாலனைக் கையில எடுத் துககொளபவாகளுககுக கைமேல பலன கிடைப்பது பெருமை தரும செயதியலலவா? இராமபிரானுக்கு இவவளவு பெரிய கோயிலைக் கோபாலகிருஷணயயா கட்டுவதறகு மூலகாரணமே இநத ஸந்தான கோபாலனதான எனபது நாடறிநத செயதியாகும. இனறும இதைக கடைபபிடிபபவா அநேகர்.

இதைத தவிர, ருக்மணி ஸத்ய பாமையுடன கூடிய நாத்தனகிருஷ் ணன, செலவா, சக்கரததாழவார்

ஆகிய ஐம்பொன்சிலைகளும் இதே பகுதியிலிருந்து கிடைத்தவாகளே! கருவறையின உளளே கற்சிலைகளே இல்லை எனலாம். விகரஹஙகள எலலாம் சொககததஙகமாய் மிகக வனபபுடன் ஜொலிக்கும் ஐம்பொன ஞல ஆகிய மூாததஙகளே எனபது முக்கிய குறிப்பாகும்.

கோயிலுக்குப் பின்புறம் ஸீதா தீர்த்தம் எனும் ஹேம புஷகாணி யும, இராம தீாததமும, வடபு றம் ஹனுமான தீாததமும் கோவி லைச சுற்றி முப்புறமும அமைநதுள ளன, படித்துறைகளும மிக நோததி யாய் உள்ளன.

கோயில புஷகாணியும விமானமும :

திருமலை வேஙகடவனின் "ஆனநத நிலைய" விமானத்திறகு அடுத்தபடியாக விளஙகுகிறது இக் கோயில் விமானம. "ஆனநத விமா னம்" எனற வகையைச சோநதது என வல்லுனர் கூறுவா. தினந் தோறும் காலையிலும மாலையிலும, உளளத் தூய்மையுடன தொலைவில் நினறு விமானததை நோக்கிக் கைகூப்பிஞல், இராமபிரானை நேரில சேவிதத பலன கிடைககும் எனப் பெரியோர் கூறுவா.

இத்தலத்திற்கு புணடரீகபுரம, திலலைவனம், ஆதி சிதம்பரம எனற பெயாகளுமுணடு. கோயிலின தல விருக்ஷம தில்லை மரமாகும். கரு வறைககு வெளியே உட்பிராகாரத தில இரணடு துவாரபாலகர்கள் உள ளனா. பிராகாரச சுவர்களில முப பததியொனபது வகையான இராமா யணக் காட்சிகள வணணபபடங் களாக எழுதப்பட்டுள்ளன.

வெளிமணடபப் பிறை மாடங் களில விகனேஸவரையும, நாகராஜ ரையும காணலாம். அவாகளின் அருகில் கர்நாடக இசையின மனன ஞன ஸத்குரு தியாகராஜ ஸ்வாமி கள், இராமபிரானைக குறித்துப் பாடிய கீர்த்தன இரத்தினஙகளில முக்கியமான பதிஞன்கை நூதன மான சலவைககல்லில (Morble Stone) தீட்டி இருபபதைப் பாாகக லாம. அதைப் படிககுமபோது சங கீத ஞானமுளளவாகள யாவரும பாடல்களைப் பாட ஆரம்பிதது விடுவாாகள.

இங்கு வருஷப்பிறப்பு, ஆடி, தை அமாவாசைகள, உரியடி, நவராத் திரி, திருககார்ததிகை, ஹனுமத் ஜெயநதி, வைகுணட ஏகாதசி, ஸ்ரீராமநவமி போன்ற உற்சவஙகள் அதிவிமரிசையாக நடைபெறுகின் றன.

திலலை நடராஜப பெருமான :

இத்தலத்து நடராஜப்பெருமான் மறறெரு சிறப்புமிகக அம்சமாகும. ஸ்ரீராமன அகழ்நதெடுககப்பட்ட முபபது ஆணடுகளுககுப பிறகு,கோயி லுக்கு நோ தெனகிழககில் "அம்ப லக்குளம" எனற நீாப பொயகைக குள ஐமபொனஞலான ஐநதடி உயரமுளள ஸ்ரீ நடராஜப்பெரு மானும, சிவகாமித் தேவியும கண டெடுககபபட்டனர்.

தவிர, இஙகிருந்து சுமாா அரை மைல் தூரததில சில ஆணடுகள் கழிதது இதே உயரமுளள மற்றெரு நடராஜா, சிவகாமசுநதரி, மாணிகக வாசகா சிலைகள "தியாகராஜ கட் டளை" எனற குளததில அகழ்ந தெடுக்கப்பட்டது. அவைகள எல் லாம பொதுமககள உதவியுடன் கோயிலொனறு அமைதது, அதில கி. பி. 1922ல பிரதிஷடை செயது குமபாபிஷேகமும் செயயபபடடது. இதறகு நாட்டுகோட்டை நகரத் தாா பெரும பொருளுதவி செய் தும, விழாககளில கலநது கொண் டும சிறப்பிததனராம.

இராமாயணத தொடர்புடைய பிற ஸதலஙகள :

இத்தில்லை விளாகம் இராமர் கோயிலின வடமேறகில் ஒரு பர்லாங தொலைவில் "கழுவன காடு" எனறு மககளால் அழைககப்படும் "கழுகுக் காடு" உளளது. ஆகாய மாாகக மாக இலஙகைககு ஸீதாதேவியைத் தூககிச சென்ற இராவணனின புஷ் பக விமானததைத் தன வலிமை யிஞல தடுதது நிறுத்தி, அவஞல் தன சிறகுகளை இழநத ஜடாயுப் பறவை, தன சகோதரன் 'ஸமபாதி' குழாத்துடன இஙகு வாழ்நது வநத தாகக் கூறப்படுகிறது.

தவிர, இஙகிருந்து மூன்று கி. மீ. மேறகிலுளள ஸதலம் "ஜாமபவான ஓடை" இனறு இவ்வூர் ஒரு சிற்றூ ராகக் காணப்படுகிறது. அனுமன இலங்கைக்குச சென்றபொழுது இராம லக்ஷ்மணருககுப் பலவிதத் திலும் கைஙகாயம செய்த ஜாமப வானை இநத ஸதலம நினைபபூட்டு கிறது. ஆஞல், தறசமயம இப்பகுதி யில் குரங்குக கூட்டஙகள இலலை எனலாம.

இமைப்பொழுதும இணைபபிரி யாது தமையன் இராகவனுக்கு உதவி செயத இளையபெருமாள் இலக்ஷ்மணனை நினைபபூட்டுகிறது "தமபிகோட்டை" எனனும சிற் றூா. இஙகிருநது 12 கி. மீ. தூரத திலுளளது இவவூா. பசசைப் பசே லெனறு காட்சி கொடுககிறது இப்பகுதியிலுள்ள தோடடஙகளும் துரவுகளும்.

தமபிக்கோட்டையிலிருநது 10 கி மீ. மேறகிலுளளது அதிவீர ராமனபட்டினம எனனும் ஸதலம். தறசமயம் "அதிராமபட்டினம" எனறு வழஙகி வருகிறது. இராம னின மெய்ககீாததியை நினைவுபடுத தும வகையில் உள்ளது.

திலலை விளாக க்ஷேததிரத்துக்கு சுமாா 15 கி. மீ. தூரததில உள்ள இவவூர்களெலலாம இராமாயண காலததை நினைவூட்டுவதால இப் பகுதியை ஆராயசசிககுறிய விஷய மாகக கருதலாம.

க்கரத்தாழ்வார் :

ஆழ்வார்கள் பன்னிருவர் என்பது பிரசித்தம். இவர்களோடு பதி மூன்றுவதாக நிற்பவர் சக்கரத்தாழ் வார்.

ஆனால், இந்தச் சக்கரத்தாழ்வார், ஏதோ மனித உருத்தாங்கியவர் அல்ல! ஆறு கோண வடிவமும், அந்த ஒப்பற்ற வடிவத்தைத் தாங்கும் ஒரு சக்கரமும் அற்புதச் சக்தி வாய்ந்தவை என்பர். அந்தச் சக்கரம் அளவில்லாத ஆற்றல் உடையது; ஆழிவண்ணன் கையில் அமர்ந்து பக்தர்களுக்கு அருள் புரிய வல்லது; அதைப் போலவே எதிரிகளை, பகைவர்களை வென்று முடிக்கும் திறனுமுடையது என்றெல்லாம் புராண, இதிகாஸங்களால் பாராட்டப்படுகிறது.

இவ்வளவு சிறப்புமிக்க எம்பெருமான் ஸ்ரீ வீரகோதண்டராமனை ஸ்ரீ ராமநவமியன்று தரிசித்து, அவனருளைப் பெறுவோமாக!

(23-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

வினாடி-வினா—விடைகள்

அ-1. ஆண்டாள்.
2. நம்மாழ்வார்.
3. திருப்பாணாழ்வார்.

ஆ-வலது புறம் மேலிருந்து கீழே 4, 3, 2, 1 என வாசிக்கவும்.

இ-1. பெரியாழ்வார்.
2. திருமங்கையாழ்வார்.
3. தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்
4. அவரே.
5. ஆண்டாள்
6. நம்மாழ்வார்.

ஈ-வலதுபுறம் மேலிருந்து கீழ் 4, 5, 1, 3, 2 என வாசிக்கவும்.

உ 1. பெரியாழ்வார்.
2. குலசேகரர்.
3. மதுரகவிகள்.
4. நம்மாழ்வார் (அடுத்தபடியாகத் திருமங்கையாழ்வார்).
5. ஆம், குலசேகரப் பெருமாள் எனபர்.

ஊ-1. பரமபதம் (திருநாடு)
2. ஒப்பிலியப்பன் கோயில்.
3. ஸ்ரீரங்கநாதர்.
4. திருப்புல்லாணி என்கிறோம் தமிழில்.
5. திருவெவ்வுளூர் (திருவெள்ளூர் என்று வழக்கில் உள்ளது).
6. ஸ்ரீரங்கம்.

எ-1. வாமனமூர்த்தி உலகளநத க்ஷேத்திரங்கள்.
2. நரசிம்மரைத் தரிசிக்கலாம் (கடிகை=சோளசிங்கபுரம்).
3. மலைநாட்டுத் திருப்பதிகள்.
4. பெருமாளின் சயனத் திருக்கோலம்.
5. மலைமீது உள்ள திருக்கோயில்கள்.

ஏ-1. ஆண்டாளுக்குப் பெரியாழ்வார் தந்தையாவார்.
2. பொய்கை,பூதம், பேயாழ்வார், திருக்கோவலூர் திருவீதி ஒன்றின் திருமாளிகையின் திண்ணையிலே எம்பெருமானைத் தரிசித்தனர். இம்மூவரும் முதல் ஆழ்வார் ஆவர்.
3. அவருக்குப் பெயரே பேயாழ்வார் என ஆகிவிட்டது.
4. திருநாராயணபுரம் எனும் மேல் கோட்டை.

ஐ-1. சரி. ரங்கநாத அஷ்டகமும பாடியுள்ளார்.
2. சரி. முறையே களவனூர், நிலாத் திங்கள் துண்டம எனும் தலங்கள் அவை.
3. ஏன், குலசேகரர் சமஸ்கிருதத்தில் 'முகுநத மாலை' பாடவில்லையா?
4. திருப்பதியையும் பூலோக வைகுந்தம் எனச் சொல்லலாம். ஆனால் ஸ்ரீரங்கததிறகே அந்தச் சிறப்பு உள்ளது.
5. சரி.அனுமந்த வாகனம் என்பர்.

ஒ-1. தாள் பற்றி அம்மி மிதிக்க; தோள் அல்ல.
2. மணி வயிறு வாய்நதவனே என இராமனைக் கூறியாகிறது.
3. ஒருத்தி மகனாய் ஒளித்து வளர! ஒளியவில்லை அவராக.
4. ஆயர்தம் கொழுந்தே என்பது சரி.

ஓ- 1. சோளசிங்கபுரம்.
2. காஞ்சி வரதர் கோயில்.
3. திருஅயீநதிரபுரம்
4. திருநீர்மலை (தோயம்=நீர்).
5. திருமலை.
6. வானமாமலை.

ஔ-1. சிதமபரம், 2. புதுக்கோட்டை, 3. திருப்பாதிரிப்புலியூர், 4. மதுரை, 5. மாயூரம் சநதிப்பு.

ஃ-1. அப்படித்தான் தோன்றுகிறது. 2. அவசியம இல்லை. தில்லைக் கோவிநதராஜா, திருவனநத புரம்பத்ம நாபர், மகாபலி புரம் தலசயனா இல்லையா. 3. பொதுவாகச சரி.ஆண்டாள் அமர்ந்து பார்த்ததில்லை, 4. ஆம, சிதம்பரம் கோயிலுக்குள். 5. உத்தரகோச மங்கை சிவத் தலம், 6. காஞ்சிபுரம் ஸ்ரீரங்கமும் மாறியுள்ளன, 7 'தாழ் சடையும்' பாசுரம். 8. சரி.

சிவபோக சாரத்தில் சித்தாந்தக் கருத்துக்கள்

அருளுள்ளம் படைதத ஆன்றோா கள் தாம் பெறற அநுபவஙகளைப பிறரும பெற வேணடுமெனற பெருங கருணையினுல, அவறறை உணமை உணாத நும் நூலகளாகவும, உபதேச மொழிகளாகவும் உலகிறகு வழஙகி யிருககிருர்கள். புகழையோ, செல வத்தையோ இதனுல அடைய வேணடு மெனபது அவாகளது குறிககோள அலல இவவாறு அவாகள செய திருபபதன காரணம அவாகளுககுப் பிறா் மீதிருநத பேரிரககமும பெருங கருணையுமேயாம. நம நாட்டில எண ணறறபபேரறிவாளாகளும, அநுபூதி மான்களும் தோனறி மககள அறிவை வளர்ககவும, நனனிலை எய்தவும திரு வுளளம கொணடு ஞான நூலகள பல வற்றை எழுதி வைத்திருககிருர்கள். இநநூல்களையெல்லாம நாம தததுவ

திரு கி. அரஙகசாமி எம்.ஏ.

படடாம்பி.

நூலகள எனறு அழைககிறோம. பாரத தததுவ நூல்கள் சரியாகச் சிநதிபபதற்கு மட்டுமின்றி முறை யாக வாழவதற்கும வழிகாட்டுபவை யாகும. இவவகையில தருமபுர ஆதீனக குரு முதலவராகத் திகழ்நத குரு ஞான சமபநதா அருளிய சிவ போக சாரம என்ற நூல தனனேரில் லாததாகத திகழகிறது.

இந்நூல சைவசித்தாந்த உணமை களை உணர்ததும் ஒரு நூல என்ப துடன் மனித வாழ்ககைக்குத தேவை யான உபதேசஙகளைத் தன்னுள் கொண்டிலங்கும ஒரு உயரிய நூலா கும். சிவபோகத்தை அடையவும் துய்க்கவும உரிய உபாயங்கள் இதில் கூறப்பட்டிருப்பதால் இந்நூலுக்கு சிவபோக சாரமெனறே பெயர் வந்த தென அறிஞர் கூறுவர். இதில் குரு ஞான சமபநதர் தமககு ஏறபட்ட இறையநுபவஙகளை அபபடியே கூறி யிருபபதால இதறகு அநுபூதிமாலை எனற இனனெரு பெயரும உணடு. இநநூல பதினெணசித்தர் பாடல களுள ஒனருகவும வைததுப் போற றப்படுவதே இதன பெருமைககு மற ருெரு சானறு. இது சாததிரக் கருததுககளின கருவூலமாகவும், வாழ்ககை நெறிகளின சுரங்கமாக வும இலஙகுகிறது. இறைவனின பெருமையையும், மனிதனின் சிறுமை யையும் இனிதே எடுத்தியமபுகிறது.

இனி இந்நூலில் கூறப்பட்டிருக கும சைவ சிததாநதக் கருததுககளைச் சறறுக காணபோம. இறைவன குரு வாகி வநது அருளபுரியாவிட்டால ஒருவருககும சிவஞானம உளவாகா தெனபது சிததாநதத் துணிபு. குரு வருளின துணையினறி எததனை ஞான நூலகளைக கறபினும் குழபபமே ஏற் படும். அதனுல அதனைக கறபோருக குச சிததம் அமைதியாக இராமல் கடல் அலை போல் ஆரவாரித்துக கொணடேயிருககும. இதனைக் கு ஞான சமபநதா,

ஒருகோடி ஆகமஙகள எலலாம்
உணாந்து
பெருகுதவம சிததியெலாம பெறறு
—குருவருளா
வைததபடி இருகக மாட்டாத
மாநதர்க்கு
சிததசல னமமாந தினம.

எனகிருர்.

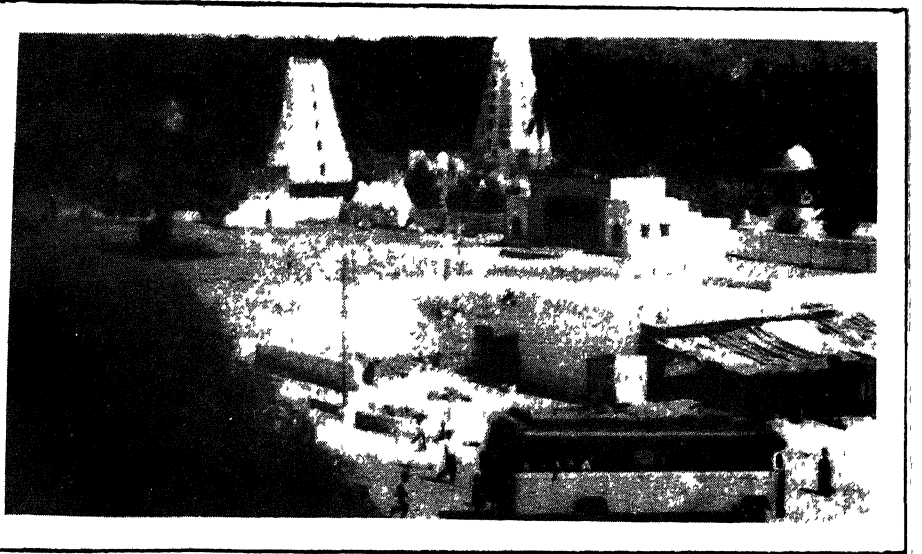
அவனனறி அணுவும் அசையாது உலகைப் படைப்பதும் காப்பது அழிபபதும, மறைப்பதும், அரு தலும அவன செயலே. அநநிலையி ஆத்மாவின் அறிவு, விழைவு, செய அனைத்தும அவன ஆணைபபடிே நடக்கினறன. இநத உணமையை

எஙகே நடததுமோ எஙகே கிடததுமே
எஙகே இருததுமோ எனறறியேன்—
கஙகைம
ஆடிகுன தில்லையிலே தொநதொ
மென நினறு நடப
ஆடிகுன எஙகோன அருள.

எனறு கூறுகிருா.

ஸ்ரீ மலலிகாாஜுன சுவாமி கோயில—ஸ்ரீ சைலம.

திருமதி. ராஜயலடசுமி—திருபபதி.

உயிர்கள் ஆணவம் முதலியவற ருல் மறைப்புணடு கிடககும் நிலே கேவலம் எனபபடும. அவை கருவி கரணங்களேப் பெறறு மும்மலஙகளின பிணிப்பினினறும் சறறு நீங்கிய நிலே சகல நிலே எனபபடும். அதன் பின னா அவை மலமாயை காமங்களி லிருநது முறறிலும் விடுபட்ட நிலேயே சுத்தநிலே எனப்படும். இம்மூனறு நிலேகளும் இறைவனது திருவருள ஆணேப்படியே எய்தப்படுகினறன. இதனே,

ஆவலுற் றிடுஞ்சகலத தாவதுவும ஆஙகவரே
கேவலததின மூழ்கிக கிடபபதுவும—நாஅரறறல
இலலாத சுதத்த திருபபதுவும இம மூனறும
இலலான செயலென றிரு

எனறு கூறுகிருர்.

முத்தி எப்பொழுது சிததிககுமென பதைக கூறுவதைக் காணபோம. உல கில் மக்கள அறியாமையினுல தங களேத தாஙகளே பெரியவாகளெனறு தருககிக் கொணடு மினனலேபபோல தோனறி மறையும உலக வாழவை நிரந்தரமெனக கருதி, புனமையான தஙகள சரீரததைப் போறறியும இநத உலகுககெலலாம காரணமான சிவபரமபொருளே மறநதும ஒழுகி வருகிருர்கள. இதனுல பிறநதும, இறநதும துகக சாகரததில உழல கிருாகள. ஒருவன எனறு தனனேப பெரியோனென நினேபபதை விட்டும, கணததில தோனறி மறையும வாழக கையைத் துசசமென மதிதது, தனது உடலின் புனமையை உணாநது, சிவததுடன ஒனறும் பககுவநிலேயை எய்துகிருனே அனறே அவனுககு பாச நீக்கம உணடாகும. இதனே,

தனபெருமை யெண்ணுமை தறபோத மேயிரததல்
மினபெருமை யாஞ்சகத்தை வேண டாமை—தனபால
உடலேத் தினம்பழிததல ஓஙகுசிவத தொன்றல
நடலேப் பிறப்பொழியும நாள.

எனக் கூறுகிருர்.

ஆன்மா சிற்றறிவும சிறுதொழி லும உடையதெனபதை உணர்நத வரே பெரியவா. அலலாதாா எவ வளவு அறிவு நூறகளேக் கறறவரே யாயினும் சிறியவரே. சிறியா தம மைப் பெரியராக நினேநதொழுகும போது தாஙகள் சுமப்பது சுமை என பதை அறிவதிலலே. இவாகள இவ வாறு நினேபபதறகும காரணம் வாழககையில ஒருவனுககுணடாகும நனமைகளேயெலலாம் கொடுககக கூடிய முதலவனின இருபபை இவா கள் அறியாதிருபபதாகும. இக் கருதது இநநூலில,

நாம பெரியா எனனுமதை நாடா நடககுமவா
தாமபெரியா எனறுமறை சாறறி யிடும—நாம பெரியர்
எனபாா சிறியா இவரலா திவவுலகில
துனபாா சுமபபாாகள சொல.

எனக கூறப்பட்டிருககிறது.

உயிாகளே அவை செயத நனமை தீமைகளுககேறப கருவி கரணங களேக கொடுதது ஆட்டுவிக்கினறவன இறைவனே எனபதை அறியாதாாககு மனம பகையும், அதனே அறிநத வாககு மனம் நட்புமாம. ஆதலினுல நெஞ்சை நோககி 'நெஞ்சே! நீ இதை அறிநது நடபபாயாக!' எனறு குரு ஞான சமபநதா கூறுகிருா. இறை வன ஆணவமலததால அறிவு மறைப் புணடு கிடக்கும ஆன்மாககளபால கருணே கொணடு அவாகள செய்த வினேககீடாக மாயா காரியமாகிய தநுகரண புவன போகஙகளேத தநது உதவுகிருன. ஆணவததின ஆறற லால அறிவு, விழைவு, செயலற்று இருளில கிடநத ஆனமாவுககு விளக கினேப் போலக கருவி கரணஙகள உதவுகினறன. பினனர் அவை திரு வருளே உணர்நது இராப்பகலறற முத்தி நிலேயை அடையும். இதனே அறியாதவரை ஆனமாவுககு பாசப் பிணிப்பினினறும விடுதலே கிடை யாது. எனவே தனனெஞ்சையே நோக்கிக கீழ வருமாறு கூறுகிருா.

சததுருவும் மிததுருவுமதாரணியில வேறிலலே
சததுருவும் மிததுருவும தனனெஞ்சே—பெததமலம
விடடும் படிககு வினேககீ ருனேத தனுவோ
டாடடுந் சிவனென றறி.

உலகில எலலா மககளின வாழ்க் கையும ஒனறுபோல அமைவதில்லே. ஒருவன கோபுரததிலும, மறறெரு வன குப்பை மேட்டிலும குடியிருக கிருன. ஒருவனுககு அறுசுவையுணடி யினே அமர்நது இலலாள் ஊட்ட மற றெருவன ஒரு நேர உணவிறகாக அலேவதைப் பாாககிருேம. பஞசணே யில புரளவோனேயும, படுபபதறகுப் பாயகூட இலலாமல் பரிதவிப் போனேயும காணகிருேம். பலலககில பவனி வருவோனேயும,அதனேத தூககு வதால ஏறபட்ட தோளவலியால துடிபபோனேயுமகாணகிருேம.எனவே இதறகெலலாம என்ன காரணம எனறு உணாவது அவசியம காரண மினறிக் காரியம உணடாவதிலலே. எனவே துனபததிறகும, இனபததிற கும அதனுல உணடாகும அநுபவங களுககும ஆதததம உணடெனறு சித தாநதம பேசுகிறது. முற்பிறவியில நாம செயத கர்மஙகளே இபபிறவி யில ஏற்படும இனப துனபங்களுககுக் காரணம. அதனுல நமககுத் துனபம் வருமாஞல் இனபததில் திளேப போனேப பாாததுப் பொருமை கொளளக கூடாது. பிறரை நோவ தும தவறு. இநத அரிய உணமையை,

சுமமா தனுவருமோ சுமமா பிணி வருமோ
சுமமா வருமோ சுகதுககம்—நம மானமுன
செயதவினேக கீடாச சிவனருளசெய விப்பதெனருல
எயதவனே நாடி இரு.

என சிவபோக சாரம பேசுகிறது.

சித்தாநதக கருத்துப்படி சுட்டி யறியப்படும் பொருட்களெல்லாம் தோனறி நின்று மறையும். இளமை யும, யாக்கையும, செலவமும நிலே

யிலலாதவைகளே. இவறறையெல லாம நிலையானதெனறு எணணுமல், பொயயென உணாநது இறைவனி டததில அன்பு வைததலே முததிககு முதறபடியாகும அதனை உணரா மாநதாககு சிவஞானம சித்தியாது. அவாகள ஜனன மரணச சுழறசியில் படடு அலலலுற வேணடியதுதான. அதனுல் அவாககள நமமைப் பறறுத வாறு பாாததுக கொளள வேணடும. இதனைச சிவபோகசாரம,

துரததியுனனை ஆசை தொடராமல
என்றும
விரததியினுல ஆஙகவறறை விடடுப —
பரததிலனபு
செயயடா செயயடா சேரப்ர பஞ்ச
மெலாம
பொயயடா பொயயடா பொய்.

எனறு கூறும.

சைவ சித்தாநதம் பதி, பசு, பாசம் என்ற முப்பொருள இயலபைப் பேசு கிறது. இவை மூனறினையும் யாதென உணருவதே தத்துவ ஞானமாகும். இம்முப்பொருள் இயல்பினையும் ஒரே ஒரு வெணபாவில் யாவரும உணரும் வணணம எடுததியமபும இயலபினைக் காணலாம். அறிவே ஆன்மாவாகும். ஆனநதமே பதியாகிய இறைவன் ஆவன ஆனமாவின அறிவை மறைத்து நிறபது ஆணவம், கன்மம, மாயை எனற மும்மலங்களாகும. இம் மூனறினையும் ஆராயநது பாச நீக் கம பெறறவரே முத்தி பெற்ற பெரி யோராவர். எனவே முப்பொருள் உணமையோா முத்தரின் இலக்கணத் தையும் இப்பாடல எடுத்தியமபுகிற தெனலாம். அப்பாடல் வருமாறு·

எனனை அறிவெனறுன எனனறிவில
ஆனந்தம்
தனனைச் சிவமெனறுன் சந்ததமும
எனனைஉனனிப்
பாரா மறைததுவே பாசமெனறுன
இமமூனறும்
ஆராய்ந் தவர்முதத ராம.

உலகோருக்குக் குரு ஞான சம்பந் தர் வழஙகும் உபதேசங்கள் என்ன வென்று பார்ப்போம். உலக வாழ் வில் கள்ளப்புலன்களின் இன்பத்தி னின்றும் மனைவி மககள் என்ற பிணைப் புக்களினின்றும் நீங்கித் தாமரை இலைத்தண்ணீர் போல ஒட்டியும், ஒட் டாமலும் நின்று, தான் எனும் அகங் காரமற்று, நாம் அறியாதவாறே நமககு அருளபுரியும் முதல்வனை நினைநது வாழ வேணடும் என்ற வாழும நெறியை மறறெரு பாட லில் கூறுகிருா.

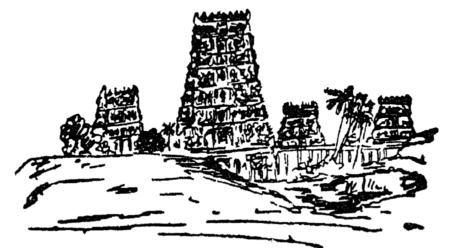
மனையிலவரு போகததின் மாதர்
மககள் பாச
வினையில அழுநதி விடாதே—உனை
யிழநது
காணுமல கண்டானைக் காடசி
யறக்கலநது
பூணுமல எபபொழுதும் பூண.

அனேக நூல்களைக கற்றும அகந தையினுல் வித்தகம் பேசித்திரியும வீணர்களை மறறெரு பாடலிலே எள்ளி நகையாடுகிறுா். சிலா கறற வற்றை அநுபவத்தில் கொணடொழு காமல் வீண வாாத்தை பேசித் திரி கிறுாகள. பிறருடன வாதம செயது வெலவதே தாஙகள கற்ற கலவியின தலையாய பயனெனத்தவருகப புரிநது கொணடிருககிறுாகள். இவர்களைக் கேலி செயயும பாஙகில அமைநத அப்பாடல் வருமாறு:

கறகஇடாப் பட்டுமிகக கறறலொம்
கறறவாபால்
தறகமிடடு நாயபோலச சளளெனவோ
நற்கருணை
வெளளம அடஙகும விரிசடையாக்
காளாகி
உளளம் அடங்கஅலல வோ

கறறலின் பயன கண்ணுதலோனின் கருணைககுப பாத்திரமாவதே என்று இபபாடல இனிதே எடுத்தியமபு வதை எணணி எணணி மகிழலாம.

இஙஙனம அனேக தததுவக் கருத் துககளையும் உபதேச மொழிகளையும் தன்னகததே கொணடிலஙகும் இந் நூலை யாவரும கறறு இனபுறுவார் களாக.

தெரிந்து கொள்ளுங்கள்

'திருததுழாய எழுநதருளப் பண்ணுதல'

தெயவாம்சம பொருநதியதால் துளசிச் செடியை ஹிந்துக்களா கிய நாம பக்தி சிரத்தையுடன வளர்த்து, தினமும பூஜை செயது வணங்குகிறேம. துளசி தளம திருமாலுக்கும் திருமகளுககும மிகவும் உகநத பிரஸாதம. துளசி தளத்தைப் பறிககும்போது கீழ்க்கணட சுலோகத்தை சொலலிககொளள வேணடும்·

" பிருந்தாயை துளசீ தேவ்யை
பிரியாயை கேசவஸய ச,
கேசவாாததே சினேமி த்வாம
வரதா பவ ஸாவதா "

இதன் பொருள :

திருமாலுககு உவநத ஔஷதியே! விருநதா, துளசி என்றெல் லாம போறறப்படும தேவியே! உனனை வணஙகுகிறேன. ஸ்ரீமந நாரா யணனை ஆராதிகக உனனைத் தொழுகிறேன். எனககு எனறும் அருள பாலிபபாயாக!

திருமதி. கமலா மாரியபபன — கோயமபுத்தூா.

(20-ம பககத தொடாசசி)

'columella', 'chank shells', களிம்பு அடஙகிய பாத்திரஙகள, கரண்டிகள எடைக கறகள், மர, உலோகத துணடுகள, உலோக வளையல்கள் ஆகியன நீரடியில் காணப்பட்ட பொருள்கள் ஆகும்.

பெயிட் துவாரகையின் கடறகரையில் 'க்ஷதரப' வமிசாவழியினரின் வெள்ளி நாணயங்கள கணடெடுககப் பட்டுள்ளன. 1930ஆம் ஆணடு திரு. ஹிரானநதா சாஸதிரி அவாகளால துவாரகைக் கடறகரையில அகழ்வாயவு செயயப்பட்ட போது 'நநதாசா' புராணத்தின வாசகஙகளைக் கொணட பிராமி எழுததுககள பொறிககப்பட்ட மண கலம கிடைதது குறிபபிடததகக செயதியாகும.

பழைய துவாரகை நகரியம் இனறைய கடறகரையிலிருநது தளளி இருந்ததா எனபதை அறிய, நீா மூழ்குவோரை (divers) ஈடுபடுத்தி ஆய்வு செயதபோது கிடைதத இரு கததிகள் (chert blades) அபபகுதி நிலமாக இருநததை உறுதிபபடுதது கினறன.

ஆழததைக கண்டறிவதறகான கனரக இருமபுக் கமபியால கடறகரையில 2 முதல 2.5 மீட்டர் துளையிடுப் பார்ததில பாறை அடுககும, கடல அலைகளால மழுஙகிய கறகளும இருபபது தெரிநதது. கரையிலும, கடலிலும காணபபடும மண பாணடஙகளின எசசஙகள அஙகு புதிய நகரை நிறுவுவதறகு முனபு முதல குடியேறறம இருநததையும, கி.மு 15 ஆம நூறறுணடில கடல அலைகளின தாககுதலில இருநது நகரைப பாதுகாககத தடுபபுச சுவா இருநததையும தெரிவிககின்றன.

இரணடாம தடவையாக நிா மாணிககப்பட்ட துவாரகையே மகா பாரதக காபபியம கூறும் துவாரகையாக இருநதிருககலாம என்னும கருதது பொதுவாக ஏற்றுககொள்ளப்படுகிறது. இதுவே கணணன நிர்மாணிதத நகரமாகிய ஆரம்ப துவாரகையான 'குசாஸதளி'யாக இருநதிருக்கக்கூடும்.

கி.மு. 15 ஆம நூற்றுணடு வாகயில இங்கு உயாந்துள்ள 4 5 மீட்டா நீா மட்டம் உலகளாவிய மாறறங்களில ஒரு சிறப்பான இடம வகிக்கிறது. இது போனற கடல் மட்ட ஏறறத் தாழ்வுகள கி. மு. முதல மூனறு நூறறுணடுகளிலும இததாலி நாட்டு டஸகேனியாவில உளள கோசா ஆழகடல தொலபொருள் ஆயவாளாகளால் பதிவிடபபட்டிருக கினறன. ஆழகடல், மணணியல அறிஞாகளும கடல நீா மட்டம (In the Holocene, Particularly in the chalcolithic period) பலவேறு காலஙகளில உயாநதுளளதைப் பதிவிட்டுளளாாகள.

கிறிஸது சகாபதததிற்குச சில நூறறுணடுகள முனபும பினபும இநதியாவில் எலிபெணடா தீவின மலையடிவாரததிலுள்ள பழமையான துறைமுகமான போாட ராயலில (Rajbandar Jetty) கடல் மட்டம உயாநதிருபபது குறிப்பிடததககது. இஙகுக கபபலகள நிறகுமிடத்தில காணபபடும் சுட்ட செஙகற்களால் கட்டப்பட்ட சுவாகள அலல அவை. காரணம அஙகு ஓா ஆறும இலலை. துறைமுகததில் மணல மேடிட்டு இருபபினும கூட, அமமணலை மணல வாரி இயநதிரம கொணடு எடுததிருகக வாயபபு உணடே ஒழிய சுவரை எழுபப வேணடிய அவசியம ஏறபட்டிருககாது இதறகுப பொருததமான விளககம என்னவெனறல, திடீரெனறு கடலில ஏறபட்ட திடீர் நீாமட்ட உயாவு என பதுதான. ரோமானியத துறைமுகததிறகு இதே போல ஏறபட்ட விநதைநிகழசசி இதறகுச சானறு கூறுகிறது. சோபரா, முஜவிஸ், காவிரிப பூமபட்டினம, நாகபபட்டினம ஆகியவை ஏன் கடலில மூழகின எனபதறகு இது ஒரு முககியக காரணமாக இருககலாம.

நிலப்பகுதியில் உளள துவாரகையும், கடலால் பிரிககப்பட்ட துவாரகையும சில ஆயிரம ஆணடுகளுக்கு முனபு நிலபபகுதியால இணைக்கப் பட்டிருந்ததா அல்லது நீர் மட்டம உயர்நத காரணததால் பிரிந்துவிட்டதா (tectonical disturbances) எனபது மேலும ஆயவு செயயபபட வேணடிய ஒனறாகும.

தறபோது நடைபெறும ஆய்வுகள தொடருமானல கடல்மட்ட ஏற்றத் தாழவுகளை, கடல கொணட நகரின புளளி விவரஙகளை அடிபபடையாக வைததுக கொணடு கணடறியலாம. தறகாலிகமாகக கிடைததுள்ள பொருள்களைப பறறிய முடிவுகளை உறுதி செயவதறகாக இதுவரை அகழ்வாயவு செயயபபடாத கடற கரைப பரபபையும ஆயவு செயய வேணடியுள்ளது.

பெயிட் சஙகோதரா எனனும் பகுதியில் ஆயவு செயய காற றழுததக கருவிகளைக கொணடும, மணவாரும தளஙகளை கடலில நிறுவியும இரணடு முதல மூனறு மீட்டா ஆழம அபபுறபபடுதத வேணடிய பணி ஒரு பெரும சுமையாக உளளது. 'sub-bottom profiler' எனனும கருவியும், நீரடியில இயஙகும டெலிவிஷன காமிராவும ஆயவுப பணியை எளிதாக்கும கருவிகளாகும.

உடனடித் தேவை ஆயவுககுரிய வைபபு நிதியும (fund), தேசியக கடலியல கழகத தொல பொருள் ஆயவாளாகளுககும, புவியியலாளர்களுக்கும நீா மூழகும பயிறசி அளித்தல, கடல அடி அகழவாயவு செய்தல, அளவை செய்தல, புகைப்படம் எடுததல் ஆகியவறறுககுப பயிறசி அளிபபது ஆகியவையாம.

குறைநத பட்சத தேவைகளை விரைவில நிறைவேறறினல கடலில மூழ்கிச சேதமுறற கபபலகளைப் பறறியும்கூட அறிய இயலும. இநதியக கடறகரையை அடுத்துளள கடலில விபததுககு உளளாகி, விலை மதிப்புளள பொருளகளைத் தமககுள் அடககிக் கொணடிருககும ஐநது கப்பலகளில ஏதேனும ஒன்று கிடைதது, பொன்னன துவாரகையின் அடிசசுவட்டை எனறேனும் காண இயலும். ★

ஒரு வருடத்தில் குறைந்த பட்சம் இரண்டு கிரகணங்களும் அதிக பட்சம் ஏழு கிரகணங்களும ஏறபடும். குறைந்தபட்சம ஏற்படும் இரண்டு கிரகணஙகளும் சூரிய கிரகணங்களாகவோ, சந்திர கிரகணங்களாகவோ, ஒரு சூரிய கிரகணம் அல்லது ஒரு சநதிர கிரகணமும ஏற படும அதிகபட்சமாக ஏறபடும ஏழு கிரகணங்களில நான்கு சூரிய கிரகணங்களும் மூன்று சநதிர கிரகணஙகளும அல்லது ஐநது சூரிய கிரகணங்களும இரண்டு சந்திர கிரகணஙகளும ஆக மொததத்தில ஏழு கிரகணங்கள் சம்பவிககும். சநதிர கிரகணம ஏறபடுமபோது சந்திரன் தெரிகினற எலலா இடஙகளிலும் இநத சநதிர கிரகணம ஒரே நேரத்தில ஒரே அளவுடன ஸபர்சகாலம,மத்தியகாலம், மோக்ஷகாலம ஆகியவை

கிரகணம்

ஒரே விதமாகவும் இருக்கும. ஆனால் சூரியகிரகணம் சூரியன தெரிகின்ற எல்லா இடஙகளிலும் தெரியும எனபது கிடையாது. சில இடஙகளில முழுவதுமாக தெரியும, சில இடங்களில் தெரியாமலும் இருககும.

ஒரு அணடகோளம் இன்னொரு அண்ட கோளத்தை மறைககப்படுவதற்கு கிரகணம் எனறு பெயர். சூரியன் மறைக்கப்படுவதற்கு சூரிய கிரகணம எனறும சநதிரன் மறைககப்படுவதற்கு சநதிரகிரகணம் என்றும் பெயர். கிரகணஙகள் சூரியன சநதிரனுக்கு மட்டும ஏற்படுவது கிடையாது. புதன், சுககிரன் இரண்டிலும் சூரியனுக்குக் கிரகணம் ஏற்படும். (The transit of Mercury or Venus across the disc of the Sun). நட்சத்திரங்களுக்கு சந்திரனால் கிரகணம் ஏற்படும. (Occulation of Stars by the Moon). ஆனால் நம் கணகளுக்குச் சூரிய சந்திர கிரகணஙகள மட்டுமே தெரியககூடியவை

சநதிரன ஆகாயத்தில் செல்லுகினற பாடடை (சநதிர மணடலமும் Orbit of the Moon)யும பூமி ஆகாயத்தில செலலும் பாட்டை (கிராநதி மணடலம—Orbit of the Earth)யும ஒன்றை ஒனறு சுமார் ஐநது பாகை நளளி இரணடு இடங்களில வெட்டுகினறன. இவவிரண்டு இடஙகளுககும இராகு எனறும் கேது எனறும சொலலபபடும.

கிராநதி மணடலத்திற்கு தெறகே இருநது வடககே சந்திரன் செலலுமபோது இவ்விரணடு இடஙகளில எநத இடத்தின் வழியாக செல்லுகினறதோ அநத இடத்திறகு இராகு (Ascending Node) என்று சொலலப்படும். வடக்கே இருந்து தெறகே செல்லும்போது எநத இடததின் வழியாக சநதிரன் செல்கினறதோ அநத இடத்திற்கு கேது (Descending Node) என்று சொல்லபபடும். கிராந்தி மணடலமும சந்திர மணடலமும வெட்டுகின்ற இடங்களில் (இராகு, கேது) ஒன்றை ஒனறு சநதிக்கின்றன. பிறகு இவை பிரிநது விலகிப் போய விடுகின்றன. சூரியனும் பூமியும் கிராந்தி மண்டல பரபபில எப்போதும் இருக்கின்றன. சநதிரன் வெட்டுகினற இடததில (இராகு, கேது) இருககும்போது சூரியனும, பூமியும, சநதிரனும ஒரே மணடல பரப்பாகிய கிராநதி மண்டல பரப்பில் இருக்கினறன இவ விதமாக இருக்கும்போது சூரியன, பூமி, சந்திரன் ஆகிய இவை மூனறும் ஒரே நோகோட்டில இருநது கொணடு ஒனறை மறறொனறு மறைக்ககூடும. சநதிரன், இராகு, கேது எனற இடஙகளை விட்டு தூரச் செல்ல செல்ல கிராந்தி மண்டலத்திறகும் சநதிர மணடலத்திற்கும இடையிலுளள தூரம் அதிகப்பட்டு போய்விடவே ஒன்றை மறறொன்று மறைக்க முடியாது. ஆகையால் சநதிரன் இராகு கேதுகள் இருக்கும் இடங்களில் இருக்குமபோதும் அல்லது இநத இடஙகளுககு மிகவும அருகில் இருககும்போதும் மாத்திரமதான் ஒனறை மற்றொனறு மறைக்கக் கூடும். ஆகையாலதான் சநதிரன் இராகு கேதுகளுக்கு அருகில் இருக்கும்போது கிரகணங்கள் ஏற்படும்.

சநதிரனும், இராகுவும் அல்லது சநதிரனும கேதுவும் ஒரே இராசியிலும அல்லது ஒனறு ஒரு இராசியின் கடைசியிலும் மற்றொன்று அடுதத ராசியின் ஆரம்பத்திலும் வேண்டிய மட்டும நெருங்கி இருக்கும்போது மட்டுமதான கிரகணம் நேரிடும். வேணடிய மட்டும நெருங்கி இருபபதறகு "கிரகண வரம்பு" (Eclipse Limit) எனறு பெயர்.

திரு. ஜி. ஸ்ரீனிவாசன் பி.எஸ்.ஸி.,
மாயூரம.

சந்திர கிரகணத்தில் சந்திரனுககு அருகில் இராகு இருநதால் இராகு கிரஸ்தம் எனறும கேது அருகில் இருநதால கேது கிரஸ்தம் என்றும் சொல்லப்படும். இதுபோலவே சூரிய கிரகணத்தில் இராகு சூரியனுககு அருகில் இருந்தால் இராகு கிரஸதம் எனறும் கேது அருகில் இருந்தால் கேது கிரஸ்தம என்றும் கூறபபடும. சூரியனுககுரிய நாளாகிய திஙகட்கிழமையில் சந்திரகிரகணமும் நேரிட்டால் இவ்வித கிரகணததிற்கு "சூடாமணி" கிரகணம எனறு பெயர்.

சூரியனும், சநதிரனும், பூமியும ஒரே நேர்க்கோட்டில் அமாவாசை அல்லது பெளாணமியில்தான் வரக் கூடும. மூன்றும ஒரே நேர்க்கோட்டில் இருக்கும்போது சந்திரன் நடுவில் இருந்தால அமாவாசையாகும். பூமி நடுவில் இருநதால் பௌர்ணமியாகும. சந்திரன் நடுவில் இருக்கும் போது சூரியகிரகணமும பூமி நடுவில் இருக்கும்போது சந்திரகிரகணமும் ஏறபடும்.

தி. தி. தேவஸ்தான சமய நூல் வெளியீடுகள்

தமிழ்

		ரூ. காசு.
1.	ஸ்ரீ வேஙகடேச சுப்ரபாதம (ஸ்தோத்ரம, ப்ரபத்தி, மங்களா சாஸனங்களுடன)	0—50
2.	ஏழுமலே யாத்திரை — திரு. டி. கே. நாராயணன்	0—75
3.	அன்னமய்யா ஓர் அறிமுகம் டாக்டர். பொன். சௌரிராஜன் டாக்டர். கே. சர்வோததமன்	1—00
4.	பகவத் சநதேசம் (தமிழாக்கம்) டாகடர். பொன் சௌரிராஜன	0—50
5.	இந்து சமயக கையேடு (தமிழாக்கம்) அ. நடராஜன்	1—50
6.	நிதயாநுஸநதானம் (வடகலே)	4—00
	நித்யாநுஸநதானம் (தெனகலே)	4—50
8.	சித்திரத்திருப்பாவை — பி. ஸ்ரீ.	8—25
9.	கணணன் பேசுகிறுன —நஜன	0—50
10.	சுவாமி படடினததார டாக்டா. ஜி. டி. கோபாலகிருஷ்ண நாயுடு	1—00

சம்ஸ்கிருதம்

1.	ஸ்ரீ வேங்கடேஸவரா அஷ்டோத்ர ஸகஸ்ரநாமம்	0—62
2.	அலங்கார ஸஙரஹம —சி. கே. பாஸ்கரராவ்	16—00
3.	கடோபநிஷத் —டாக்டர். கே. சி வரதாசாரியார் —டாக்டர். டி. தாதாசாரியார்	15—00
4.	க்ரியாதிகாரா — தொகுத்தவர் : டாகடர். எஸ். பி. ரகுநாதாசாரியா	25—00
5.	மாாக்கணடேய ஸம்ஹிதா	18—00
6.	ப்ரஸ்னேபநிஷத்	11—00
7.	ஸ்ரீ வேங்கடேஸவர சுப்ரபாதம்	0—12
8.	சீதாராமாஞ்சநேயம் டாகடா. டி. அர்ககசோமயாஜி	50—00
9.	தத்வ சாஙகயானம் —திரு. ஆா. ராமமூாததி சர்மா	2—00
10.	பிரம்மசூத்ர பாஷயம்-தொகுதி - 1 திரு. —ஆர் ராமமூர் ததி சாமா	30—00

மேறபடி நூலகளுக்கான தொகையை வங்கி டி. டி அலலது எம். ஓ. மூலமாக அனுப்பி பெற்றுக்கொள்ளலாம். வி. பி. பி. மூல மாக நூல்கள் அனுப்புதல் இயலாது. நூல்களுக்கு "உதவி செய லாட்சித் தலேவர்(எஸ்), நூல் வெளியீட்டுப் பிரிவு, தி.தி.தேவஸ்தானம், திருப்பதி" எனும் முகவரிக்கு ஆங்கிலத்தில் தொடர்பு கொள்ளவும்.

பௌர்ணமி திதி முடிவு அடை யுமபோதுதான சந்திர கிரகணத்தின மததிய காலம் ஆகும். பௌர்ணமி திதி முடியும் முனபே சந்திரகிரக ணம் ஆரமபமாகி கிருஷ்ண பிரதமை யில விட்டுவிடும். அமாவாசை திதி முடிவடையுமபோது சூரிய கிரகணத் தின மத்திய காலம ஆகும். அமா வாசையின முடிவுக்கு முனபே சூரிய கிரகணம ஆரம்பமாகி சுக்கில பிர தமையில விட்டுவிடும. சநதிரன சூரியனுககு மேற்கே இருநது கிழககு பககம நகாநது செல்வதால் சூரிய கிரகணம சூரியனுடைய மேறகுபபகு தியில் ஆரமபித்துக கிழககுப பகுதி யில் விடும. சூரியகிரகணம பெரும் பாலும சூரியனுடைய மேற்கு, வட மேற்கு, தென்மேறகு திககில பிடித்து கிழககு, வடகிழககு, தென கிழக்குக திககில விட்டுவிடும். இது போனறே சநதிரன் பூமிக்குத் கிழக குப பகுதியில் நகாவதால சநதிரகிரக ணம் கிழக்கு, வடகிழககு, தென கிழககு திக்கில் பிடித்து மேற்கு, வட மேற்கு, தெனமேறகு பகுதியில் விட்டுவிடும.

கிரகணங்கள் பூர்ண கிரகணம (Total Eclipse) பர்சுவ கிரகணம் (Partial Eclipse) கஙகண கிரக ணம் (Annur Eclipse) எனறு மூனறு வகைபபடும. சூரிய அலலது சந்திரனுடைய பிம்பம் முழுவதும் மறைக்கபபடுவதறகு "பூர்ண கிரக ணம்" என்றும், கொஞசமாக மறைக் கப்படுவதற்கு "பாாசுவ கிரகணம்" என்றும, நடுவில் மறைக்கப்பட்டு ஓரம ஒரு வளேயததைபோல் பிரகாச மாக தோனறுவதறகு "கங்கண கிரகணம" என்றும பெயர். இநத கங்கண கிரகணம சூரியனுக்கு மட் டுமதான் ஏறபடும. சந்திரனுககு கிடையாது. சநதிரனுடைய பிம பம சூரியனுடைய பிம்பததைச காட்டிலும் சிறியதாக இருப்பது ஒரு காரணமாகும சூரியகிரகணமும சநதிரகிரகணமும் பதினேநது நாட் களுககுள்ளாகவே சில நேரங்களில் ஏற்பட வாயப்பு உணடு.

ஒரு கிரகணம சம்பவித்தப் பிறகு இநதக கிரகணத்தின்பரமபரையைச் சாாந்த அடுத்த கிரகணம் 18 வரு டம 10 அல்லது 11 நாள 7 மணி 43 நிமிடம் கழிதது ஏற்படும் இந்த 18 வருடங்களில் 4 லீப வரு டங்கள வருமபோது 11 நாட்களே யும் கணக்கிட வேண்டும். 4

ஸ்ரீ வேங்கடேச ஸுப்ரபாதம்

अत्र्यादिसप्तऋषयस्समुपास्य सन्ध्याम्
आकाशसिन्धुकमलानि मनोहराणि ।
आदाय पादयुगमर्चयितुं प्रपन्नाः
शेषाद्रिशेखरविभो तव सुप्रभातम् ॥

அத்ர்யாதி ஸபதரிஷயஸஸமுபாஸ்ய ஸநதயாம
ஆகாசஸிநதுகமலாநி மநோஹராணி |
ஆதாய பாதயுகமாசசயிதும் பரபந்நா:
சேஷாதரி சேகர விபோ தவ ஸுபரபாதம் ||

பதவுரை : சேஷ அத்ரி சேகர விபோ = சேஷ மலைச் சிகரததில் எழுநதருளியிருககும் பரிபூர்ணனே! அதரி ஆதி ஸபத ரிஷய. = அதரி முதலிய ஏழு ரிஷிகளும; ஸந்த்யாம = காலைச சந்தியை; ஸம் உபாஸ்ய = வணங்கிவிட்டு (உடனே); பாத யுகம் = (உன) திருவடிகள இரணடையும; அர்ச்சயிதும் = (மலரிட்டுத) தொழுவதறகாக; மநோ ஹராணி = மனதைக கவரககூடிய (சிறநத); ஆகாச ஸிந்து கமலாநி = ஆகாச கங்கையில் முளைத்தெழுநத தாமரை மலர்களை; ஆதாய = எடுத்துக்கொண்டு; ப்ரபந்நா: = வநது சேர்ந்து விட்டனா; தவ ஸுப்ர பாதம = உனக்கு நறபொழுது புலருக.

கருததுரை :— வெகு தூரத்திலுளள ஸப்த ரிஷிகளும் காலைக கடன்களை முடித்துக்கொணடு வந்துவிட்டனர். நீ துயிலெழுந்து ஸேவை ஸாதித் தருளுக.

குறிப்பு :— ஸப்த ரிஷி-'ரி'யை ரி. ரு. இரண்டிற்கு மிடையாய் உச்சரிகக.

पञ्चाननाब्जभवषण्मुखवासवाद्याः
त्रैविक्रमादिचरितं विबुधा स्तुवन्ति ।
भाषापतिः पठति वासरशुद्धिमारात्
शेषाद्रिशेखरविभो तव सुप्रभातम् ॥

பஞசாநநாப்ஜபவ ஷண்முக வாஸவாத்யா:
த்ரைவிக்ரமாதிசரிதம விபுதாஸ ஸ்துவந்தி |
பாஷாபதி: படதி வாஸர சுததிமாராத
சேஷாதரி சேகர விபோ தவ ஸுப்ரபாதம ||

பதவுரை :— சேஷாத்ரி சேகர விபோ = திரு வேங்கடத்துறையும் பரிபூர்ணனே! விபுதா: = தேவர்களில் சிறந்தவரும் நல்லறிவுள்ளவருமான; பஞசாநந அப்ஜபவ ஷணமுக வாஸவ ஆத்யா: = அரன அயன கநதன் இந்திரன் முதலியோர்; தரை விக்ரம ஆதி சரிதம் = மூன்றடிகளால் உலகளநதது முதலிய (உனனுடைய) திவ்ய லீலைகளை; ஸதுவந்தி = புகழ்கினறனா; பாஷாபதி: = மொழிகளுககு இறை வனுகிய தேவகுரு (பிருகஸ்பதி); ஆராத் = தொலைவில (வணககததுடன நின்று கொணடு); வாஸர சுத திம = நாட்களுக்குத் தூயமையளிக்கக் கூடிய பஞசாங்கத்தை; படதி = வாசிககிறுர்; தவ ஸுப்ர பாதம = உனக்கு நற்பொழுது புலருக.

கருத்துரை :— அரன் அயன் முதலிய தேவதைகள உன்னுல் தாங்கள் பெறற நன்மைகளைக கூறி உனனைப் புகழகினறனா. காலையில் உன் முன்னிலையில் படிகக வேணடிய பஞ்சாங்கததைத் தேவகுரு படிததுக் கொணடிருக்கிறுர். துயிலெழுநது நீ திருசசெவி சாறற வேணடும்.

குறிப்பு :— பஞச ஆநநன-ஐந்து முகமுள்ளவன் (அரன) - அப்ஜ பவன் (பெருமாள் திருநாபிக்) கமலத்தில் தோன்றியவன் (அயன்). ஷண்முகன் - ஆறு முகங்களை உடையவன் (கநதன்).

ईषत्प्रफुल्लसरसीरुहनारिकेल-
पूगद्रुमादिसुमनोहरपालिकानाम् ।
आवाति मन्दमनिलस्सह दिव्यगन्धैः
शेषाद्रिशेखरविभो तव सुप्रभातम् ॥

ஈஷத ப்ரபுலல ஸரஸீருஹ நாரிகேல
பூகத்ருமாதி ஸுமநோஹர பாலிகாநாம |
ஆவாதி மநத மநிலஸ ஸஹ திவ்யகந்தை:
சேஷாதரி சேகர விபோ தவ ஸுபரபாதம ||

பதவுரை :— ஈஷத் = சிறிது; ப்ரபுல்ல = மலர்நத; ஸரஸீருஹ = தாமரை மலாகளுடையவும; நாரிகேல (தரும) = தென்னை மரங்கள், பூகத் ரும = பாககு மரங்கள; ஆதி = முதலிய மரங்களின ஸுமநோஹர = மிகவும் மனதைக் கவரத்தக்க (மிகச் சிறந்த); பாலிகாநாம = (சிறிது மலர்ந்த) பாளைகளுடையவும்; திவ்ய கந்தை: ஸஹ = சிறநத மணங்களுடன் (உயர்ந்த வாசனையை எடுத்துக்கொண்டு); அநில: = (குளிர்ந்த காலைக) காறறு; மந்தம் = மெதுவாக; ஆவாதி =

வீசுகின்றது; சேஷ அத்ரி சேகர விபோ = திருவேங்கடமுடையானே! தவ ஸுப்ரபாதம் = உனக்கு நல் விடிவு ஆகுக.

கருத்துரை :— பொழுது புலருகின்றது. உனக்கென்றே இம முளரி மலர்கள் முதலியவை சிறுகச சிறுக மலர்கின்றன. குளிர்நத காறறு வீசுகின்றது. நீ துயிலெழுநது இவைகளைக கடைககணிதது அருளல வேணடும்.

उन्मील्य नेत्रयुग मुत्तमपञ्जरस्था
पात्रावशिष्टकदलीफलपायसानि ।
भुक्त्वा सलील मथ केलिशुकाः पठन्ति
शेषाद्रिशेखरविभो तव सुप्रभातम् ॥

உந்மீலய நேத்ரயுக முததம பஞசர ஸதா .
பாத்ராவசிஷ்ட கதலீபல பாயஸாநி |
புகதவா ஸலீலமத கேளிசுகா: படந்தி
சேஷாதரி சேகர விபோ தவ ஸுபரபாதம ||

பதவுரை .— அத = மேலும; உததம பஞசரஸ்தா: = உயாநத கூணடுகளில இருக்கின்றவையும, கேளி சுகா = விளையாட்டினபத்தை உணடுபணணக கூடியவைகளுமான கிளிகள; நேத்ரயுகம் = கண இணையை (இரணடு கணகளையும்); உநமீல்ய = திறந்து; பாதர அவசிஷ்ட கதலீ பல பாயஸாநி = கலங்களில் மிகுந்துள்ள வாழைப்பழம திருக்கன்னல முது (முதலியவை)களை, புகத்வா = புசிததுவிட்டு, ஸலீலம் = களிப்புடன், படந்தி = (உன் திருநாமங்களை) சொலலுகின்றன; சேஷ அத்ரி சேகர விபோ = திருவேங்கடமுடையானே! தவ ஸுப்ரபாதம = உனக்கு நல்விடிவு ஆகுக.

கருததுரை :— உன் திருநாமங்களைக் கூறி உன் பக்தாகளை மகிழ்விப்பதற்காகவே உன் திருக்கோயில் கூணடுகளில வைககப்பட்டிருக்கும ஆடறகிளிகள, நீ முனனிரவு அமுது செய்து கலங்களில் மிகுநதிருககும திருக்கன்னலமுது முதலிய உன் ப்ரஸாதஙகளை உணடு ஆனநதததுடன உன திருநாமஙகளைக கூறுகினறன. நீயும் துயிலெழுநது உன திருநாமங்களின இனிமையைத் துயததல வேணடும.

तन्त्रीप्रकर्षमधुरस्वनया विपञ्च्या
गायत्यनन्तचरितं तव नारदोऽपि
भाषासमग्रमसकृत्करचाररम्यं
शेषाद्रिशेखरविभो तव सुप्रभातम् ॥

தந்த்ரீ பரகாஷ மதுர ஸவநயா விபஞசயா
காயதயநந்த சரிதம தவ நாரதோऽபி |
பாஷாஸமக்ரமஸக்ருத்கரசார ரமயம்
சேஷாதரி சேகர விபோ தவ ஸுப்ரபாதம் ||

பதவுரை :— அநந்த = அழிவற்றவனே! நாரத அபி = நாரதரும; தநத்ரீ ப்ரகாஷ = கமபிகளின உயாவால் (கமபிகள உயர்நதனவாயிருப்பதால்); மதுர ஸ்வநயா = இனிய நாதமுடைய; விபஞ்ச்யா = வீணையுடன (வீணையைக் கையில ஏந்திககொணடு), அஸகருத = அடிக்கடி (விரைவாக); கர சார ரம்யம = கைகள ஸஞ்சரிதது (மீட்டுவதால) இனிதாயிருககும வணணம; பாஷா ஸமக்ரம் = ஆழவாராசாராயாகளால் அகததிய மொழியில அருளிச செய்யப் பெறறமையால பூாததியைப பெறறதும, (மொழிகளுககுப் பூர்த்தியை அளிககக கூடியதும, இன்பமாய் வாய் நிறைநது பேசககூடியதும, உயர்நத மொழிகளில இனிய நடையில் வாணிககபபட்டுள்ளதுமான); தவ = உன்னுடைய; சரிதம = சரித்திரததை, காயதி = பாடுகிறாா; சேஷ அதரி சேகர விபோ = திருவேங்கடததுறையும பரிபூாணனே! தவ ஸுப்ரபாதம = உனககு நல விடிவு ஆகுக.

கருததுரை .— ஓரிடத்தும நிலை பெறறு நின்றறியாத நாரத முனிவரும உன பெருமையில ஈடுபட்டு உன திருககோயிலவாயிலில் நிலைபெற்று நினறு வீணையை மீட்டிககொணடு உன திவய சரிதங்களைப பாடுகிறாா. எழுநது திருசசெவி சாறறியருளுக.

भृङ्गावली च मकरन्दरसानुविद्ध-
झङ्कारगीतनिनदैस्सह सेवनाय ।
निर्यात्युपान्तसरसीकमलोदरेभ्यः
शेषाद्रिशेखरविभो तव सुप्रभातम् ॥

ப்ருஙகாவலீ ச மகரந்த ரஸாநுவித்த
ஜுஙகாரகீத நிநதைஸ ஸஹ ஸேவநாய |
நிர்யாதயுபாநத ஸரஸீ கமலோதரேப்ய:
சேஷாதரி சேகர விபோ தவ ஸுபரபாதம ||

பதவுரை :— உபாநத = அருகிலுள்ள; ஸரஸீ = தாமரை மலாகளின உட்பகுதியிலிருந்து; ப்ருங்க ஆவலீ ச = வணடினமும், மகரநத ரஸ அநுவிதத = (இரவு முழுதும் தாஙகள் பருகிய) தேன குழமபு கலநதுள்ள (தேன பருகி மதிததுப் பாடிய); ஜஙகார கீத நிநதை ஸஹ = ரீஙகாரஙகளாகிய பாட்டின ஒலியொடு, ஸேவநாய = (உன்னை வணஙகித) தொழுவதறகாக; நிாயாதி = வெளிவருகினறது. சேஷ அத்ரி சேகர விபோ = திருவேஙகடததுறையும பரிபூாணனே; தவ ஸுப்ரபாதம் = உனககு நறபொழுது புலருக.

கருததுரை .— பொழுது நனகு புலர்நதமையின் தாமரை மலர்கள நனகு மலர்நதுவிட்டன. இரவெலலாம் குவிநதிருந்த அம மலர்களுள் சிறைகிடநது உன ஸேவையை இழநது வருந்திய வணடினங்கள இப்பொழுது வெளிவநது களிப்புடன் பாடிக்கொணடு உன்னைக் கணடு வணங்க வந்திருக்கின்றன. எங்கும நிறைந்தவனே! துயிலெழுந்து அவைகளின அவாவையும் நிறைவேற்றுக.

(தொடரும்)

வேதங்களும் இராமகாவிய நாயகனும்

இராமாயணததில வேதஙகளின சாரமும், வேத புருஷனுகிய திரு மாலின் அவதாரமாகிய சதபுருஷ னுன இராமபிரானேயும காணகிருேம.

ஸ்ரீராமபிரானுகிய சக்கரவாத்தி யின திருமகனே 'எவர் தர்மததை விட்டு நீஙகுவதிலலேயோ, எவர் தர் மத்தைவிட்டு ஒரு அணுகூட மீறு வதிலலேயோ, அததகைய மனிதனே ஸ்ரீராமன்' எனறு இராவணனே புகழ் கினருன்.

அரககன் மாரீசனும் "ஸ்ரீராமன் தர்மத்தின் மறுபிறபபாகும்" எனறு கூறுகிருன். ஸ்ரீராமன் தாமத்தின் அவதார புருஷன என்று அவரது விரோதிகளும் கூறுகின்றனர். வேதத் தின் பொருள்கள் எல்லாம் இராமா யணத்தில் அடஙகியிருக்கின்றன. வேதங்களின சாரமே இராமாயணம. வேதங்களாக இருககும்பொழுது அவைகளின உபதேசங்கள ஞான மார்க்கத்திற்கு நமமை ஈர்க்கினறன. வால்மீகியின வழியாகவோ, கமபன் மூலமாகவோ, துளசிதாசரின் கவிதை களின் மூலமாகவோ இராமாயணம் அவதரித்த பொழுது, நம்மை, அது தாம மாாககத்திற்கு அழைத்துச செல்கின்றது.

இராமாயணம் என்று கூறும் பொழுது அதில் நான்கு வேதஙகளு டைய சாரத்தையும காணலாம்.

"ரா" என்ற ரகாரம பழைய வேத மான ரிக வேதத்தைக் குறிககும். "ம" என்ற மகாரம சாம வேதத்தை யும், "யா" என்ற யகாரம யஜுர் வேதத்தையும, "ண" என்ற ணகாரம அதர்வண வேதத்தையும் உணாத்து வதாகக் கொள்ளலாம்.

ரிக் வேதத்தில் ஒரு அரசன் எப்படி நாட்டை ஆள வேணடுமெனறும, எந்த விதமாக மககளிடமிருந்து வரி வசூல் செய்ய வேணடுமென்றும், மந் திரிகளே தேர்ந்தெடுக்கும் வழிமுறை களேயும் கணகாணிப்பதை நாம் அறிய லாம்.

நாட்டு மககளுடைய அரசியல் பணபுகளேயும், மககள எபபடி அர சனே மதிகக வேணடுமெனறும், அர சுககு உதவ வேணடிய வழிமுறைகளே யும் ரிக வேதம கூறுகினறது. தசரத சக்ரவாததி ரிக்வேதத்தில கூறியபடி அயோத்தியை ஆணடானென்றும, மக்கள் அரசனிடம எவவளவு அன்பு மும் மதிப்பும வைததிருநதாாகள் எனபதை இராமகாவியததில காண கிருேம. சில முககிய விஷயஙகளில, தசரதன் தன மக்களே கலநதாலோ சிததானென்றும் தெரிய வருகிறது. மககள பிரதிநிதிகளேயும, சிறறரசர் களேயும், பிரபுககளேயும், பெரிய நிலச்சுவானகளேயும கூட்டி தனது மூதத மகனுக்கு (இராமசசநதிர னுககு) பட்டாபிஷேகம செய்யப் போவதாகவும அவாகளுடைய எண் ணத்தைத் தெரிவிககும்படிக் கேட்டுக கொணடான். எல்லோரும தசரனது ஆலோசனேயை ஏறறுக் கொணட னா. ஸ்ரீராமனுக்கு பட்டாபிஷேகம் செய்வதில் அவர்கள தஙகளது ஆனந் தத்தைத் தெரிவித்தனா. தனக்கு மூப்பு வந்துவிட்டதே காரணம் என்று தசரதன கூறியதைக் கேட்டு அனே வரும் அதை வருத்தததுடன ஏற்றுக் கொண்டனர்.

இவவிதமாக ரிக வேதத்தின் சாரததை இராமாயணத்தில பல இடஙகளில் காணலாம. ரிக வேதம் அரசியல தந்திரஙகளேயும் எடுத்துக் கூறுகினறது. சுககிரீவனுக்கு ஸ்ரீ ராமன பட்டம் செயவிதத பொழுது சுக்கிரீவனுடைய அணணன் வாலி யின மகனுகிய அங்கதனுக்கும் இளேய ராஜா பட்டம், ஸ்ரீராமனின ஆலோ சனேயின் பேரில் சூட்டப்பட்டது. அரங்கதனே சாதாரணமாக விட்டு விட்டால் எதிர்காலததில் பல நணபர் களேயும், ஆதரவாளர்களேயும் சேர்த் துக கொண்டு சுக்கிரீவனுக்கு எதிராக புரட்சி நடத்தக்கூடும் என்ற சந தேகம் ஸ்ரீராமன மனதில் தோனறி யிருக்கலாம். அங்கதனேக் காககும் பொறுப்பும் தாரையிடமிருநது சுக் கிரீவனுக்கு மாற்றப்பட்டது.

சாமவேதத்தின சாரததை, குசல வர்கள் இருவரும் பாடிய இராமா யண ஸ்லோகங்களில் காணலாம். இராம காவியத்தை எழுதிய வால மீகி, சுருதி லக்ஷணம பிசகாமல் பல்ராகங்களில் பாட குசலவர்கள கற்றுக் கொணடனர். அஸ்வமேத யாகம செய்து கொணடிருநத ஸ்ரீராம பிரான சிறுவர்கள் பாடின காவியத் தைக கேட்டு ஆனநதம் அடைந்தார். பாடினது தனது சரித்திரமதான் என் றும், பாடியவர்கள தன கண்களே எனவும் அறிநது பனமடங்கு ஆனந்தமடைநதாா.

யஜுர் வேதத்தில் யக்ஞ யம, யாகம், விரதங்கள் நோனபு கள் ஆகியவற்றை அனுஷ்டிகக வேணடிய முறைகளும, வழிகளே யும், அவைகளினுல் அடையும் பலா பலனகளும் கூறபபட்டுளளன. தசர தன்புததிர காமேஷ்டி யாகம, யஜுர் வேதத்தில் கூறியபடி செய்து முடித் தார். அதன் பலனுக திருமாலே, சககரவர்த்தித் திருமகனுக அவ

திரு. எம். கே. ஸ்ரீநிவாசன, பி.ஏ.
சென்னே-39.

தரிததார். தசரதனுடைய துக்கமும களேயப்பட்டது.

நைமிசவனத்தில் ஸ்ரீராமன் செய்த அஸ்வமேத யாகமும் யஜுர் வேதத் தில் கூறபபடும் முறையை ஒட்டியே நடந்தது எனபது யஜுர் வேதத தின சாரம் இராமாயணததில் இருக கிறதெனபதற்குத் தகக சானறு கும்.

அதர்வண வேதம் யுத்தத்தின் முறைகளேயும் வழிகளேயும் வகுத்துக் காணபிக்கின்றன. அஸ்திர உப யோகங்களேயும், உபயோகிக்கும் முறைகளேயும, அவைகளுக்கு இணேந்த மந்திரங்களேயும அது போதிக்கின்றது. கிராதக யுத்தம் நடககக் கூடாது. கதிரவன் மேற்குத் திசையில் மறையும் நேரத்திற்கு

தி. தி. தேவஸ்தானத்தாரின்
ஸ்ரீ பத்மாவதி தாயார் திருக்கோயில், திருச்சானூர்

தினசரி நிகழ்ச்சி நிரல்கள்

காலை

5-00 முதல் 5-30 வரை—சுப்ரபாதம
5-30 ,, 6-00 ,, —ஸகஸ்ரநாம அர்ச்சனை ரூ. 6-00
(நான்கு நபர்கள் மட்டுமே அனுமதிக்கபபடுவா)
6-00 ,, 6-30 ,, —சுததி—முதல்மணி
6-30 ,, 11-30 மதியம்—ஸர்வதரிசனம்
11-30 ,, 12-30 ,, —சுத்தி, 2-வது மணி
12-00 ,, 6-00 மாலை —ஸர்வதரிசனம்
6-00 ,, 6-30 ,, —சுத்தி, 3-வது மணி
6-30 ,, 9-15 இரவு —ஸர்வதரிசனம்
9-15 ,, 9-30 ,, —சுத்தி, ஏகாநதசேவை

காலை

வெள்ளிக்கிழமைகளில்

9-00 ,, 10-00 ,, —அபிஷேகம் (ரூ. 100/- செலுத்தி இரு நபர்கள் பங்கேற்கலாம்)
9-00 ,, 10-00 ,, —அபிஷேக தரிசனம் (ரூ. 2/- நபர் ஒருவருக்கு)

ஆர்ஜிதக் கட்டண விவரங்கள்

1 தரிசனம்—சிறப்பு நுழைவுக் கட்டணம் ரூ. 5/- (நபர் ஒருவர்க்கு)

ஆர்ஜித நைவேத்தியங்கள			ஆர்ஜித சேவைகள	
(அ) பொங்கல்	,,	ரூ. 110/-	(அ) திருச்சி உறசவம	ரூ. 63-00
(ஆ) புளியோரை	,,	ரூ. 100/-	(ஆ) யானை வாகனம	ரூ. 82-00
(இ) தத்யோதனம	,,	ரூ. 75/-	(இ) தோலோற்சவம	ரூ. 160/-
(ஈ) கேஸரிபாத்	,,	ரூ. 180/-	(வெள்ளிககிழமைகளில் மட்டும்)	
(உ) சர்க்கரைப் பொங்கல	,,	ரூ. 135/-	(ஈ) திருப்பாவாடை (கிருஹஸ்தாக்கு 5 கிராம் எடையுள்ள வெள்ளிடாலர் கொடுக்கப்படும்)	ரூ. 2000/-
(ஊ) தோசை	,,	ரூ. 300/-	(அர்சசனை(அஷ்டோத்ரம்)செய்ய விருமபும் பக்தாகள் அதற்கான ரூ. 1-50ககான டிக்கெட்டினைக் கோயிலிலேயே வாங்கிக் கொள்ளலாம். இதுபோது பக்தரின பெயரும், கோத்ரமும் வாசிக்கப்படும்)	
(எ) ஸாகரபாத்	,,	ரூ. 150/-		
(ஏ) ஸீரா	,,	ரூ. 300/-		

* திருப்பதியிலிருந்து 5 கி. மீ. தொலைவிலுள்ள திருச்சானூருக்குப் போய்வர பேருநது வசதியுண்டு.

சிறிது முனபாகவே யுத்தங்களை நிறுத்த வேண்டும். இரவில் யுத்தம செய்யக் கூடாது போன்றவற்றைத் திட்டவட்டமாக அறிவிககின்றது. நிராயுதபாணியாக நிற்கின்ற எதிரியைக் கொல்லககூடாது என்பது அது கூறும ஒரு கொள்கையாகும. இதையேதான் தான செய்த தர்ம யுத்தத்தில் ஸ்ரீராமா கையாணடார். இராம இராவண யுத்தத்தில் இராவணன் தேரிழந்து, படை பகக பலமிழநது, விலலிழநது, மதி இழந்து, சொல இழந்து நிராயுதபாணியாக நிற்குங காலையில் "இன்று போய் நாளை வா" என்று இராமன் பெருந்தன்மையாகக் கூறினர். தாம யுத்தத்திற்கு இது ஒரு சானறுகும. இராமன் மனது வைத்திருநதால் இராவணனை அன்றே அப்பொழுதே கொன்று இருக்கலாம். ஆனுல இராவணனுக்கு இராமன அவகாசம் கொடுத்தார். ஆனுல நல்ல புத்தி கொணடு, நனருக சிநதித்து தான் செய்த தவறை உணர்நது, சீதையை இராமனிடம ஒப்புவித்து விட்டு, மன்னிப்பு கேட்க தவறிவிடடான் இராமன கொடுத்த அவகாசம வீணுகிவிட்டது. இராவணன தலை வணங்காதவன. மாபெரும் காவி; அகங்காரத்தின் அவதாரம். மண் டோதரி எவவளவு மன்றுடியும அவன கேட்கவில்லை. மறுநாள் படையுடன் வந்து இராமனிடம் போரிட்டு மாணடான. சத்தியம் நிலைத்தது. அதர்மம் அழிநதது.

இதே தர்ம யுதததத்தை லக்ஷ்மணன்-இநதிரஜித்து போரில காண்கிறோம். இங்கும் தர்மத்திறகுதான் வெறறி. அதர்ம சின்னமாகிய இராவணனின மகன இந்திரஜிததும் மடிந்தான்.

மேற்கூறிய கூற்றுகளிலிருந்து, வேதங்களின சாரத்தை இராமாயணத்தில் பல இடங்களில் காணலாம்.

கீதை காட்டும் நல்வழி

மோக்ஷ ஸன்யாஸ யோகம்

அதயாயம — 18.

பகுதி — 18.

கேடு இல்லாத காமம் எதுவுமே உலகில் கிடையாது. சுவாசிப்பது மிகவும் சாதாரண, அதே வேளையில, மிக இன்றியமையாத செயல். அந்தச் செயலில் தீமை கலந்துளளது. எப்படி? நாம சுவாசிக்கும் பொழுது நாம உள்ளேயிழுக்கும் மூச்சுக் காற்றினில் எததனையோ நுணணுயிாகள சாகின்றன. அவை நமது ஊனக் கணணிற்குத் தெரியாமலிருக்கலாம். அதுபோல நாம் பருகும் நீரில், உண்ணும் உணவில் நுண்ணுயிர்கள் உள்ளன. ஏன்? நமது உடலிலேயே, குறிப்பாக நமது வயிற்றிலே, குடலிலே எத்தனையோ வகையான பூச்சிகள் உற்பத்தியாகினறன வளாகின்றன மடிகின்றன. அப்படியாயின சுவாசிப்பது ஒரு தீமை கலந்த செயல் என்றாகிறது. அதற்காக நாம் சுவாசிக்காமல் இருக்க முடியுமா? நெருப்பு இருநதால் அங்கே புகையும் இருக்கும. செயல் இருநதால் அங்கே குற்றம் அல்லது தோஷம் இருக்கத்தான் செய்யும். யோகி ஒருவன் எடுத்த கருமத்தை தேவ ஆராதனையாகச செயது முடிப்பான். தனது இயல்புக்கு ஒத்த கருமத்தைச செய்வதுவே முறையாகும்.

தனக்கு அமைந்த கருமத்தை எப்படிச் செய்வது என்பதற்கான விளக்கம் அடுத்த சுலோகத்தில் வருகிறது.

அஸக்த புத்தி: ஸர்வத்ர
ஜி தாத்மா விகதஸ்ப்ருஹ: |
நைஷ்கர்ம்யஸித்திம் பரமாம்
ஸன்யாஸேனுதிகச்சதி || (18-49)

"எப்பொழுதும பற்றற்ற புததியுடையவனும் சிந்தையை அடககியவனும் ஆசையற்றவனுமிருப்பவன் ஸநநியாசத்தால மேலான வினையற்ற பெருநிலையாம் நைஷ்கர்மயஸிததியை அடைகிறான்."

வினைபுரிந்தால் பலன் விளையும என்பதற்காக வினையையே செய்யாமலிருக்க கீதை ஒரு போதும சொல்லவில்லை. மாறாக 'ஓயாது வினையாற்று', 'பலனில பற்றறறு வினையாற்று' என பதுவே கீதையின் சாரமாகும். சும்மா இருப்பது, கடமையிலிருந்து வழுவுவது போன்றவை கீதைக்கு முறறிலும் ஒவ்வாத கருத்துக்களாகும். கர்மயோகி ஒருவன் ஒய்வு ஒழிச்சல் இல்லாது உலக நன்மைககாக இடையறாது வினைபுரிகின்றான். சாதாரண உலகத்தவர் புரிவதைவிட அவன் பன்மடங்கு வினையாற்றுகின்றான். ஆனால் ஒரு வேறுபாடு. உலகத்தவர் எந்தக் காரியம் செய்தாலும பலனில் பறறுக்கொண்டு படப்படப்புடனும் பதைபதைப்புடனும் வினைபுரிவர். ஆனால் கர்மயோகி செய்வதனைத்தும் "கிருஷ்ணார்ப்பணம்" என்ற பாவனையில் சித்தத்தை ஈசன்பால் வைத்து, கரங்களைக் கர்மத்தில் ஈடுபடுத்துகிறான. அப்பொழுது அவன் செயயும் கர்மங்கள் பிறா எதிர்பார்ப்பதைவிட பனமடங்கு நேர்ததியாய் நடைபெறுகின்றன.

அத்தகையவனிடம் மன அடக்கமும், ஆசை அற்றவனாகவுமிருப்பான். சிந்தை சிதறச் சிதற செயலில் ஊக்கமும் திறமையும் குறையும். எண்ணம் ஒருமைப்பட்டால் செயல திறனும் அதிகரிக்கும். நமது அன்றாட வாழ்விலேயே நாம் இதை உணரலாம். பாலத்தில் ஒரு புறத்தில் நீர் வந்து மறுபுறத்தில் அது பாய்ந்து சென்று விழுவது போல யோகியின் மூலம் எணணங்கள் வந்து போகின்றன. எத்தகைய எண்ணங்களானாலும் அவை அவனிடத்து நிரந்தரப் பதிவை ஏற்படுத்தமாட்டா. உலகோர் பொருள் மற்றும் பொனனின் பின்னர் பேயாய் அலைந்து கொண்டிருக்கையில் யோகி அவற்றை வெறுமனே சாட்சி மாத்திரமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பான். சிந்தையை அடக்கும் சீரிய கலையில் அவன் தேர்ச்சி பெற்றவன். இத்தகைய உயரிய மன நிலை மூலம் அவன் வினை கடந்த பெரு நிலை அதாவது நைஷ்கர்ம்ய ஸித்தி என்ற நிலையை அடைந்தவனாகிறான.

ஸித்திம் ப்ராப்தோ யதா ப்ரஹ்ம
ததாப்நோதி நிபோத மே |
ஸமாஸேனைவ கௌந்தேய
நிஷ்டா ஞானஸ்ய யா பரா || (18-50)

பேராசிரியர் டி. கே. நாராயணன்
MSc, M Phil
ஆசிரியர் 'சமயஜோதி' மதுரை.

'குநதியின் புதல்வனே! ஸித்தி அடைந்தவன் ஞானத்தின் உயர்நிலையாகிய பிரம்மத்தை எப்படி எய்துகிறான என்பதைச் சுருக்கமாக என்னிடம் அறிந்து கொள்.'

'மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல் அனைத்து அறன்' என்ற குறளின் வாக்கினை கீதையும் பல இடங்களில் பலவாறாக எடுத்துக் கூறுகிறது. 'ஸித்தி' என்ற வார்த்தை 'பக்குவம்' என்ற கருத்தில் ஈண்டு பயன்படுத்தப்படுகிறது. 'ஸித்தி அடைந்தவன் ஞானத்தின் உயர்நிலையாகிய பிரம்மத்தை அடைகிறான்' என்ற பக

வானது கூற்றிறகு மனத்தில் உளள அனைத்து மாசுக்களையும் அறவே அகறறிப் பககுவமடைநதவன பிரம்மமாகிறுன எனபது பொருளாகின்றது.

இயற்கையில நாம் பெறும் அனுபவங்கள் நம்மை ஓயாது பணபடுததிக்கொணடிருக்கினறன. பூமியின் அடியில் எங்கோ ஆழப் புதைநது கிடக்கும் கரி நாளடைவில் பணபடுததப்பட்டு வைரமாக மாறுகிறது. அது பின்னர் ஆபரணமாக மாறி நம்மவர் காதுகளையும கழுததையும் அலங்கரிக்கிறது. அதன அததகைய அழகின் பின்ஞல் ஆயிரமாயிரம் ஆணடுகள அது பெறற பக்குவத்தை நாம் பொதுவாக நினைத்துப் பாாப்பதில்லை. அதனுடைய "ஸிததி" அது. இநத உதாரணததை நாம ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியிலும பொருத்திப் பார்கக வேணடும. உண்மை புலப்படும்.

மறற உயிாகளின் 'பககுவம்' அலலது 'ஸித்தி' அவற்றில ஸதூல வடிவததுடன அதாவது உடலுடன முற்றுப்பெற்று விடுகிறது. ஆனுல் மனிதனது ஸிததி அவனது மனத்தளவில அமைகிறது. அதுதான மறற உயிர்களுக்கும் மனிதனுககுமிடையில் உளள வேறுபாடாகும. ஒவ்வொரு பிறவியிலும அவனவன செயலகளுக்கேறப சிந்தனைக்கேறப ஒவவொரு மனிதனும் மெனமேலும் பககுவம் அடைகிறுன. எலலா யோக சாதனைகளும 'சித்திவிருததி நிரோதம்' அதாவது 'அலையும் மனததை அடககுதல' எனற மனபபககுவததையே ஆதாரமாகக் கொணடுள்ளன. தூய மனததை உடையவனே ஸித்தன. மனததினில் எநதவித மாசும அற்றவன் பிரம்மத்துக்கு நிகர். அது எப்படி நிகழுமென்பதன விளக்கம் அடுத்த மூன்று சுலோகங்களில் வருகிறது.

புதயா விசுததயா யுகதோ
தருத்யாதமானம் நியம்ய ச |
சப்தாதீன் விஷயான்ஸத யகத்வா
ராகதவேஷௌ வ்யுதஸய ச ‖ (18-51)

'தூய அறிவுடன் கூடியவன் உறுதியுடன தனனை அடககியும், சப்தம முதலான இநதிரிய விஷயங்களைத் துறநதும விருபபு வெறுப்பை விட்டொழித்தும்'.

விவிகதஸேவீ லகவாசீ
யதவாக்காய மானஸ: |
தயான யோகபரோ நித்யம
வைராகயம ஸமுபாச்ரித. ‖ (18-52)

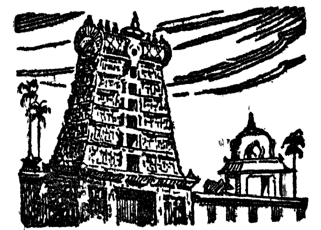
'தனித்திருந்து, உண்டி சுருங்கி மனம மொழி மெய்யை அடக்கி, யாணடும தியானயோகத்தில் திளைத்திருந்து, வைராக்கியம் பூண்டவனுய'

அஹங்காரம பலம் தர்ப்பம
காமம க்ரோதம் பரிக்ரஹம் |
விமுச்ய நிர்மம; சாநதோ
ப்ரஹம பூயாய கலபதே ‖ (18-53)

'அஹங்காரம, வணமை, செருக்கு காமம், கோபம் உடைமை ஆகியவைகளை நீதது மமகாரமற்று சாந்தமாயிருபபவன பிரமமமாவதறகுத் தகுந்தவன'.

சாதாரண மனிதன தெய்வமாக முடியுமா எனற கேள்விக்குரிய பதில் இநத சுலோகங்களில நமக்குக் கிடைக்கிறது.

(தொடரும்)

பிரமபுத்திராவின் புண்ணியம்

தந்தை இட்ட ஆணையைத் தலைமேறகொண்டு பரசுராமர் தன தாய் ரேணுகாதேவியை கோடாலி கொணடு கொனறு முடித்தார் அல்லவா? பெண பாவம்—தாய் பாவம தவறுமா? கையில் பிடித்த கோடாலியைக் கீழே வைகக முடியவில்லை. உடும்பு மாதிரி உறுதியாய் கையைப் பற்றிக் கொணடது. பரசுராமருக்குப் பாதை புரியவில்லை. அங்கும் இஙகும அலைந்தாா. முடிவில் பிரமபுத்திரா நதிக கரையை அடைந்து பிரசசினைக்குத தீாவு கணடார். அழுததமான நம பிக்கையுடன ஆற்றில் இறஙகினுர். முழு வேகத்துடன் மூழ்கி எழுநதார். புறத்திலிருந்த கோடாலி சரிநதது. அகததிலிருந்த பாவம் கரைந்தது. பிரமபுததிராவின புணணியம் அது.

திருக்கோவலூர் — ஆா. சுபபராவ்

துயில கொளளுமுன பிராாத்தனை

"இறைவா! இனறு இதுவரை நான என மனம, சொல், உடல்-ஆகியவற்ருல் செய்த க்ாரியஙகளனைததையும தஙகளுக்கு அர்ப்பணிக்கிறேன. இக்காரியங்கள் அனைத்தையும் என் உடலிலிருந்து செயவித்தவர் தாங்களதானே! எனனை மீணடும் ஸுஷுபதி என்னும் உறக்க நிலைக்கு அழைத்துச் செல்வீராக"!

— மயூரப்ரியா.

நாலாயிரமும் திருவேங்கடமும்

நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம தென் நாட்டில் வைணவப் பெரு மக்களால் பெரிதும் போற்றப்படும சிறநத பக்திப் பனுவல. திருமால திருவருளால் மயர்வற மதிநலம அருளப் பெற்ற ஆழ்வாரகள் அருள் மிக்குப் பாடிய இன் தமிழ்ப் பாககளைக் கொண்டது. இதனுள் திகழும் பாசுரங்கள் ஒவ்வொன்றும் செவிககினிய செஞ்சொல்லாலாயது, சொற்சுவை பொருட்சுவைகளில் சிறந்தது. பிறவித்துயரறுத்து அநதமிழ்ப் பேரின் பத்தை அளிக்கவல்லது. இவ்வாற்ருன் ஒவ்வொரு பாசுரமும் ஒவ்வொரு நூல் எனனத்தக்க மாட்சிமையுற்று 'நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம்' என்று வழங்கலாயிற்று. இவ்வரிய நூல் ஆழ்வார் அருளிச் செயல், திவ்வியப் பிரபந்தம், ஸ்ரீகோசம் என்றும் வழங்கப்படும். இது மக்களின கீழ்மையை அகற்றி மேன்னமயளிக்கும் மறையாய் விளஙகுதலின் இதனைத தென்மொழி மறை என்பர் சான்ருேர். வடமொழி மறையினும் இது சிறபபுடைய தென்பர். வட மொழி மறை பகவானுடைய அனநத கல்யாண குணங்களைப (Auspicious Qualities) பேசத தொடங்கி அக குணங்களை முற்றிலும் சொல்ல முடியாமல மீணடது என்பர்; நம் தமிழ் மறையே 'உயர்வற உயர்நல முடையவன்' (திருவாய1.1·1) என்று அப்பெருமானுடைய கல்யாண குணங்களை முதலடியிலேயே பேசத் தொடங்கித் தெளிவாகக் கூறியுள்ளது. 'பக்திப் பனுவல்' என்ற நூல் வகையில் இதனைப் போனற பெருமையுடைய நூல்கள் இலக்கிய உலகில் மிகச் சிலவற்றைத்தான் சொல்ல முடியும்.

பேராசிரியர், டாக்டர். ந. சுப்புரெட்டியார்,
சென்னை-40

இநதப் பக்திப் பனுவலில் பொய்கையாழ்வார், பூதத்தாழவார், பேயாழவார் என்ற முதலாழ்வார்கள மூவரும்; பெரியாழவார், அவா அருமைத் திருமகள் ஆணடாளும்; குலசேகராழ்வார், திருமழிசையாழ்வார், தொணடரடிப் பொடியாழ்வார், திருப்பாணாழ்வாா, மதுர கவியாழவார், திருமங்கையாழ்வார், நம்மாழவார் ஆகியோரும் ஆகிய பன னிருவர் அருளிச் செய்த இருபத்து மூன்று பிரபந்தங்களும் திருவரஙகத் தமுதனர் இராமாநுசர்மீது பாடியருளிய 'இராமாநுச நூற்றநதாதி' எனற ஒரு பிரபநதமுமாக இருபத்து நானகு பிரபநதங்கள் அடங்கியுள்ளன. ஆணடாள் அரங்கநாதனுடன் ஐக்கியமானபடியால் அவளையும், மாதவனைப் பாடாமல் மானிடரைப் (நம்மாழ்வார்) பாடிய மதுர கவிகளையும் ஆழ்வார்களுடன சேர்க்காமல் ஆழ்வாரகளைப் 'பதின்மர்' என்று பேசும் ஸ்ரீ வைணவ சமபிரதாயமும உணடு. நெஞசை நோககிக் கூறும பாடல் ஒன்றில் முத்தமிழ்க் கவி வீரராகவ முதலியாா, ஆழ்வார்களைப் "பதினமா" என்று கூறுவதும், அவர்களின் அருளிச் செயலகளைப் 'பதின்மர் செந்தமிழ்' என்று வழஙகுவதும் இசசமபிரதாயததை நோக்கியே எனறு கருதலாம்.

"பதின்மர்செநதமிழைநீ படிககிலாய் கேளாய்
படித்தபேர் தாளையும பணியாய்"
(திருவேங்கடககலம்பகம் 24)

என்பது அவர் வாக்கு. திவ்வியப் பிரபந்தத்திலுள்ள பாசுரங்கள் யாவும 108 திவ்விய தேசங்களில் அர்ச்சாவதாரமாக எழுந்தருளியுள்ள எமபெருமானகளைப்பற்றியனவாகும். இப்பாசுரங்களின் பெருமையை வேதாந்த தேசிகர்,

செய்யதமிழ் மாலைகள்நாம்
தெளிய வோதித்
தெளியாத மறைநிலங்கள்
தெளிகின்றோமே, (தே. பி. 40)

(தெளியாத-விளங்காமலிருந்த; மறை நிலங்கள்-வேதப பகுதிகள்)

என்று சிறப்பிததுப் பேசுவர். இவற்றை நாம் பொருளுடன் குரு முகமாகப் பெற்றால் இதுவரை நமக்கு விளங்காமலிருந்த வேத விழுப் பொருளையெல்லாம் நன்கு அறிய முடியும் என்று அறுதியிடுவர் இந்தச் சுவாமி அவர்கள்.

நாதமுனிகள் அடைவுபடுத்தியது :

ஆழ்வார்கள் வீடு பேறு பெற்று நெடுங்காலமான பிறகு கால வெள்ளத்தாலும் போற்றுவாரின்மையாலும் எப்படியோ மறைந்து போன இபபாசுரங்களை நாதமுனிகள் என்ற வைணவப் பெரியார் அரும்பாடு பட்டுத் திரட்டி (சுவையான வரலாறு இதுபற்றி உண்டு) வேத வியாசர் வேதஙகளை நான்காக வகுத்துத் தொகுத்ததுபோல், நாதமுனிகளும் இபபாசுரஙகளை நான்கு தொகுதிகளாககி ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் கிட்டத்தட்ட ஆயிரம பாசுரங்கள் அடங்கியிருக்குமாறு அடைவுபடுத்தினர். பாசுரங்களை அவர் 'இசைப்பா' 'இயறபா' எனப் பிரித்து இசைப் பாககளை மூனறு தொகுதிகளாகவும், இயற்பாககளை ஒரு தொகுதியாகவும் அடைவுபடுத்தி வெளியிட்டார். இத் தொகுதிகள் வருமாறு:

வானது

முதலாயிரம் :

இதில் அடங்கிய பிரபந்தங்களும அவற்றிலடங்கிய பாசுரங்களின் தொகையும்.

1. பெரியாழ்வார் திருமொழி 473; 2. திருப்பாவை 30; 3. நாச்சியார் திருமொழி 143, 4. பெருமாள திருமொழி 105; 5. திருச்சந்தவிருத்தம 120; 6. திருமாலை 45; 7. திருப்பள்ளி எழுசசி 10; 8. அமலனுதிபிரான் 10; 9 கணணிநுண் சிறுததாம்பு 11. ஆக, பிரபநதஙகள 9க்குப பாசுரங்கள் 947.

இவற்றுள பெரியாழ்வார் திருமொழியிலுள்ள 'திருப்பால்லாணடைத்' தனிப் பிரபந்தமாகக கருதும மரபும உண்டு. 1 எணணுள்ளது பெரியாழவாராலும்; 2, 3 எணகளுள ளவை ஆணடாளாலும; 4 எணணுள்ளது குலசேகராழ்வாராலும், 5 எண்ணுள்ளது திருமழிசைப்பிரானுலும்; 6, 7 எணணுள்ளவை தொணடரடிப்பொடிகளாலும்; 8 எண்ணுள்ளது திருப்பாணுழ்வார்ாலும், 9 எணணுள்ளது மதுரகவிகளாலும அருளிச் செய்யப் பெற்றவை.

2 பெரிய திருமொழி :

இதில அடங்கிய பிரபநதங்களும பாசுரத தொகையும் 10. பெரிய திருமொழி 1084; 11. திருககுறுநதாண்டகம 20, 12. திருநெடுந்தாணடகம் 30. இம்மூன்று பிரபந்தங்களும திருமஙகையாழவாரால் அருளிச செய்யப பெறறவை, அடங்கிய பாசுரஙகள் 1134.

3. திருவாய மொழி ·

இதில் அடஙகிய பிரபநதமும் பாசுரத்தொகையும்.13. திருவாய்மொழி 1102. இப்பிரபநதம் நம்மாழ்வாரால் அருளிச செயயப் பெறறதாகும்.

ஆ. இயற்பாத் தொகுதி .

4. இயற்பா :

இதிலடங்கிய பிரபநதஙகளும் பாசுரத தொகையும். 14. முதல திருவந்தாதி 100; 15. இரணடாம் திருவந்தாதி 100, 16. மூன்றும திருவநதாதி 100; 17. நான்முகன திருவந்தாதி 96; 18. திருவிருத்தம் 100; 19. திருவாசிரியம் 7; 20. பெரிய திருவந்தாதி 87, 21. திருவெழுக்கூறறிருககை 1, 22. சிறிய திருமடல் 1; 23. பெரிய திருமடல 1; 24. இராமாநுச நூற்றந்தாதி 108, ஆக, பிரபந்தங்கள் 11க்குப பாசுரங்கள் 701.

இவற்றுள் 14, 15, 16 எணணுள்ளவை முறையே பொய்கையாழ்வார், பூதத்தாழ்வார், பேயாழ்வார் ஆகியோராலும், 17 எணணுளளது திருமழிசைப்பிரானுலும, 18, 19, 20 எணணுள்ளவை திருமங்கையாழ்வாராலும்; 24 எணணுளளது திருவரஙகத்து அமுதனுராலும அருளிச் செய்யப் பெற்றவையாகும.

தொகுதி பற்றிய குறிபபு ·

இவண் கூறப்பெற்ற முதலாயிரம் பெரிய திருவாய்மொழி, இயறபா என்ற பாகுபாடும், பிரபந்தஙகளின் அமைப்பு முறையும் நாதமுனிகள் காலத்தில் ஏற்பட்டவையாகும. பிரபநதங்களின் எணணிக்கை இத்தனை என்பது நாதமுனிகள் காலத்து வழஙகி வநததாகத தெரியவில்லை. திருவரஙகததமுதனுா இராமாநுசா மீது அருளியுள்ள 'இராமாநுச நூறறந்தாதி' இராமாநுசா காலததில் இயற்பாததொகுதியுடன 24-ஆவது பிரபந்தமாகச சேர்ககப் பெற்றது. அக்காலத்திலிருந்து முதலாயிரத்திலுள்ள கணணிநுண சிறுததாமபைப போலவே, இயற்பா இறுதியிலுள்ள 'இராமாநுச நூற்றநதாதி' எங்கணும பெருவழககாக ஓதப் பெறறு வருகினறது. இன்றுள்ள திவ்வியப பிரபந்தத்தின் பிரபந்தஙகளின தொகையும பாசுரஙகளின தொகையும் வேதாந்த தேசிகர் காலத்தில வரையறுத்துக் கூறப் பெற்றவையாகும். தேசிகர் திருபபல்லாணடைத் தனிப் பிரபநதமாகக கொள்ளவில்லை.

பிரபநத வகைகள :

அநதமிழால நற்கலைகள் ஆய்நதுரைத்த திவவியப் பிரபநதஙகள் இருபத்து நானகில 1. முதற் குறிப்பால பெயா பெறறவை அமலனுதிபிரான, கணணிநுண சிறுத்தாமபு ஆகிய(2)2. அந்தாதித தொடையாய் பெயா பெறறவை முதல திருவநதாதி இரண்டாம திருவநதாதி, மூன்றும திருவந்தாதி, பெரிய திருவநதாதி ஆகிய(4)3.முதற குறிபபாலும் அநதாதித் தொடையாலும பெயர் பெறறது நான்முகன் திருவந்தாதி(1) 4. பாடியவாகளால பெயா பெறறவை பெரியாழவாா திருமொழி, நாயசசியாா திருமொழி, பெருமாள திருமொழி ஆகிய (3) 5. அளவால் பெயா பெறறவை பெரிய திருமொழி, திருவெழு கூற்றிருக்கை (2) 6. பாடியவர் பெயராலும் அநதாதித் தொடையாலும பெயர் பெற்றது இராமாநுச நூற்றநதாதி (1) 7. பாவால பெயர் பெற்றவை திருவாசிரியம, திருசசநத விருத்தம் ஆகிய (2) 8. செயலால பெயர் பெற்றவை திருப்பாவை, திருப்பளளி எழுசசி ஆகிய (2) 9. தனமையால பெயா பெறறவை திருவிருததம், திருக்குறுநதாணடகம், திருநெடுநதாணடகம, சிறிய திருமடல், பெரிய திருமடல், திருமாலை ஆகிய (6) 10. சிறபபால் பெயா பெறறது திருவாய் மொழி (1.)

திருவேஙகடததின்மீது மஙகளாசாசனம

108 திருப்பதிகளுள கோயில், திருமலை, பெருமாள் கோயில் (காஞசி) என்ற மூனறும வைணவப் பெருமக்களால் மிகவும் சிறப்பாகப் போற்றப் பெறுவன. நம்மாழ்வாரின் முதற் பிரபநதமான திருவிருத்தத்தில் திருவரங்கம், திருவெஃகா, திருவேங்கடம் என்ற மூனறு திருப்பதிகளின்

பெயர்கள் மட்டிலும் வருவதால் (பாசுரம 28, 26, 31) இவை இச சிறப்புப பெயாகள பெறறதாகப் பெரியோா பணிபபர் இநத மூனறு திவ்விய தேசங்களுள திருமலை (திரு வேஙகடம்) நடு நாயகமாகத திகழ் வது, வடநாட்டுத் திருபபதிகள் பனனிரணடனுள முதலாகக கூறப் பெறுவது. இதனைத திவவிய கவி,

தானே சரணமுமாயத் தானே பலமு
மாயத
தானே குறைமுடிக்குந தன்மையான-
தேனேய்
திருவேங் கடநதெழுதேந நீய
விபூதிக்குள்
கருவேம கடநதனெமிவ் வாழவு.
(நூற திருப. அந்தாதி-96)

[சரணம்-உபாயம; பலம்-உபேயம்; தேன்ஓய-தேன நிறைநத, தியவிபூதி- லீலா விபூதி; மருவேம்-பொருந்தேம] எனறு சிறப்பித்துப் பாடுவா. வேதாநத தேசிகரும,

கண்ணனடி யிணையெமக்குக காட்டும
வெறபு;
கடுவினையர் இருவரையும கடியும
வெறபு;
திண்ணமிது வீடெனனத் திகழும
வெறபு;
தெளிந்தபெருந் தீாத்தஙகள
செறிந்த வெறபு;
புணணியத்தின புகல்இது எனப
புகழும் வெறபு;
பொனனுலகிற போகமெலாம
புணாககும வெறபு;
விணணவரும மண்ணவரும் விரும
பும வெறபு;
வேங்கடவெற்பு எனவிளங்கும
வேத வெறபே.
(தே. பி. 82)

[குடியும் - ஒழிககும்; திணணம்- உறுதி; செறிநத-நிறைநத; புகல்- இருப்பிடம்; பொன உலகு - பரம பதம, புணர்ககும்-அடைவிககும.] என்று போறறிப் புகழ்வர்

இத்தகைய பெருமை வாய்நத திரு வேஙகடத்தைப் பறறிய பாசுரங்கள் 213 திவவியப பிரபநதததில் உள் ளன. இவற்றைப் பாடியவர்கள் பதின்மா; பத்து ஆழ்வார்கள் எந் தெந்த ஆழ்வாாகள் எத்தனை எத் தனைப பாசுரஙகள் அருளியுளளனர் எனபதன விவரம

1	பொயகையாழவார்	10 பாசுரம
2.	பூததததாழ்வாா	9 ,,
3.	பேயாழவாா	19 ,,
4.	திருமழிசையாழவாா	15 ,,
5.	திருபபாணுழவார்	2 ,,
6.	குலசேகராழவாா	11 ,,
7.	பெரியாழவாா	7 ,,
8.	ஆணடாள	16 ,,
9.	திருமஙகையாழ்வாா	62 ,,
10.	நமமாழ்வாா	62 ,,
	மொத்தம்	213

திருவேங்கடததைப் பற்றியும் அஙகு எழுநதருளியிருககும் நெடி யோனைப் பறறியும் ஆழவார்கள் பெறற அநுபவததை நாமும் பெற முயல்வது நம் கடமையாகும். இம் முயறசியில் ஈடுபடுவதற்கு முன்னர் வைணவததத்துவததைப்பறறிய ஒரு சிறு குறிபபினை மனத்திலிருத்த வேண டும. வைணவத தததுவம் சித்து, அசித்து, ஈசுவரன என்று மூவகைப் பட்டிருக்கும. இதனைத 'தத்துவத் திரயம்' (திரயம் மூனறு) எனறு வழங்குவா வைணவப் பெருமக்கள. சிததும அசித்தும ஈசுவரனுக்கு உட லாக அமைந்திருக்கும இந்த உறவினை 'சரீர-சரீரி பாவனை' எனறு போறறி யுரைபபர் அப்பெருமக்கள். அசிததும் எமபெருமான படைப்பாதலால், அது வும வழிபாடடிறகுரியது.

செனறு சோதிரு வேஙகட மாமலை
ஒனறு மேதொழ நமவினை ஓயுமே.
(திருவாய 3,3:8)

என்ற நமமாழவார் பாசுரம் இக கருததிற்கு அரண செய்வதாக அமை கினறது. அசித்தின் பெயரைச் சொன்னவுடனேயே எமபெருமான மன மகிழநது நமக்குத் திருவருள் பாலிககும் பெருமை பேசப்படு கினறது.

திருமா
மலைனமே ரிமை
திருமால வநதுளள
நெஞ்சுநிறையப புகுந
(திருவாய 1ட.

எனற திருவாய் மொழிப் பாசுரம் இதற்குச சானருக நிற்கின்றது. திரு வேஙகட மாமலை பறறிய நமமாழ் வாரின,

'அகலகிலலேன இறையும' எனறு
அலர்மேல மஙகை உறைமாாபா!
நிகாஇல புகழாய' உலகமமூன்று
உடையாய எனனை ஆளவானே!
நிகர்இல அமரா முனிககணஙகள
விருமபும் திருவேஙகடததானே!
புகலஒனறு இலலா அடியேனஉன்
அடிககீழ அமாநது புகுநதேனே.
(திருவாய் 6.10:10)

எனற பாசுரம சரணுகதித தத்து வததை விளககுவதாக அமைகினறது. இதில், 'நிகரில் புகழாய' என்பதனுல் வாதசல்யம் என்னும் குணத்தையும், 'உலகம் மூனறு உடையாய' எனப தனுல் சுவாமித்துவம் எனனும் குணத் தையும 'எனனை ஆழவானே' என் பதனுல் சௌசீல்ய என்னும் குணத் தையும 'திருவேங்கடத்தானே' என் பதனுல் சௌலப்பியம என்னும் குணத்தையும தெரிவிப்பதாகப் பெரி யோர் பணிபபா. பிராட்டியின் புருஷ கார பலததாலே ஈசுவரனுடைய சுதந்திரத் தன்மை மாய்நது இந்த நானகு குணங்களும் தலை எடுககின றன. இநத நானகையும பறறுசாகக் கொணடு சேதநன ஈசுவரனைப் பற்று கின்றுன். இநத நான்கு குணங்களுள் சௌலப்பியமே தலை சிறநதது. காரணம், இநதத திருக்குணத்தைத்தான் அர்சாவதாரததில காண முடியும். சௌலப்பியததிறகு எலலை நிலம் அர்ச்சாவதாரமாகையாலும (முமுட் சுப்படி-139) இநத அவதாரத்தைக் கணடு பறறுகைககு எளிதாக இருப் பதனுலும சரணுகதிக்கு இஃது எளி தாக அமைகினறது.

தருமலையில் தங்கு வசதிகள்

திருமலையில் உள்ள தி தி. தேவஸ்தானத்தாரின் தங்கு வசதிகளின வாடகைக் கட்டண விவரங்கள்.

குடில்கள் வகை	வாடகை விவரங்கள் (நாள் ஒன்றிறகு)
சிறப்பு வகை குடில்கள	ரூ. 100/-
டி. பி. உட்குடில்கள்	70/-
டி. பி. வெளிக்குடிலகள, III-வது வரிசையும சேர்தது	
'ஏ' பகுதி (வெந்நீர் வசதி உள்ளது)	20/-
'பி' பகுதி (வெந்நீா வசதி இல்லாதது)	12/-
வி. வி. சி. மற்றும் எம். பி. சி. 31 மற்றும 26	70/-
எம். பி. சி. 'ஏ' பகுதி (வெநநீர் வசதியுடன்)	20/-
எம். பி. சி. 'பி' பகுதி (வெந்நீர் வசதி இல்லாதது)	12/-
டி. பி. அறைத்தொகுதிகள் மற்றும் ஏ. டி. சி. அறைத தொகுதிகள்	
வெந்நீர் வசதியுடன	15/-
வெந்நீர் வசதி இல்லாதது	10/-
ஏ. டி. சி. கீழ்த்தளம	
'ஏ' பகுதி	30/-
'பி' பகுதி	30/-
எஸ். எம், சி.; எஸ. என். சி.; ஏ. என். சி.; ஜி. என். சி.; எச். வி. சி.	
'ஏ' பகுதி வெந்நீர் வசதி இல்லாதது	12/-
'பி' பகுதி வெந்நீர் வசதி இல்லாதது	12/-
எச் வி. டி, சி. அறைத்தொகுதிகள் (ஒவ்வொன்றும்) வெந்நீர் வசதியுடன்	25/-
எச. வி. டி. சி. அறைத்தொகுதிகள் (ஒவ்வொன்றும்) வெநநீர் வசதி இல்லாதது	12/-
பெரிய அறைததொகுதியுடன் கூடிய எச். வி. சி. விருநதினா விடுதி — வெநநீர் வசதியுடன	50/-
சிறிய அறைத்தொகுதியுடன் கூடிய எச. வி. சி. விருந்தினா விடுதி வெநநீா வசதி இல்லாதது	25/-
எஸ். வி. விருந்தினர் விடுதி பெரிய அறைத்தொகுதி (வெந்நீர் வசதியுடன)	70/-
எஸ். வி. விருந்தினா விடுதி மூலை அறைத்தொகுதி	60/-
எஸ். வி. விருந்தினர் விடுதி மற்றைய அறைததொகுதி	50/-
என். ஜி. விருந்தினா விடுதி I & II	
மூலை அறைத்தொகுதி	60/-
மற்றைய அறைததொகுதிகள	50/-
எச ஆா. ஜி. முழு குடில்	250/-
எஸ. வி. விருந்தினர் விடுதி	
பெரிய அறைத்தொகுதி எண; 9 மறறும சிறிய அறைத்தொகுதி எண்: 7 மற்றும 8	750/-
பெரிய அறைத்தொகுதி எண்: 1 மற்றும் சிறிய அறைததொகுதி எண்: 6	750/-
சிறிய அறைத்தொகுதிகள் எண்· 2, 3, 4, 5, (ஒவ்வொன்றும்)	250/-
ஸ்ரீநிகேதன் (ஒவ்வொரு அறைத்தொகுதி) (எஸ். பி. நகர் விருநதினர் விடுதி எண்: 4)	250/-
இந்திரா விருநதினர் விடுதி (ஏ. சி.) ஒவ்வொரு அறைததொகுதி (எஸ. பீ. நகா விருந்தினர் விடுதி எண 2)	250/-
பாலகுடீரம் (ஏ.சி.) ஒவ்வொரு அறைத்தொகுதி (எஸ. பி. நகர் விருந்தினா விடுதி எண· 3)	250/-
கோகுலம் (ஏ. சி.)	500/-
டி. பி. சி. மறறும் ஏ. டி சி. குடில்களில் முதல்தளம் முழுப்பகுதி	60/-
அரைப்பகுதி	30/-
எஸ். என. விருந்தினா விடுதி (அறைததொகுதி ஒனறிற்கு)	50/-
ராம பகீச்சா விருந்தினா விடுதி (அறைத்தொகுதி ஒனறிற்கு)	50/-
திருமணக்கூடஙகள்	
எஸ எம சி 260, 266, 267, 272. ஒவ்வொரு குடிலுககும நாள ஒனறிறகு	75/-
ரூயா 248	100/-
கோகினேனி 226	100/-
சிதம்பரம செட்டியாா குடில்	125/-
ஏ டி. சி. 99	100/-
டி. பி. சி. 71, 136, 152	75/-
பாலாஜி திருமண மணடபம	500/-
சீதாராம திருமண மண்டபம்	1000/-

ஸ்ரீ இராம நாம தாரகம்

தாரகம் என்றால் கரையேற்றுவது என்று பொருள். உலகத்து உயிர்களைக் கரையேற்றுவது. இராமனுக்கும் மூத்தது இராம நாமம். ஜீவராசிகளை ஜபிக்கச் செய்து சக்தியையும், புத்தியையும் அளிக்கும் ஜகத் காரணனை பரப்ருஹ்மத்திற்கு இராமன் என்ற நாமம் உண்டு என்று உபநிடதங்கள் கூறும் பரம்பொருளின் உடபொருளான அழியா அழகுடையவன் என்ற கருத்துள்ள இராம நாமத்தை வசிஷ்டர் தசரத குமாரனுக்குச் சூட்டினர். எத்தனையோ கோடி நாமாக்கள் இருப்பினும் 'நாம கரணம் ததாகரோத' என்று வால்மீகி கூறுவதுபோல இராம நாமம் தாஸரதிக்கு வைக்கப் பட்டது. தாரக நாமத்தைப் பற்றி சாரதா திலகம் என்னும் மந்த்ர சாஸ்த்ரம் கூறும்போது 'ராமாக்யம் ப்ரோச்யதே பதரம் தாரகம் மதுவத் ஹிதம்' என்று கூறுகிறது. இதில் 'ஒரு வியாதியஸ்தனுக்கு மருந்தே தேனால் எப்படியோ அவ்விதம் ஸம்ஸார மனோ வியாதியான கவலையால் பீடித்த நமக்கு தேனே மருந்தாவது போல 'இராம' எனும் மந்த்ரம் அமைகிறது' என்கிறார்.

வாழ்நாள் முழுவதும் பாபம் செய்து நாம் மரிக்கும் போதாவது இராம நாமத்தை ஜபித்தால் தாரகமாகிய அது நம்மை கரையேற்றும் என்று சதாசிவ ப்ரும்மேந்திரர் கூறுகிறார். துளசிதாஸர் 'பிதற்றி பிதற்றி காலங்களை வீணாக்கி இறுமாப்படையும் பித்தர்களாகிய ஜீவன்களே! போனது போகட்டும்! கவலையை விட்டு ஒழியுங்கள்! நீங்கள் உய்ய ஒரே வழி இராம நாமம்' என்கிறார்.

இந்த இராம நாமத்தை 96 கோடி முறை ஜபித்து இராமனை நேரில் கண்ட சத்குரு தியாக ப்ரும்மம் வால்மீகியின் அவதாரமே. இவர் 'தாரக நாமமு', 'சுகியெவரோ' என்ற கீர்த்தனைகளில் முற்பிறவி பாக்யம் உள்ள ஜீவன்களுக்கே இராம நாம ஜபம் இப்பிறவியில் வாய்க்கும் என்கிறார்.

ஸ்ரீவித்யா மந்த்ரம், அஷ்டாக்ஷரம் பஞ்சாக்ஷரம், காயத்ரி முதலிய மந்திரங்களின் சாரம்தான் இராம நாமம். சைவ, வைணவ, மாத்வ சம்பிரதாயத்தினரை ஒன்று படுத்தி அபேதானந்தத்தை அளிப்பது தாரக நாமம்.

காயத்ரி மகா மந்திரத்திற்கு ரிஷி விஸ்வாமித்திரர். இவர் எல்லா மந்திரங்களும் கைவரப் பெற்றவர். ஆனால் அவை எவையும் அவரை காமம், குரோதம் லோபம், மோகம் முதலிய கெட்ட குணங்களிலிருந்து கரையேற்றவில்லை. அவர் உபாஸித்த காயத்ரி மந்திரத்தின் தாயாகிய காயத்ரி தேவி அவர் மனதிற்குள் புகுந்து 'பரப்ரும்மமே இராமன் வடிவில் தசரத குமாரனாக பிறந்திருக்கிறது. எனவே அயோதிக்குச் சென்று அதை அடைவாயாக' என்று ஆக்ஞாபிக்கவே தசரதனிடம் வந்து இராமனை அழைத்துச் செல்கிறார். தான் கற்ற வித்தைகள், மந்திரங்கள் அனைத்தையும் பரப்ரும்மமான இராமனுக்கு அர்ப்பணித்து விட்டுப் பதிலுக்கு இராமநாமத்தை மட்டும் தனக்குரியதாகப் பெறுகிறார் இராமனுக்கு மணம் செய்து விட்டு தாரகத்தை ஜபிக்கவே ஹிமயமலைக்குத் தனித்துச் செல்கிறார் என்று இராமாயண பாஷ்யகாரர்களில் ஒருவரான மகேஷ்வர தீர்த்தர் கூறுகிறார்.

திரு. பி. சுந்தரராமன் M.A. B.Ed.,
பழமார்னேரி

துயர் துடைத்த திருமஞ்சனம்

உறையூரை ஆண்ட சோழ மன்னன் ஒரு சமயம் திருவானைக்காவல் உறையும் ஜம்புகேசுவரருக்குத் தன் மனைவி அணிந்திருந்த முத்தாரத்தைச் சூட்டி அலங்கரிக்க ஆசைகொண்டு மனைவியுடன் கோயிலுக்குப் புறப்பட்டான். கோயில் அருகில் காவேரியில் அவ்விருவரும் நீராடப் புகுந்தார்கள். அரசியார் நீராடும்போது அவர் கழுத்தில் அணிந்திருந்த முத்தாரம் நதியில் நழுவி நீரில் மூழ்கியது. அரசன் மிகவும் வேதனை அடைந்தான் கோயிலுக்கு விரைந்து சென்று இறைவனை இறைஞ்சி நின்றான். நல்ல நேரம் அது. அப்புலிங்கத்துக்கு அபிஷேகம் நடந்து கொண்டிருந்தது. திருமஞ்சனத்துக்காக காவேரியிலிருந்து கொண்டு வந்த தீர்த்தம் அது. திருமஞ்சனக் குடத்திலிருந்து ஒரு முத்தாரம் இறைவன் திருமுடியில் இறங்கி இயல்பாக அலங்கரித்தது. அரசியார் காவேரியில் தவறிய முத்தாரமே அது. அரசனும் உடன் இருந்தவர்களும் (அக்காட்சியைக் கண்டு) வியந்து நின்றார்கள். இறைவனின் திருவிளையாடலை எண்ணி எண்ணி உள்ளம் பூரித்தார்கள். இந்நிகழ்ச்சியை சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் தாம் இயற்றிய தேவாரத்தில் பாடி மகிழ்கிறார்.

திரு. ஆர். சுப்பராவ்—திருக்கோவலூர்.

எங்களை நீ பாராய்!

பொழுதுகள மலருது! புதுயுகம் புலருது!
தொழுதிடும் கணணோடு அழுதிடும மனதோடு
குழுமிடும பகதர்தம் குறைநீக்கி அருளிடும
எழுமலை நாதனே! எஙகளை நீபாராய்!!

எளிமை ததும்பிடும இயற்கை வரம்போடு
வளமை அரும்பிடும புதுமை வாழ்வோடு
செழுமை சிரித்திடும் பெருமை சிருஙகரிததிடும
திருமலை தேவனே! எஙகளை நீபாராய்!!

சததியதது நெறிதனிலே சநதோசம் நிறைநதிட
எததனிககும உலகினிலே அததனுநதன அருளாலே
திததிககும் அன்பாலே சித்தமெலாம உன்பாலே
எததிககும இறைவனே! எஙகளை நீபாராய்!!

நாடியெலாம 'நாராயணு' 'நாராயணு' எனறுவகக
தேடிவநத ஏழைகளெலாம் தெவிட்டாமல தரிசிகக
கூடிநினற பாமராதம பாவமெலாம பறகக
படியளநதிடும பரமாதமனே! எஙகளை நீபாராய்!!

பூககபூக்க வானமெனும நநதவனம அழகுபூரித்தும
பறிககபறிகக மலரான பாவஙகளால் அாசிததும,
மனனிககிற மாதவனே! பாவிகளை இரட்சிகக
புனனகைககிற பூபாலனே! எஙகளை நீபாராய!!

கலியுகமேகம் கலைநதிட செயதிடும கல்கிவேநதனுய்
நிலவுலகின் நீதிதெய்வமாய தலமான திருபபதியில
அலமேலு மஙகையோடு அருளபுரியும் நினனோடு
நலமாக ஆட்கொளள எஙகளை நீபாராய்!!

குடநதை இரா. லக்ஷ்மிபரியன—திருச்சிராப்பளளி-19.

"ராமேததி மதுராம் வாணீம, விச்வா
மிதரோபய பாஷதா"

எனறு கூறும வால்மீகி அடிககடி தாரகமாகிய இராமநாமத்தையே விசுவாமித்திரா ஜபிததாா எனற கருததைப பெற வைககிறா. இவ்விதமே அகலிகை, சபரி, தாரை, விராதன், கபநதன, மாரீசன முதலிய யாவருககும நனமை விளைவித்தது இராம நாமமே சுநதர காணடம முழுவதும் இராம நாமத்தின் பெருமைதான். இராம நாமம், ஹனுமானை நிமிட நேரத்தில கடலை தாணட வைத்தது. ஆனால அநத இராம நாமததிறகு உரிய இராமனே கடலைத் தாணட தவமிருநது அணை கட்டி அரிதில் முயனறு கடலைக கடநதான. எனவே இராமனைவிட அவன நாமத்திறகுப பெருமை அதிகம. இதை ஹனுமானே சீதையிடம பிறகு கூறுகிறா. கணையாழியை சீதையிடம கொடுக்கும பொழுது,

"இராமநாமஙகிதமிதம பஸய"

'நானே குரஙகு, எனனை இநத பெரிய கடலைத்தாணட வைதத இநத இராம நாமாவுடன கூடிய, இராம நாமம பொறிதத இநத மோதிரததைப பாருங்கள்" என்கிறா்.

வடகோடியில உள்ள காசிககும், தென கோடியில் உளள இராமேஸ்வரத்திற்கும் விசேஷ மகிமை உண்டு என்றால் அது இராம நாம தாரகத்தின் பெருமையே ஆகும். 'வலையில் சிக்கிய மீன் அலலது மான விடுதலை அடைநதாலும் அடையலாம். ஆனால் கவலையில் சிககியவர் விடுதலை அடைய முடியாது. அவர்களையும விடுதலை செயய ஒனறு உணடு என்றால அது தாரகமே'. (தத்பரம் தாரகம் நாம) என்று பரமேசவரனே பார்வதி தேவிக்கு காசியில் உபதேசிததாா.

"ஒளியதான காசிமீதில் வந்து தங்கு
வோா கெலலாம
தெளியதான ஜோதிமேனி விசவனாத
நானவன
தெளிவு மஙகை உடனிருநது செபபு
கின்ற தாரகம
ஒளியதான ராமராம, ராமவெனனும
நாமமே."

எனறு சிததா பாடல கூறுவதின மூலம், காசியில முகதி அடைவோரின வலககாதில பார்வதி உடனுய பரமேச்வரன இராம நாமததை உபதேசித்தே அவாகளுககு முக்தியளிககிறாா் என்ற செயதி புலனாகிறது.

கும்பகோணம் அருகில உள்ள கோவிநதபுரததில மஹா சமாதி அடைநதுள்ள காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதிகள் ஸ்ரீ போதேநதிரா சமாதியில் நிசபதமான இரவு நேரஙகளில இடைவிடாது இராம நாமம ஒலிதது வருகிறது எனறு பல அனுபவஸதாகள் கூறுகினறனா. இவர் ஜீவதசையில இருநதபோது இராம நாமததை உலகெங்கும பரபபினாா்

வசிஷ்டா 'இராமா' எனறும, கௌசலயை 'இராம பதரா' என்றும, தசரதா 'இராமசநதிரா' எனறும, தேவாகள 'வேதமே' எனறும, கோசல தேச மககள 'ரகுநாதா' எனறும, சீதாதேவி 'ஹேநாதா' எனறும், மிதிலை வாசிகள 'சீதாபதி' எனறும் இராமனை அழைதத பாககியசாலிகள். இராமனை வேணடி நாமும பல நலனும பெறுவோமாகுக!

ராமாய ராமபதராய ராமசநதிராய
வேதஸே ||
ரகுநாதாய நாதாய ஸீதாயா
பதயே நம ||

ஆய்ச்சியர் குரவையில் அவதார மகிமை

'அவதாரம்' என்ற சொல்லுக்கு 'இறங்குதல்' என்று பொருள். உயர்ந்த நிலையிலிருந்து தாழ்ந்த நிலைக்கு வருதல் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். நல்லோரைக் காக்கவும் பொல்லாரை அறவே ஒழிக்கவும் அறத்தை நன்கு நிலை நிறுத்தவும் இறைவனது அவதாரம் நிகழ்கிறது. காலத்தின் இயல்பிற்கும் மனிதனுடைய போக்கிற்கும் ஏற்றவாறு புதிய அற நெறிகளைக் காட்டி மக்களைப் பரம்பொருளிடம் சேர்த்தலும் அவதாரத்தின் நோக்கமாகும்.

இந்து சமயத்தில் முப்பெருங் கடவுளருள் காத்தற் கடவுளாக விளங்கும் திருமால், உயிர்கள் இவ்வுலகத் துன்பத்தினின்று உய்வதற்காகப் பல அவதாரங்கள் எடுத்துள்ளார். உலகத்திலே எவ்வப்பொழுது அறம் தேய்ந்து அல்லவைப் பெருகுகின்றனவோ அப்பொழுதெல்லாம் தன்னைத் தானே இறைவன் படைத்துக் கொள்கிறான். இதனை,

பரித்ராணாய ஸாதூனாம் விநாசாய ச துஷ்க்ருதாம்|
தர்மஸம்ஸ்தாபனார்த்தாய ஸம்பவாமி யுகே யுகே ||

எனக் கீதை கூறும்.

'நல்லோரைக் காக்கவும் அல்லோரைக் கரந்தொடுக்குவதற்கும், தர்மத்தை நிலைநாட்டுவதற்கும் நான் அவதரிக்கிறேன்' என்பது அதன் பொருள்.

களை தலைநிமிர்ந்து வளர்ந்து பயிர்களை அழிப்பது போன்று நல்லவர்களுக்கிடையே தீயோர்கள் தோன்றி பெருந்துன்பம் விளைவிக்கின்றனர். உலகில் தீயவர்களுடைய கூட்டம் பெருகி விட்டால் அவர்களிடையே தர்மம் நிலைக்காது; மாறாக அதர்மமே நிலைக்கும். எனவே, போர், கொள்ளை நோய், வறுமை, பஞ்சம் இவை வாயிலாகப் பகவான் அவர்களுக்குத் துன்பத்தை யூட்டுகிறார். துன்பம் ஒன்றே மக்களைச் சீர்திருத்துவதற்குச் சிறந்த வழியாகும். மரணத்தின் வாயிலாக அவர்களில் பெரும்பான்மையோரை ஒதுக்கித் தள்ளுதலும் அவசியமாகிறது.

குணங்கள் மூன்று வகைப்படும். அவை இராஜசம், தாமசம், சத்துவம் என்பன. இவற்றுள் இராஜசகுணமும், தாமச குணமும் அதிகரிக்கப் பெறும்போது மக்கள் அதர்மத்தில் ஈடுபடுகின்றனர், அப்போது துன்பம் பெருகுகின்றது. ஆதலால் அவர்களுடைய தொகையைக் குறைத்தல் வேண்டும். சத்துவகுணத்தில் இருப்பவர்களை ஓம்புதல் அடுத்தபடி நிகழ்கின்றது. இங்ஙனம் இம்முக்குணங்களுக்கிடையில் தாரதம்மியம் ஓரளவு சமப்படுவதாகிறது. இதைத்தான் அவதார புருஷர் செய்து வைக்கின்றனர். அவதாரத் புருஷர் வேறு, திருமால் அவதாரம் வேறு.

அவதார புருஷர் ஈசுவரனால் அனுப்பப்படும் மனுஷ்ய தூதர் ஆவர். அவர் பெரிய சக்கரவர்த்தியின் பிரதிநிதி போன்றவர். தொலை தூரத்தில் நடக்கும் கலவரங்களை அடக்கச் சக்கரவர்த்தி செல்ல இயலாதாகையால் தன் பிரதிநிதியை அனுப்பி அமைதியை நிலைநாட்டுவதுபோன்று, எங்குத் தர்மம் தாழ்ந்து அதர்மம் ஓங்குகின்றதோ அங்கு இறைவன் தன் அவதார புருஷனை அனுப்பித் தர்மத்தை நிலை நிறுத்துகின்றார்.

திருமால் அவதாரங்களுள் பத்தே மிகச் சிறந்ததும் யாவரும் போற்றக் கூடியதுமாகும். அதை தசாவதாரம் என்பர். பெரியாழ்வார் அவற்றை,

" தேவுடைய மீனமாய் ஆமையாய்
ஏனமாய் அரியாய் குறளாய்
மூவுருவில் இராமனாய் கண்ணனாய்
கற்கியாய் முடிப்பான் கோயில் "

எனக் கூறுகின்றார்.

இப்பத்து அவதாரங்களும் மனிதப் பரிணாம வளர்ச்சியை விளக்குவனவாய் அமைந்து விளங்குவதாகவும் அறிஞர் கூறுவர். முதலாவது படி நிலையினைத் தாழ்ந்த பிறப்புக்களான மீன், ஆமை, பன்றி முதலியவை விளக்குகின்றன. இரண்டாவது படி நிலையினை விலங்கு முகமும் மனித உருவமும் கலந்த நரசிங்க அவதாரம் விளக்குகின்றது. மூன்றாவது நிலையினை மனித அம்சத்தோடு பிறந்து பழி வாங்கும் கொடிய குணமுடைய அவதாரமாகப் பரசுராம அவதாரம் விளங்குகின்றது. அடுத்தது தூய நற்

கோவி. நரசிம்மன் எம்.ஏ.,எம்ஃபில.,
திருப்பதி.

பண்புகளின் உறைவிடமாக இராமவதாரம் விளங்குகின்றது. விருப்பு வெறுப்பு இல்லாது தர்மத்தை நிலைநாட்ட அதர்மத்தை அழிப்பதே கிருஷ்ணாவதாரமாகவும், ஒழுங்கின்மையை வெட்டி வீழ்த்தும் வாளொடு தோன்றும் அவதாரமாகக் கல்கி அவதாரமும் விளங்குகின்றன. மனிதத் தன்மை வாயிலாகத் தெய்வாம்சம் வெளிப்படும் சிறப்பினை அவதாரங்களால் அறிய முடிகின்றது. இந்த அவதாரங்களுள் வாமன அவதாரமும் இராம அவதாரமும் கிருஷ்ண அவதாரமும் நரசிங்க அவதாரமும் சிலப்பதிகாரத்தில் சிறப்பாகப் பாடப் பெறுகின்றன.

சிலப்பதிகாரத்தில் பதினேழாவது காதையாக அமைவது ஆய்ச்சியர்

குரவையாகும். இளங்கோவடிகள் திருமாலின் புகழை, தெய்வத்தன மையை விளககுவதற்காகவே இக் காதையை அமைத்தாரெனில் அது மிகையாகாது இதில திருமால குறித்துப் பல கருத்துககள் கூறப் பெற்று இருந்தாலும அவதார மகிமை பறறியே மிகச் சிறபபாகச் சொலலப்பெற்றுள்ளது.

மூவுலகும ஈரடியான் அளந்தோன்

பிரகலாதன பேரன் மாபலிச சக்ரவர்த்தி ஆவான சிறநத விஷ்ணு பகதன். பிரமமாவை நோக கித் தவம் புரிநது வரங்கள பெற் ருன். மிகுந்த வரங்கள பெற்ற அகஙகாரததினுல் தேவேநதிரனை அவன பதவியிலிருநது துரததிவிட் டுத் தேவர்களுககுத தலைவனுக விளங்கினுன.

இதையறிநத தேவேந்திரன தந்தை காசிபா திருமாலை நோககித தவஞ் செய்ய, திருமால 'அதிதி கற பத்தில தோன்றி இநதிரனுக்கு மீண டும் அருள் செயகிறேன' எனறு கூறி ஞர். அதனபடி சிறிது காலததிற குப்பின அதிதியின் வயிற்றில் மகா விஷ்ணு தோன்றினுர். உபேந்திரன எனும பெயரில் வளர்நது வரலா ஞா. வாமன குறுகிய வடிவம் உடையவர். அதனுல் குறளன் என ஞெரு பெயரும் உணடு.

மாபலிச் சக்கரவர்த்தி ஒருமுறை விஷ்ணுவைக் குறிதது யாகம் செய்த காலத்தில வாமனர் அஙகுச் சென று தான் தனித்து யாகம் செய்ய மூன றடி மண கேட்டு வேணடினுா. பலிச சக்கரவாத்தி தன குரு சொலலையும மீறித் தானம் வழஙகினுா. உடனே வாமனர் விணணை ஓரடியாலும மணணை இனனோரடியாலும் அளந்து எஞசிய ஓரடியைப பலியின தலையி லும் வைதது அளநது கொணடாா. இதனை இளஙகோ,

"... ......கொண்ட சீா
வைய மளநதானறன" (17:16 2-3)

எனறும்

"இரண்டடியான மூவுலகு மிருடீர
நடந்தனையே"

என்றும (17:34.2)

"மூவுலகு மீரடியான முறைநிரமபா
வகைமுடியத
தாவியசே வடிசேப்ப..." (17.35.1-2)

எனறும் விளக்குகினறுா.

தமபியொடுங் கான போந்தோன

அயோத்தி நகரத்தில் சூரிய வம் சததில் உதித்தவன தசரதன் அவன பிளளை இலலாக குறையால யாகம செயதான். இஃது இங்ஙன மிருகக, இராவணன எனும அசுர னின தொலலைகளைத தாங்கவிய லாத தேவாகள மகாவிஷ்ணுவிடம முறையிட திருமால் அவர்களுககு ஆறுதல் கூறி 'அயோத்தியில தசரத னுககு மைந்தனுகப் பிறநது இராவ ணனை அழிப்பேன' என்று கூறினுர். பினனா, தேவர்களுககுக கொடுத்த வாக்குறுதியைக காகக ஸ்ரீமன் நாராயணன கௌசல்யையின மகனு கப் பிறந்தனன.

இவவாறு பிறநது வளாநத இரா மன கைகேயின் சூழசசியால நாட்டை விடடுக் காடடிறகுச சென்ருன். அப்போது சீதையை இழந்து தமபியின துணைகொணடு இராவணனை அழிதது மீணடான். இதனை அடிகள,

"...... .. தமபியொடு கான்போந்து
... . . தொலலிலஙகை கடடழிதத
சேவகன........... " (17.35. 2-4)

எனக கூறுகினருா.

பஞ்சவர்ககுத தூது நடந்தோன்

திருமால் தேவகியின் மணி வயிற் றில் எட்டாவது பிளளையாகப் பிறந்து ஆயாபாடியில் யசோதை வீட்டில் கணணன் எனும பெயா தாஙகி வளாநது வந்தான். இவ்வவதாரமும் கமசன் எனும் கொடியவனை அழிககத் திருமால் அவதரித்ததையே விளக்குவதாக அமைந்துளளது.

கணணன் பிளளைப பருவத்தில் வெணணெய்த திருடி உணடான (17:33.3). அதைக கணட யசோதை அவனைக் கயிற்ருல் கட்ட முயன ருள; முடியவிலலை. பினனா கண ணன வயிறறைச சுருககிக கொள் ளவே கடடினுள (17 32.3). பசுக களை மேயதத காலததில் குருந தொசித்தான (17.29.4) குழல ஊதி விளையாடினுன இதனை அடி கள 'கொனறையந் தீங்குழல் கேளாமோ!' 'ஆம்பலந தீங்குழல கேளாமோ' 'முல்லையநதீஙகுழல கேளாமோ' எனக் கூறுகின்ருர்

கௌரவா நூற்றுவாபால பாணட வா பொருட்டுத் தர்மததை நிலை நிறுத்தக கணணன் தூது செனருன. இதனை இளஙகோ

"...... ...நூறறுவாபா லுறறி
சையும போறறப்
படாநதா ரணமுழஙகப பஞசவர்ககுத
தூது
நடநதானே.... ...." (17.34·3)

எனறும,

"... ... ... பஞசவாககுத் தூதாக
நடநதவடி" (17:34 3)

என்றும பாடிப் பரவுகின்ருர்.

மேலும அருச்சுனன் சபதம் நிறைவேறுதற பொருட்டு கதிரைத் திகிரியால் மறைததான (17·26.1) உலகை உணடு ஆலிலை மேல துயின்ற னன (17:33.2) முதலிய கணணன் திருவிளையாடல பல ஆய்சசியர் குர வையில் வருகினறன.

இரணியன, இரணியாட்சகனின் சகோதரன. அவன பிரம்மாவை நோக்கித தவஞசெயது சாகாவரம் பெறருன பினனா திருமால பகத ஞகிய பிரகலாதனை இரணியன் துன புறுத்தலைக கணடு, வெகுணடு நர சிஙகமாயத தூணிற் ருேனறி அநதி வேளையில் இரணியனைக கொனருர்.

"மடஙகலாய் மாறடடாய மாயமோ
மருடகைததே" (17·34.4)

என்பதே அப்பாடல் வரி இதில் 'மடங்கல்' எனபது சிங்க உருவ மாகிய நரசிஙகத்தையும 'மாருட் டாய' எனபது அவன பகைவனுன இரணியனைக குறிக்கும இவையே திருமால அவதாரம் குறிதது வரு கினற செயதிகளாகும்

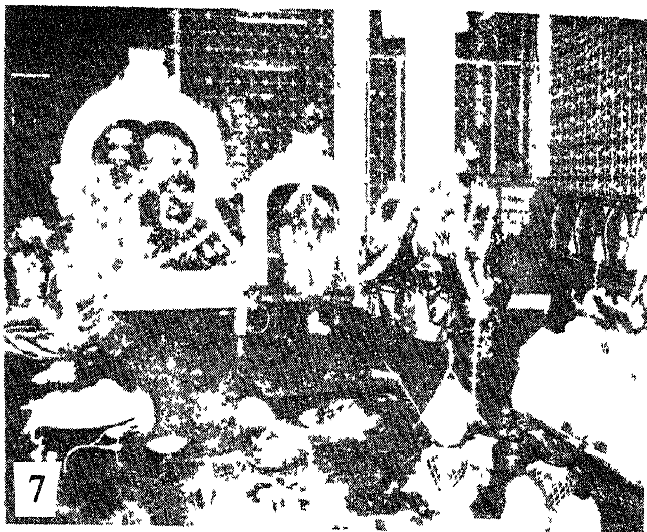
இவறறைத தவிர துறக்கததில இருநத அமுதம முதலிய உயாநத பொருடகளையெலலாம கடலில் புகு மாறு தூருவாச முனிவர் சாபமிட் டாா அபபொருளகளும அவ் வாறே புகுநதன. தேவாகள் அப் பொருள்களைப் பெற எண்ணினா. தேவாகளும அசுராகளும ஒனருகத திரணடு பாற்கடலைக கடைந்தனர்.

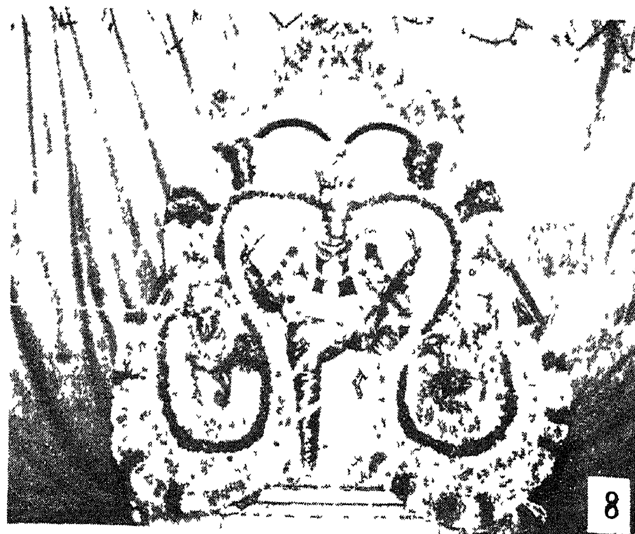
"பாம்பு கயிருக கடல கடைநத
மாயவன" (17:20.1)

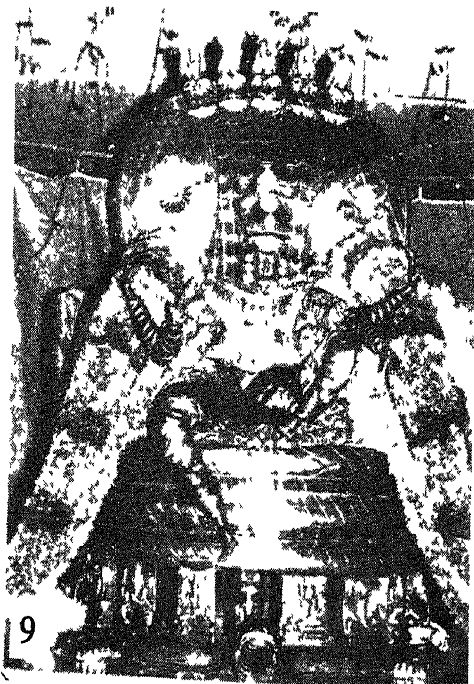
"வடவரையை மததாககி வாசுகியை
நாணுக்கி
கடலவண்ணன பணபொருநாட்
கடலவயிறு கலககினையே" (17:32.1-6)

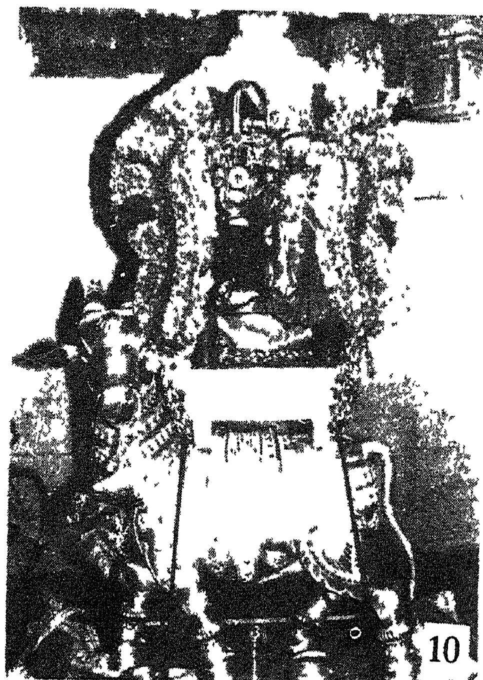
இவவாறு தீயோரை அழிக்க இறைவன் எடுத்த அவதாரஙகளைச் சிலமபு செவவனவே செப்புவதைக் காணலாம். ★

Edited and Published on behalf of the T. T. Devasthanams by K Subba Rao, M.A and Printed at T T D. Press by M. Vijayakumar Reddy Manager, T T D Press, Tirupati-517501.

7

8

9

10

11

12

Regd. No. H/TRP/12 வருடச் சந்தா ரூ. 12

